

KONTRA

Αύξηση του κατώτατου μισθού
**Προσπαθούν να
 κρύψουν τη συμβολή
 τους στην εξαθλίωση
 της εργατικής τάξης**
 ΣΕΛΙΔΑ 9

**Προεκλογική σπέκουλα
 επί κοινωνικών ερειπίων**
 ΣΕΛΙΔΑ 3

**Ανανεώνουν το σκοινί
 στη θηλιά του κρατικού
 χρέους**
 ΣΕΛΙΔΑ 16

**Ο Τσίπρας ως
 σπεκουλάντης και
 χυδαίος εθνικιστής
 ταυτόχρονα**
 ΣΕΛΙΔΑ 13

Τσίπρας VS Περισσός
**Σπέκουλα και
 εθνικισμός**
 ΣΕΛΙΔΑ 7

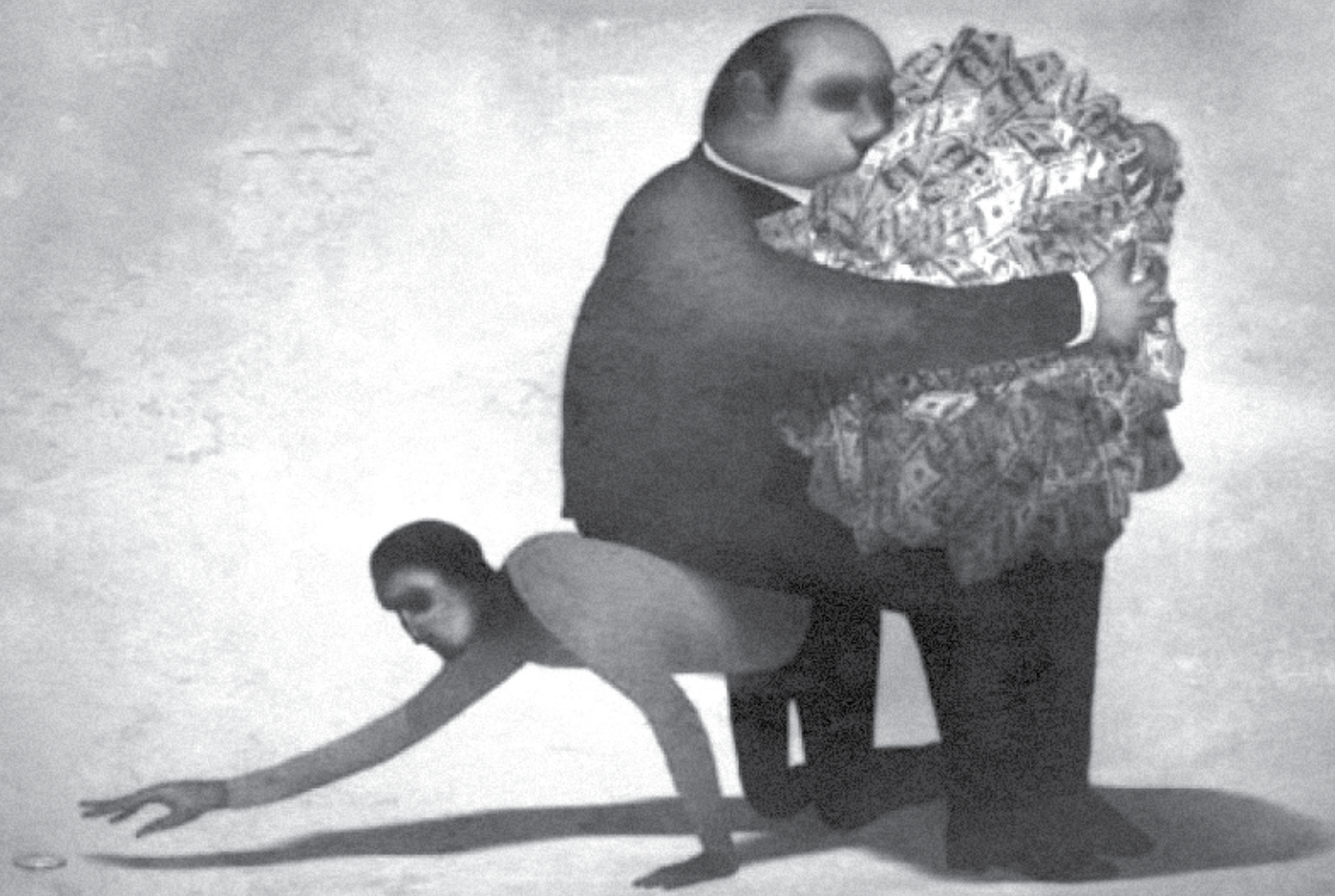
**Κρατάει χρόνια η
 νοθεία στο γάλα και τα
 γαλακτοκομικά**
 ΣΕΛΙΔΑ 8

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 993 - 2 Φλεβάρη 2019

www.eksegersi.gr



**Κοινωνική δημαγωγία με μερεμέτια
 της μνημονιακής πολιτικής**

**ΑΘΙΧΤΗ Η ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ
 ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ**

Scripta... Verba...

Η Απτερος Νίκη, τα Ελγί-
νεια, σου θυμίζουν κάτι, φίλε
Αλέξη; Αυτά μας τα άρπαξαν
ξένοι, εσείς και οι υπόλοιποι
έλληνες βουλευτές με τη συ-
νειδήση είναι και ελαστική.
Αλλά έλεγαν δημόσια πριν από
τέσσερις μήνες, άλλα λένε σή-
μερα. Παραδίδετε τα τμήματα
της ψυχής του πολιτισμού μας,
το όνομα της Μακεδονίας.

Πάνος Καμμένος

**Δώσε πόνο, όπως θα έλεγε
και η Χριστοδουλοπούλου.**

Αφού δεν σας νοιάζει, αφού
θέλατε τη λύση με το όνομα
«Μακεδονία», αφού δεκάρα
δεν δώσατε για το εθνικό ζήτη-
μα ποτέ, είστε κυβέρνηση εθني-
κής μειοδοσίας. Και τόσες μέ-
ρες η επιχειρηματολογία σας
είναι πιο σκοπιανή από τους
Σκοπιανούς! Πιο σκοπιανή από
τους Σκοπιανούς!

Μαυρουδής Βορίδης

**Δεν ανησυχεί από το ξε-
σάλωμα των ακροδεξιών ο
Κούλης. Μόνοι τους θα «μα-
ζευτούν» στην προεκλογική
γραμμή που θα χαράξει για
τη ΝΔ.**

Εχουμε πληρώσει ακριβά
την αντιπολίτευση τύπου Τσί-
πρα πριν από το 2015. Το χειρό-
τερο δυνατό σενάριο θα ήταν
να έχουμε ξανά έναν... παλιό
Τσίπρα στην αντιπολίτευση και
μια επόμενη κυβέρνηση που
θα τρομάξει γρήγορα και δεν
θα τολμήσει να «σπάσει αυγά».

Αλέξης Παπαχελάς

**Μόνος του το σκέφτηκε ή
του το είπαν;**

Αν αποφάσιζε να μιλήσει
ποτέ ο Καραμανλής από το
βήμα της Βουλής -θα αργήσει
πολύ αυτή η ώρα, αν έρθει-,
στην πραγματικότητα θα το
έκανε γιατί μέσα του θα είχε
αποφασίσει και το επόμενο
βήμα. Κινήσεις-πυροτέχνημα
ποτέ από αυτόν. Δεδομένου
ότι επόμενο βήμα σήμερα
δεν υπάρχει, τι νόημα έχει να
μιλήσει στη Βουλή ή σε άλλο
δημόσιο βήμα, όπως κάμερα;
Πρώην πρωθυπουργός της χώ-
ρας είναι, όχι περιστασιακός
σχολιαστής, ούτε επαρχιακός
κομματάρχης.

Μανώλης Κοττάκης

**Τι άλλο σόφισμα θ' ακού-
σουμε από τα παπαγαλάκια
του Καραμανλή; Οι πρώην
πρωθυπουργοί (υποτίθεται
πως) προσφέρουν τη σοφία
τους στο έθνος. Ιδιαίτερα όταν
επιμένουν να επανεκλεγούνται
βουλευτές. Αρα, έχουν υπο-
χρέωση να μιλούν.**

Τι έχει ο Πούτιν στα χέρια
του για τον Τραμπ; Πολιτικά,
προσωπικά ή οικονομικά;

Νάνσι Πελόζι

**Η «σιδηρά κυρία» των
Δημοκρατικών επί το έργον.
Αμέσως μόλις ο Τραμπ έκανε
την πρώτη υποχώρηση στο
«λουκέτο» του αμερικανικού
Δημοσίου.**

ΡΙΠΕΣ

♦ Για τους κακόβουλους που σχολί-
ασαν ειρωνικά την απουσία του υφυ-
πουργού Κόκκαλη από τη Βουλή, στη
συζήτηση για τις Πρέσπες ♦ Η υφυ-
πουργάρα είχε σοβαρότερες δουλειές
να κάνει ♦ Μοχθεί για τη χώρα, δεν
έχει χρόνο για χασομέρια ♦ Συναντι-
όταν με τον διευθύνοντα σύμβουλο
μιας καναδέζικης εταιρίας που θέλει
να αναπτύξει καλλιέργεια φαρμακευ-
τικής κάνναβης στην Ελλάδα ♦ Και
μας το γνωστοποίησε με πανηγυρικό
δελτίο Τύπου ♦ Επιτέλους, αυτός ήταν
γνήσιος Καμμένος ♦ «Υλοποιείτε τις
αποφάσεις σοβιετικοσταλινικού και
τιτοϊκού επεκτατισμού, παραχωρώ-
ντας τη Μακεδονία στους Σλάβους» ♦
«Μήπως δεν ζείτε στην Ελλάδα αλλά σε
χώρα του Παραπετάσματος;» ♦ Ουφ,
απελευθερώθηκε ο άνθρωπος ♦ Υπάρ-
χει, βέβαια, ένα προβληματάκι, αλλά
αυτό αφορά τους συμμάχους του συ-

ριζαίους ♦ Τον φίλο του τον γκαρδιακό,
τον Πολάκη ♦ Τα παχύδερμα, όμως, δε
διακρίνονται για την ευαισθησία τους
♦ Τσίπρας 2018: «Συνεργαζόμαστε με
ένα κόμμα της Κεντροδεξιάς» ♦ Τσί-
πρας 2019: «Ο κ. Καμμένος πάντα είχε
αυτήν τη θέση της δεξιάς άκρης της πο-
λυκατοικίας» ♦ Αν κάτι διακρίνει αυτόν
τον άνθρωπο είναι η... συνέπεια ♦ Τον
Τσίπρα εννοούμε, όχι τον Καμμένο ♦ Ο
Καμμένος ήταν πάντοτε το ίδιο πράγμα
♦ Ο Τσίπρας τον μετακινεί από την Κε-
ντροδεξιά στην Ακροδεξιά, ανάλογα με
τις απαιτήσεις της συγκυρίας ♦ Το έχει
αυτό το... ταλέντο ο Τσίπρας ♦ Asset
ο Μπαρουφάκης, αναντικατάστατος ο
Καμμένος ♦ Τα 'δωσε όλα η Φώφη ♦
«Go back, κύριε Τσίπρα!» ♦ Από το βή-
μα της Βουλής, όχι από κάνα μπαλκόνι
♦ Αμ πως ♦ Χαριτωμένο το βιντεάκι
της ΚΝΕ με τον Τσίπρα και την Παπαγ-
γελή ♦ Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία

ότι ο Τσίπρας ποτέ δε διάβασε Λένιν ♦
Το πολύ να ξεφύλλισε κάνα εγχειρίδιο
και θυμάται κάποιες λέξεις, τσάτρα-
πάτρα κι αυτές ♦ Για την ταμπακέρα,
όμως, τότε θα μας πουν κάτι οι του Πε-
ρισσού; ♦ Για τον αγαλινό εθνικισμό
τους; ♦ Για τη... μαγική εξαφάνιση του
μακεδονικού έθνους ♦ Παλαιότερα
έφτιαχναν «τούβλα» σαν τον -κνίτη στα
νιάτα του- Τσίπρα ♦ Τώρα φτιάχνουν
τσιμεντόλιθους, με θεωρητικές παρα-
χαράξεις και ιστορικά ψεύδη ♦ Παλιά
τους τέχνη κόσκινο ♦ Αν πιστέψουμε
όλα όσα γυρίζει και λέει ο Καμμένος,
τον δούλευαν όλοι φιλό γαζί με ψέματα
♦ Από τον Τσίπρα μέχρι την Κουντουρά
♦ Σα δε ντρέπονται οι αχρείοι! ♦ Το
βρήκαν μικρό και άγουρο και το κορό-
ιδευαν το παιδί ♦ Η υφυπουργός Πα-
πακώστα έδωσε συντριπτική απάντηση
σε όσους την κατηγορούσαν ότι καθυ-
στερεί να πάρει θέση για τις Πρέσπες

♦ Επρεπε πρώτα να συνεδριάσουν τα
όργανα ♦ Τι θα πει «ποια όργανα;» ♦
Ξεχνάτε ότι η σούπερ Κατερίνα είναι
αρχηγός του κόμματος ΝΕΟ; ♦ Νέα
Ελληνική Ορμή σημαίνει, άσχετοι ♦
Και δε θέλω κακεντρεχή σχόλια, ότι
τάχα συνεδρίαζε κοιτάζοντας τον κα-
θρέφτη της ♦ «Ναι στη δημοκρατία,
όχι στην επανάσταση!» ♦ Το φώναζαν
τα... Κόκκινα Φουλάρια που έστησε
άρον-άρον ο Μακρόν, για να φτιάξει
αντι-κίνημα στα Κίτρινα Γιλέκα ♦ Τρεις
κι ο κούκος μαζεύτηκαν και διαδήλω-
σαν στο Παρίσι ♦ Το δυστύχημα για
τον Μακρόν είναι πως δεν μπορεί να
επαναλάβει αυτό που είχε κάνει το '88
ο Ντεγκόλ με τους «νοικοκυραίους» ♦
Γιατί τα Κίτρινα Γιλέκα ξεκίνησαν από
τέτοιο κόσμο ♦ Βούδας ο περιβόητος
Πετσιότης ♦ Ούτε λέξη δεν έχει βγει
από το στόμα του ♦ Για να δούμε, θα
το πάει έτσι μέχρι το τέλος; ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Τα δύο τρίτα (και βάλε)
των βουλευτών ζήτησαν
και πήραν το λόγο στη συζή-
τηση για τη Συμφωνία των
Πρεσπών. Εύλογο. Ο καθένας
και η καθεμιά θα πάρει παρα-
μάσχαλα το βιντεάκι με την
ομιλία του και θα το δείχνει
στους ψηφοφόρους του. Είναι
κάτι σαν προεκλογική προίκα.

Κ «Το πρόβλημα με την
συνέντευξη του Γιώργου
Παπανδρέου ήταν η άθλια και
προσχεδιασμένη αξιοποίηση
και διαστρέβλωσή της από τον
προπαγανδιστικό μηχανισμό
του Μαξίμου για να πλήξει την
παράταξή μας. Είναι τέτοια
η αγωνία του ΣΥΡΙΖΑ να πια-
στεί από κάπου που δυστυχώς
κανείς εκπλήσσεται». Αυτή
ήταν η απάντηση της Φώφης
στο ερώτημα γιατί διέγραψε
τον Θεοχαρόπουλο και όχι
και τον Γιωργάκη, που επίσης
τάχθηκε υπέρ της Συμφωνίας
των Πρεσπών. Το επιχείρημα
ότι δεν υπάρχει πρόβλημα με
τον Γιωργάκη, που τάχθηκε

υπέρ της Συμφωνίας, αλλά με
την εκμετάλλευση της θέσης
του από τον ΣΥΡΙΖΑ, γνήσια...
Φωφικό.

Κ Αν οι ΑΝΕΛ συνεργαστούν
με τον Μπαλτάκο, εγώ θα
διακόψω τη συνεργασία μαζί
τους, δήλωσε ο Ζουράρις (που
δεν παρέλειψε να ψέξει τον
Καμμένο για όσα είπε κατά
του Βούτση περί οργανωμέ-
νου σχεδίου κατάργησης της
κοινοβουλευτικής ομάδας των
ΑΝΕΛ). Οι δηλώσεις Ζουράρι,
πάντως, δεν εμπόδισαν τον
Καμμένο να καθήσει δίπλα-δί-

πλα και να τα (ξανα)πεί με τον
Μπαλτάκο σε ταβέρνα στο Πα-
γκράτι, όπου ήταν καλεσμένοι
σε γιορτή κοινού τους φίλου.
Οπως ο βρεγμένος δε φοβά-
ται τη βροχή, έτσι κι ο Καμμέ-
νος δε φοβάται την «αποσκίρ-
τηση» του Ζουράρι, αν από την
άλλη μεριά της ζυγαριάς μπει
η δημιουργία μιας ακροδεξιάς
συμμαχίας υπό την ηγεσία του,
δουλειά που έχει αναλάβει να
φέρει σε πέρας ο Μπαλτάκος.

Κ Της «σχολής Πούτιν» ο Με-
ντβέντεφ κάρφωσε τους
Αμερικάνους για την πολιτική

τους στη Βενεζουέλα με την
εξής ανάρτηση στο Twitter:
«Πώς θα απαντούσε ο αμερι-
κάνικος λαός, αν η πρόεδρος
της Βουλής των αντιπροσώ-
πων αναγόρευε τον εαυτό της
σε νέο πρόεδρο, ενόψει του
κυβερνητικού λουκέτου; Αλλά
όταν αυτό συμβαίνει κάπου
αλλού, αντιμετωπίζεται ως συ-
νήθης πρακτική».

Κ Το χρήμα δεν κρύβεται.
Και η καμπάνια του γιου
της Ντόρας για τη δημαρχία
της Αθήνας δείχνει πως έχει
πολύ χρήμα. Και ικανούς

«επικοινωνιολόγους» που τη
σχεδιάζουν βήμα προς βήμα.
Μετά τη βόλτα με τη Γαλάνη
σε Κεραμεικό και Γκάζι, σειρά
πήραν η συζήτηση με μαθητές
στη Γκράβα (γυρισμένη και
αυτή με αξιώσεις τηλεοπτικού
ντοκιμαντέρ, με εσωτερικά και
εξωτερικά γυρίσματα) και
οι κινηματογραφημένες απα-
ντήσεις από το Instagram σε
υποτιθέμενα ή πραγματικά
ερωτήματα δημοτών, με τον
υποψήφιο να απαγγέλλει το
«ποίημά» του, έχοντας απα-
ντήσεις για τα πάντα. Επεται
συνέχεια, ασφαλώς.



Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Διότι πιστεύουμε στα λόγια του μακαριστού Χριστόδουλου
-ενοχλεί κάποιους, το ξέρω- ο οποίος στις 3 Ιουνίου του 2006
είχε πει: Η Μακεδονία θα σώσει την Ελλάδα γιατί κάποια Ελλάδα
αποφάσισε να αυτοκτονήσει. (...) Γι' αυτό καλό θα ήταν όλοι οι
Έλληνες να έρχονται από καιρού εις καιρόν στη Μακεδονία
για να προσέχουν που πατάνε. Γιατί σε κάθε βήμα μπορεί να
πατήσεις χώμα ιερό, μπορεί να πατήσεις έναν τάφο, μπορεί να
πατήσεις ένα λείψανο.

Πάνος Καμμένος

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

2/2: Ημέρα υδροβιότοπων **2/2/1947: Ανάρ-
τηση φωτεινής επιγραφής «Να φύγουν οι
Αγγλοι» στην Ακρόπολη** 2/2/1980: Ιδρυτικό
συνέδριο Επαναστατικού Κ.Κ. Τουρκίας 3/2:
Μοζαμβίκη: Ημέρα ηρώων, Μεξικό: Γιορτή τεκί-
λας 3/2/1930: Ιδρυση Κ.Κ. Βιετνάμ 3/2/1990:
Κλοπή δύο μπαζούκας από Πολεμικό Μουσείο
Αθηνών (17Ν) 3/2/1994: Βόμβα στο Ινστιτούτο
Γκαίτε (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/2/1998: Βόμβες σε δύο
«McDonald's» (17Ν) 4/2: Ημέρα κατά ναρκών,
ημέρα κατά καρκίνου, Σρι Λάνκα: Ημέρα ανε-
ξαρτησίας (1948) 4/2/1945: Διάσκεψη Γιάλτας
4/2/1974: Βόμβα IRA σε λεωφορείο με βρε-
τανούς στρατιώτες, έντεκα νεκροί 4/2/1977:
Βόμβα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο με βιβλία,
δίσκους και είδη λαϊκής τέχνης από Βουλγα-

ρία 4/2/1987: Χτύπημα κατά νευροχειρουργού
Ζαχαρία Καψαλάκη (17Ν) 5/2: Ιαπωνία: Ημέρα
μαρτύρων (1597), Μεξικό: Ημέρα συντάγματος
(1857-1917) 5/2/1894: Ιδρυση πρώτης φεμι-
νιστικής οργάνωσης (Αμστερνταμ) **5/2/1902:
Νίκη μεταλλωρύχων στη γαλλική εθνο-
συνέλευση, μείωση εργάσιμης ημέρας
σε εννιά ώρες** 5/2/1977: Βόμβες ακροδεξιών
σε γραφεία ΕΚΚΕ, ΚΚΕ και ΚΚΕ εσ. 5/2/1979:
Βόμβα σε κοσμηματοπωλείο, εργοστάσιο και έκ-
θεση επίπλων (ΕΛΑ) 5/2/1981: Βόμβα στον ΟΑ-
ΕΔ Μοσχάτου (ΕΛΑ) 6/2: Ημέρα ασφάλειας στο
διαδίκτυο, ημέρα κατά κλειτοριδεκτομής, Νέα
Ζηλανδία: Εθνική γιορτή 6/2/1922: Διάλυση
ΤσεΚα, στη θέση της η GPU 6/2/1935: Ο Ιωσήφ
Στάλιν εκλέγεται γενικός γραμματέας του ΚΚΣΕ

για πέμπτη φορά 6/2/2004: 39 νεκροί και 129
τραυματίες σε επίθεση Τσετσένων στο μετρό
της Μόσχας 7/2: Ημέρα άνδρα, Γρενάδα: Ημέρα
ανεξαρτησίας (1974) 7/2/1929: Συγκρούσεις
κομμουνιστών και αρχαιομαρξιστών (Σταδίου),
πολλοί τραυματίες **7/2/1956: Δολοφονία
18χρονου μαθητή Πετράκη Γιαλούρη από
Αγγλους επειδή κρατούσε ελληνική ση-
μαία σε διαδήλωση (Κύπρος)** 7/2/1972:
Καταδίκες τεσσάρων στελεχών ΚΚΕ 8/2: Σλοβε-
νία: Ημέρα πολιτισμού 8/2/1971: Βόμβες (ΔΑ)
καταστρέφουν δύο αυτοκίνητα στρατιωτικών κι
ενός αυστραλού διπλωμάτη **8/2/2011: Εκτε-
ταμένα επεισόδια έξω από το ΑΤ Κε-
ρατέας.**

Προεκλογική σπέκουλα επί κοινωνικών ερειπίων

Τέτοιες μέρες πριν από τέσσερα χρόνια, ο ΣΥΡΙΖΑ εγκαθίστατο στην κυβερνητική εξουσία, αναλαμβάνοντας να διαχειριστεί τις κρατικές υποθέσεις του ελληνικού καπιταλισμού. Δεν έχει νόημα να θυμίσουμε όλα τα ηχηρά με τα οποία κέρδισε την πλειοψηφία της λαϊκής ψήφου. Το ψεύτικο σύνθημα «θα καταρτίσουμε τα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους με ένα νόμο σε ένα άρθρο» τα περιλάμβανε όλα.

Πολλοί από εκείνους που ψήφισαν τον ΣΥΡΙΖΑ δεν το πίστεψαν αυτό. Το θεωρούσαν αδύνατο. Πίστεψαν, όμως, ότι θα γίνουν πράξη τουλάχιστον τέσσερα απ' αυτά που υποσχόταν ο ΣΥΡΙΖΑ: επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ, κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, θέσπιση αφορολόγητου για μισθωτούς και συνταξιούχους στα 12.000 ευρώ και επιστροφή της 13ης σύνταξης (ώστε να χαθεί μόνο η 14η). Ήταν πάρα πολλοί οι νέοι εργαζόμενοι που πίστευαν ότι και να μη γίνουν τα υπόλοιπα τρία, θα γίνει σίγουρα η επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ. Είχαν και... επιχειρηματολογία επ' αυτού: ο κατώτατος μισθός δεν αφορά τα δημόσια οικονομικά, τη σχέση εσόδων-δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού (όπως ο ΕΝΦΙΑ, το αφορολόγητο και οι συντάξεις). Αφορά μόνο εργοδότες και εργαζόμενους, άρα ο ΣΥΡΙΖΑ θα τον επαναφέρει σίγουρα στα 751 ευρώ!

Όσοι κινούνταν μ' αυτές τις προσδοκίες και έσπευσαν στις κάλπες να ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ ήταν ήδη ηττημένοι κοινωνικά και πολιτικά. Είχαν χάσει την πίστη τους στο διεκδικητικό αγώνα και περίμεναν από μια αστική κυβέρνηση να τους δώσει πίσω αυτά που τους είχε πάρει η προηγούμενη. Η κριτική τους ικανότητα είχε θλωώσει όπως θλώνει η κρίση των στενών συγγενών ενός καρκινοπαθούς σε τελικό στάδιο, που πιστεύουν ότι ένας θαυματουργός άγιος μπορεί να τον σώσει.

Αυτή η αντίληψη, ότι δηλαδή μια «αριστερή κυβέρνηση» είναι η μόνη λύση για κάποιες μικρές επανακατακτήσεις, δεν ήταν αποτέλεσμα μόνο του φωλιασμένου στις εργατικές και λαϊκές συνειδήσεις «κοινοβουλευτικού κρετινισμού». Ήταν και αποτέλεσμα μιας αλυσίδας εργατικών ηττών καθ' όλη τη μνημονιακή πενταετία που είχε προηγηθεί. Η εργατική τάξη πίστεψε ότι θα σταματούσε την άγρια επίθεση του κεφαλαίου με τις 24ωρες απεργίες που κή-

ρυτταν ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ ή με τις μούντζες στις πλατείες των αγανακτισμένων. Κι ύστερα, όταν αυτή η (περίπου θεολογική) πίστη αποδείχτηκε άχρηστη, την αντικατέστησε με την ελπίδα ότι μια κυβέρνηση που έταζε «τα πάντα όλα» θα μπορούσε να υλοποιήσει «τουλάχιστον μερικά». Η συνέχεια είναι γνωστή. Και οι ελπίδες στην κυβερνητική αλλαγή αποδείχτηκαν φρούδες.

Και τότε διαμορφώθηκε το σκηνικό ενός κοινωνικού ερειπίου. Ανθρωποι πλήρως απογοητευμένοι, χωρίς καμιά εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους, παραιτημένοι από κάθε συλλογικότητα, γεμάτοι φοβίες, αγωνιζόμενοι να εξασφαλίσουν τον «επιούσιον». Πάνω σ' αυτά τα κοινωνικά ερείπια έρχεται τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ να ασκήσει προεκλογική δημαγωγία με μερεμέτια της μνημονιακής πολιτικής, συμφωνημένα με τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Αυξάνουν τον κατώτατο μισθό στα 650 ευρώ, όταν το 2010 ήταν 751. Και υπολογίζουν ότι οι εργαζόμενοι, με την ηττοπάθεια σφηνωμένη στη συνείδησή τους, θα αισθανθούν ευγνώμονες που η κυβέρνηση τους δίνει «κάτι», το οποίο οι ίδιοι δεν κατάφεραν να πάρουν, παρά τις τόσες 24ωρες απεργίες που έκαναν. Πού ποντάρουν; Στην κοινωνική παραίτηση. Σ' έναν ιδιόμορφο μιθριδατισμό που φαίνεται να έχει δηλητηριάσει την κοινωνική συνείδηση. Ο εργαζόμενος δε διεκδικεί, δεν αγωνίζεται, αλλά κάθεται και σκέφτεται ποιο κόμμα θα του πετάξει κάποια ψίχουλα, χωρίς ν' αλλάξει

την ουσία, τα βασικά στοιχεία της μνημονιακής πολιτικής.

Αυτή την αύξηση-κοροϊδία, που ούτε ανάσα δεν πρόκειται να δώσει στους εξαθλιωμένους εργαζόμενους, την πακετάρουν μαζί με την έκδοση ενός πενταετούς ομολόγου του ελληνικού κράτους και τα σερβίρουν ως απόδειξη εξόδου από τα Μνημόνια. Λες και έχει καμιά σημασία αν ο νέος δανεισμός (που απλά ανακυκλώνει τον προηγούμενο) θα είναι από τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς της ΕΕ (ΕFSF/ESM) ή από τις «αγορές» (δηλαδή τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου). Λες και ο δανεισμός από τις «αγορές» καταργεί το σκληρό μετα-μνημονιακό πλαίσιο, με τα ματωμένα πλεονάσματα του 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022 και του 2,2% του ΑΕΠ μέχρι το 2060, που προδιαγράφουν τη συνέχιση της εφιαλτικής δημοσιονομικής λιτότητας, προκειμένου οι τοκογλύφοι ιμπεριαλιστές δανειστές να εξασφαλίζουν την απρόσκοπτη είσπραξη των τοκοχρεολυσίων τους.

Αυτά τα μερεμέτια της μνημονιακής πολιτικής, που δεν αλλάζουν σε τίποτα την ουσία της, είναι η μια πλευρά. Η άλλη πλευρά είναι το καινούργιο πολιτικό αφήγημα που πλασάρει ο ΣΥΡΙΖΑ, προσπαθώντας να φτιάξει ένα ελκυστικό προεκλογικό πακέτο. Τώρα, λένε, που βγήκαμε από τα Μνημόνια και επιστρέψαμε στην κανονικότητα (των Μνημονίων, φυσικά), αλλάζουν οι πολιτικές προτεραιότητες. Δεν έχουμε

ανάγκη να συγκυβερνούμε με τον Καμμένο (τον οποίο ο Τσίπρας από την... Κεντροδεξιά μετέφερε στο «δεξιό άκρο της πολυκατοικίας»), αλλά πρέπει και μπορούμε να οικοδομήσουμε τον «προοδευτικό πόλο» στην Ελλάδα, για να βοηθήσουμε ώστε σε πανευρωπαϊκό επίπεδο να δημιουργηθεί μια «προοδευτική συμμαχία Σοσιαλδημοκρατίας, Πρασίνων και Αριστεράς».

Ετσι, δημιουργείται ένα ιδεολόγημα για προεκλογική χρήση, με το οποίο μπορούν να δικαιολογηθούν και οι προσχωρήσεις στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ βουλευτών και στελεχών από το εναπομείναν Ποτάμι, την εναπομείνασα ΔΗΜΑΡ, τα «ορφανά» του Καμμένου και διάφορα «ορφανά» του άλλοτε κραταιού ΠΑΣΟΚ, που είτε έφυγαν από το ΚΙΝΑΛ (Ραγκούσης, Μπίστης κ.ά.) είτε δεν πήγαν ποτέ εκεί (Τζουμάκας και σία). «Ο ΣΥΡΙΖΑ θα αναζητήσει και ενόψει των ευρωπαϊκών εκλογών τη δυνατότητα διαμόρφωσης μιας πλατιάς προοδευτικής συμμαχίας με δυνάμεις και πρόσωπα που αντιλαμβάνονται την ανάγκη μιας ευρύτερης συμπίεσης. Με ξεκάθαρο μέτωπο στον εθνικισμό και την ακροδεξιά. Με ξεκάθαρο μέτωπο στον νεοφιλελευθερισμό και τις πολιτικές που τρέφουν τον ακροδεξιό και αντιευρωπαϊκό λαϊκισμό. Και με ξεκάθαρη θέση υπέρ της Ευρώπης, υπέρ της Ευρώπης της δημοκρατίας, της κοινωνικής συνοχής και των δικαιωμάτων», έριξε το σύνθημα ο Τσίπρας, σε μια εκδήλωση που την παρακολούθησαν κάποια απ' αυτά τα «ορφανά» (κάποια άλλα επιμένουν ακόμα στην... αυτονομία τους).

Ολ' αυτά θα κυριαρχήσουν στην πολιτική επικαιρότητα τους επόμενους μήνες (μαζί με τις... γκαζόνες του -έξαλλου με τον Τσίπρα- Καμμένου). Θα γίνουν κι αυτά στοιχεία της... κανονικότητας, μαζί με τα ψιλομερεμέτια της μνημονιακής πολιτικής. Πάντοτε στο πλαίσιο του αστικού κοινοβουλευτισμού, που είναι ο Άγιος Τόπος όλων τους. Και το ερώτημα είναι: θα ακολουθήσουμε αυτή την κανονικότητα, με την ψευδαίσθηση ότι προσφέρουμε μια εναλλακτική στα μεγάλα αστικά κόμματα που παλεύουν για την εξουσία;

Ή θα αρνηθούμε στην ολότητα της αυτή την κανονικότητα, ανοίγοντας τα πραγματικά ταξικά μέτωπα, έστω και στο επίπεδο της ζύμωσης; Από την απάντηση που θα δώσουμε σ' αυτό το κομβικό ερώτημα θα κριθούμε όλοι όσοι λέμε ότι είμαστε εκτός των τειχών.

Σιγά το θυμό!

«Μάρθα Βούρτση» αποκάλεσε τον Θεοδωράκη ο Ψαριανός, «θυμωμένος» και «αποφασισμένος» δηλώνει ο πρώτος. Η πολυδιαφημισμένη συνέντευξή του στη Στάη δεν έβγαλε ειδήσεις. Δεν μας είπε κάτι που δεν ξέρουμε. Το ότι ο Αμυράς με τον Ψαριανό έφυγαν από το Ποτάμι με εντολή της ΝΔ το ήξεραν οι πάντες. Δεν προσέθεσε κάποιο ντοκουμέντο ο Θεοδωράκης. Τη σειρά των γεγονότων παρέθεσε (την Πέμπτη διαβεβαίωσαν ότι δε θα φύγουν από το Ποτάμι, τη Δευτέρα αξιμώρως ο Αμυράς κατέθετε αίτηση ανεξαρτητοποίησης, για ν' ακολουθήσει σε τρεις ώρες ο Ψαριανός). Για τον Δανέλλη τα μπουρδουκλώνει λίγο. Εφυγε, λέει, κατ' εντολήν του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Δανέλλης, όμως, δεν έφυγε, τον διέγραψε ο Θεοδωράκης μετά την ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Οι Τσιπραίοι δε θα είχαν καμιά αντίρρηση να μείνει ο Δανέλλης στην ΚΟ του Ποταμιού σαν «φώλι» (είναι το αυγό που βάζουν στη φωλιά, για να μην πάει η κότα και γεννήσει αλλού). Ο Θεοδωράκης την πάτησε, γιατί έσπευσε να διαγράψει τον Δανέλλη, νομίζοντας ότι ικανοποιώντας αυτή την απαίτηση των Αμυρά-Ψαριανού θα τους κρατούσε στο Ποτάμι μέχρι το τέλος αυτής της Βουλής.

Και τι θα κάνει τώρα; Θα κατέβει, λέει στις ευρωεκλογές. Και στις εθνικές, άμα γίνουν ταυτόχρονα. Αν όμως οι εθνικές γίνουν προτούτερα (π.χ. τον Μάρτη), μάλλον δεν προλαβαίνει να ετοιμαστεί, λέει. Μην το δένετε και κόμπο. Το πολιτικό σκηνικό είναι ρευστό, εκτός από τα «ορφανά» του Ποταμιού υπάρχουν και τα «ορφανά» της ΔΗΜΑΡ, στην Ευρώπη γίνονται διάφορες διεργασίες μπας και Σοσιαλδημοκράτες, Πράσινοι και «Αριστεροί» υποστηρίξουν κοινή πλατφόρμα (και κοινό υποψήφιο) και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μέσα σ' όλες αυτές τις διεργασίες. Όταν ολοκληρωθούν, θα κάνει κινήσεις και στο ελλαδικό επίπεδο. Ο Θεοδωράκης τώρα πρέπει να το παίξει «θυμωμένος» και «πειστωμένος». Δεν έχει άλλη επιλογή. Τα υπόλοιπα κανονίζονται στο παρασκήνιο, το οποίο έχει πάρει «φωτιά». Είναι και οι πρεσβείες που παίζουν το ρόλο τους, για να μην ξεχνιόμαστε. Και διάφορα καπιταλιστικά «τζάκια» που παραδοσιακά παρεμβαίνουν στις πολιτικές εξελίξεις.

Εν αναμονή

Αντίθετα από τον Θεοδωράκη, ο Θεοχαρόπουλος δε δηλώνει ούτε θυμωμένος ούτε πειστωμένος. Περιμένει να κατακαθήσει ο κουρνιαχτός, να φύγει για το ΚΙΝΑΛ η υπό τον Μαργαρίτη παρέα και μετά, μαζί με τον Χατζησωκράτη, να δουν τι θα κάνουν με τη δική τους παρέα.

Όταν ρωτιέται αν η ΔΗΜΑΡ στηρίζει την κυβέρνηση, ο Θεοχαρόπουλος δεν έχει κανένα πρόβλημα να απαντήσει αρνητικά: «Δεν δώσαμε ψήφο εμπιστοσύνης, συνεπώς η κυβέρνηση δεν έχει την εμπιστοσύνη μας για την συνολική ασκούμενη πολιτική της. Θεωρώ ότι η πολιτική αυτή είναι αδιέξοδη και ότι μία νέα προοδευτική πολιτική και διακυβέρνηση του τόπου μπορεί να ασκηθεί μόνο μετά από εκλογές και με νέους πολιτικούς συσχετισμούς».

Όταν ρωτιέται αν η ΔΗΜΑΡ θα κατέβει αυτόνομα στις επόμενες εκλογές, αρχίζει να τα μασάει: «Μόλις πριν μία εβδομάδα με απόφαση της κ. Γεννηματά η ΔΗΜΑΡ απομακρύνθηκε και τέθηκε εκτός ΚΙΝΑΛ. Τα γεγονότα είναι πάρα πολύ πρόσφατα. Επειδή όμως ο πολιτικός χρόνος είναι πυκνός, άμεσα, εντός Φεβρουαρίου, θα συζητήσουμε για την επόμενη ημέρα και θα σχεδιάσουμε τις επόμενες κινήσεις μας με συνεδριάσεις των οργάνων και σεβασμό στη συλλογικότητα. Η ΔΗΜΑΡ είναι υπέρ της πρόσθεσης και του πολλαπλασιασμού δυνάμεων, όχι υπέρ της αφαίρεσης και της διαίρεσης. Το 2015 εκλέχθηκα Πρόεδρος σε ένα κόμμα εκτός Βουλής και μετά από τρεις μήνες η ΔΗΜΑΡ επανήλθε στη Βουλή, μέσα από ένα συνασπισμό δυνάμεων, με την αυτονομία της. Πιστεύω με, τότε ήταν πιο δύσκολο από ό,τι είναι σήμερα. Η ΔΗΜΑΡ και ευρύτερα ο χώρος της Ανανέωσης θα συνεχίσουν να παίζουν και σημαντικό ρόλο στην πολιτική ζωή του τόπου, όπως και σήμερα, με στόχο την ανασυγκρότηση του χώρου της κεντροαριστεράς της σοσιαλδημοκρατίας. Για μία προοδευτική παράταξη, μακριά από κάθε εθνικισμό και λαϊκισμό, σταθερά προσηλωμένη στην ευρωπαϊκή προοπτική, για να προωθήσει τις αναγκαίες τομές και μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η χώρα».

Επειδή «τα κουκιά είναι μετρημένα», τρεις λύσεις υπάρχουν: ή επιστροφή στο ΚΙΝΑΛ (που αποκλείεται) ή ανεξάρτητη κάθοδος μαζί με το Ποτάμι ή συμμετοχή στον «προοδευτικό αστερισμό» που λέει πως θα φτιάξει ο ΣΥΡΙΖΑ.

ΥΓ. Σε ό,τι αφορά το ΚΙΝΑΛ, ο Θεοχαρόπουλος θυμίζει τη συνεδρίαση του εξαμελούς πολιτικού συμβουλίου τον Ιούλη του 2018, στο οποίο το αποτέλεσμα ήταν 5-1 υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών, με μειοψηφούσα μόνο τη Γεννηματά. Σωστό είναι αυτό, αλλά τι εκπροσωπούσε η Γεννηματά και τι οι υπόλοιποι; Η Γεννηματά εκπροσωπούσε το μόνο υπαρκτό κόμμα, το ΠΑΣΟΚ, ενώ οι άλλοι εκπροσωπούσαν παρέες. Από την άλλη, το πολιτικό συμβούλιο είχε δημιουργηθεί μ' αυτή τη σύνθεση με τη σύμφωνη γνώμη του ΠΑΣΟΚ, οπότε δίκιο έχουν και ο Θεοχαρόπουλος με τον Γιωργάκη, που θυμίζουν εκείνη την απόφαση. Όπως βλέπετε, η κατάσταση είναι μύλος. Ο,τι και το ΚΙΝΑΛ δηλαδή.

Από το Παρίσι μέχρι τη Μασσαλία

Τα Κίτρινα Γιλέκα επιμένουν

Για ενδέκατο συνεχές Σάββατο συνεχίστηκαν οι διαδηλώσεις των Κίτρινων Γιλέκων, από το Παρίσι και το Εβρέ της Νορμανδίας μέχρι τη Λιόν και τη Μασσαλία. Το βράδυ της ίδιας μέρας, χιλιάδες διαδηλωτές συμμετείχαν σε βραδινή πορεία στο κέντρο του Παρισιού, που αντιμετώπισε τη βάρβαρη κρατική καταστολή. Πιστός στις εξαγγελίες του περί μηδενικής ανοχής στις διαδηλώσεις, ο υπουργός Εσωτερικών έστειλε τις ορδές των γάλλων μπάτσων να τη διαλύσουν, πνίγοντας τη συγκέντρωση στα χημικά και πυροβολώντας στο ψαχνό με πλαστικές σφαίρες, πριν ακόμα ξεκινήσει η διαδήλωση, ενόσω οι διαδηλωτές ήταν ακόμα λίγοι και ανοργάνωτοι αποτελώντας εύκολη λεία για τα δόντια των πραιτωριανών του Μακρόν.

Τα εγκλήματα της γαλλικής αστυνομίας εναντίον των διαδηλωτών είναι πολλά και φουντώνουν το μίσος του γαλλικού λαού απέναντί της, αναγκάζοντας τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία -έστω και για τα μάτια του κόσμου- να κινηθεί νομικά προκειμένου να αναγκάσει το γαλλικό κράτος να βάλει ένα φρένο στη μαζική χρήση πλαστικών σφαιρών από τα σαδιστικά



καθάρματα των γαλλικών σωμάτων ασφαλείας.

Οι διαδηλώσεις του Σαββάτου 26 Γενάρη ήταν επεισοδικές, σε αντίθεση με το προηγούμενο, ενώ σύμφωνα με το υπουργείο Εσωτερικών συμμετείχαν 69.000 διαδηλωτές σε όλη την Γαλλία. Οι τραυματίες διαδηλωτές ήταν για άλλη μια φορά δεκάδες, από τους οποίους αρκετοί είχαν σοβαρά τραύματα στα μάτια από πλαστικές σφαίρες και θραύσματα από χειροβομβίδες κρότου-λάμψης.

Στα πρότυπα της «σιωπηρής μειοψηφίας» του στρατηγού Ντε Γκολ,

που αποτέλεσε την απάντηση του γαλλικού αστισμού στην εξέγερση του Μάη του '68, με όχημα τα πολυπληθή στρώματα των «νοικοκυραίων», μερικές εκατοντάδες διαδηλωτές που αυτοαποκαλούνται «κόκκινα φουλάρια», έχοντας ως κεντρικό σύνθημα το «Ναι στην Δημοκρατία, όχι στην επανάσταση», διοργάνωσαν συγκέντρωση στήριξης της κυβέρνησης ενάντια στα Κίτρινα Γιλέκα την Κυριακή 27 Γενάρη στο Παρίσι. Η «σιωπηρή μειοψηφία» του Μακρόν είναι σε πολιτική βαρύτητα και μαζικότητα ανάλογη του πολιτικού εκποσίματος

του ηγέτη της. Παραφράζοντας τη γνωστή ρήση του Μαρξ, η «σιωπηρή πλειοψηφία» του Ντε Γκολ ήταν μια τραγωδία για τον γαλλικό Μάη, ενώ η «σιωπηρή πλειοψηφία» του Μακρόν είναι μια κακόγουστη φάρσα.

Από την πλευρά του ο Μακρόν συνεχίζει τον «Εθνικό Διάλογο»-παρωδία, περιοδεύοντας σε μικρές επαρχιακές πόλεις και αναζητώντας κοινωνική νομιμοποίηση. Αλλά ακόμα και σ' αυτό έχει αποδειχτεί ανίκανος, αφού ό,τι χτίζει σε επίπεδο προπαγάνδας το γκεμίζει με τις συχνές προκλητικές δηλώσεις του. Σε συνάντηση που είχε με στελέχη της τοπικής αυτοδιοίκησης στην πόλη Μπουρζ Ντε Παζ, δήλωσε ότι δεν είναι «πρόεδρος των πλουσίων», όπως τον χαρακτηρίζει ο γαλλικός λαός, αλλά «άνθρωπος του λαού». Η θέση του ως τραπεζίτης στον όμιλο «Ρότσιλντ», η φοίτησή του στα ακριβότερα οικονομικά κολλέγια, ιδρύματα που δημιουργούν τη γαλλική πολιτική ελίτ, η διαπλοκή του με τις κορυφές του γαλλικού ιμπεριαλισμού, γεγονότα που γνωρίζει καλά ο γαλλικός λαός, δεν του αφήνουν και πολλά περιθώρια για να το παίζει γάλλος... Ξανθόπουλος. Τέτοιες δηλώσεις, όταν

δεν προκαλούν οργή, προκαλούν γέλια μέχρι δακρύων.

Σε πολιτικό επίπεδο, ο αυθόρμητος χαρακτήρας του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων και η κούραση που φυσιολογικά έχει επέλθει αφήνουν το περιθώριο σε διάφορους καλοθελητές και παραγοντίσκους, που αυτοπροβάλλονται ως εκπρόσωποί του, να παίζουν πολιτικά παιχνίδια στις πλάτες του. Ετσι μπορεί να χαρακτηριστεί η ανακοίνωση την Τετάρτη 23 Γενάρη, από τους Ινγκρίντ Λεβαβασέρ και Χαϊκ Σαχινιάν, της δημιουργίας ενός ψηφοδελτίου για τις ευρωεκλογές του προσεχούς Μάη, υπό την επωνυμία «Rassemblement d'initiative citoyenne» (Συλλαλητήριο πρωτοβουλίας των πολιτών). Κάποιοι προσπαθούν να κεφαλαιοποιήσουν την έκρηξη του γαλλικού λαού, όμως είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν ο λαός θα «τσιμπήσει» το δόλωμα και θα στηρίξει αυτού του είδους τα χωρίς αρχές πολιτικά ανεμομαζώματα. Πάντοτε, όμως, πρέπει να κρατάμε και μια επιφύλαξη, γιατί είδαμε τι πολιτικά τερατουργήματα δημιούργησαν ή ενίσχυσαν οι ελληνικές «πλατείες των αγανακτισμένων».

BREXIT

Από αδιέξοδο σε αδιέξοδο

Ηβρετανίδα πρωθυπουργός, Τερίζα Μέι, πανηγυρίζει γιατί γλίτωσε μια δεύτερη (κι ακόμα μεγαλύτερη) ατίμωση, καθώς οι τροπολογίες (στη συμφωνία αποχώρησης που κατέθεσε και απορρίφθηκε την πρώτη φορά από το κοινοβούλιο), που ψηφίστηκαν την περασμένη Τρίτη, της δίνουν τη δυνατότητα να επαναδιαπραγματευτεί με την ΕΕ μήπως και πετύχει κάτι καλύτερο, ενώ αποκλείουν τη διεξαγωγή νέου δημοψηφίσματος.

Από τις επτά τροπολογίες που κατατέθηκαν, εγκρίθηκαν μόνο οι δύο. Η μία αφορά έκκληση (χωρίς νομική ισχύ και με συμβουλευτικό μόνο χαρακτήρα) να μη γίνει έξοδος από την ΕΕ «χωρίς μια Συμφωνία Αποχώρησης και ένα πλαίσιο για τη Μελλοντική Σχέση» (κάτι που ζητούσαν και ζητούν συνεχώς οι καπιταλιστές). Η δεύτερη αφορά την αντικατάσταση του λεγόμενου «backstop» (της αποφυγής δηλαδή «σκληρών» συνόρων, με τελωνειακούς ελέγχους, μεταξύ Βόρειας Ιρλανδίας, που ανήκει στη Βρετανία, και Νότιας, που είναι ανεξάρτητο κράτος) με «εναλλακτικές ρυθμίσεις». Απορρίφθηκε η τροπολογία με την οποία προτεινόταν να δοθεί παράταση στην ημερομηνία εξόδου σε περίπτωση που η Βουλή δεν ενέκρινε μια συμφωνία αποχώρησης μέχρι τις 26 Φλεβάρη, καθώς και η τροπολογία που κατέθεσε το Εργατικό Κόμμα, με την οποία ζητούσε από το κοινοβούλιο να εξετάσει εναλλακτικές λύσεις για να αποτρέψει ένα Brexit χωρίς συμφωνία

(μεταξύ των οποίων και νέο δημοψήφισμα).

Θετική για τη Μέι ήταν και η απόρριψη της τροπολογίας με την οποία θα δινόταν η δυνατότητα στους βουλευτές να μπλοκάρουν, να καθυστερήσουν ή να επαναδιαπραγματευτούν το Brexit. Γι' αυτό και εκπρόσωπος της Μέι δήλωσε ότι το κοινοβούλιο έστειλε μήνυμα σε κατεύθυνση προόδου για τη διασφάλιση της συμφωνίας, με την προϋπόθεση φυσικά ότι θα διασφαλιστούν αλλαγές στο «backstop». Το πώς θα γίνει αυτό παραμένει ζητούμενο αφού μέχρι στιγμής η ΕΕ δεν φαίνεται να κάνει πίσω από αυτά που συμφωνήθηκαν με τη Μέι.

Ο Μακρόν, από την Κύπρο όπου βρισκόταν για τη Σύνοδο των 7 χωρών του Νότου της ΕΕ, προειδοποίησε τη Μέι ότι η συμφωνία που συνομολόγησε η κυβέρνησή της με την ΕΕ και περιλαμβάνει το «backstop» «είναι η καλύτερη δυνατή συμφωνία και δεν είναι διαπραγματεύσιμη» (το γεγονός ότι η βρετανική Βουλή απέρριψε τη συμφωνία είναι αδιάφορο για τον Μακρόν). Ο Τουσκ, με τη σύμφωνη γνώμη και του Βερολίνου, χωρίς την οποία ποτέ δεν μιλάει, δήλωσε: «Το backstop είναι μέρος της συμφωνίας αποχώρησης και η συμφωνία αποχώρησης δεν είναι ανοιχτή σε αναδιαπραγ-



μάτευση».

Η Μέι έχει διορίσει δύο βδομάδων (μέχρι τις 13 Φλεβάρη) για να ανατρέψει την κατάσταση, πράγμα δύσκολο. Κατάφερε να δεχτεί ο Κόρμπιν να συναντηθεί μαζί της (μετά την οποία η Μέι δήλωσε ότι είχαν «μια χρήσιμη ανταλλαγή απόψεων»), όμως επίσκεψή της στις Βρυξέλλες ακόμα δεν έχει ανακοινωθεί. Κι ο Γιούνκερ, που πάντοτε μετράει τα λόγια του, δήλωσε την περασμένη Τετάρτη ότι η τροπολογία που ψήφισε η βρετανική Βουλή «αυξάνει τον κίνδυνο ενός άτακτου Brexit». Από το Βερολίνο, παράγοντες της γερμανικής μονοπωλιακής αστικής τάξης δηλώνουν ότι είναι απόλυτα προετοιμασμένοι για να αντιμετωπίσουν ακόμα και ένα άτακτο Brexit, διευκρινίζοντας ότι θα υπάρξουν επιπτώσεις στην κερδοφορία

των γερμανικών επιχειρήσεων, όμως πλέον είναι έτοιμοι να τις αντιμετωπίσουν και να τις ελέγξουν απόλυτα.

Μ' άλλα λόγια, οι ηγέτες της ηπειρωτικής Ευρώπης λένε σ' αυτούς των βρετανικών νησιών ότι δεν πρόκειται να υποχωρήσουν μπροστά στην απειλή ενός «σκληρού» Brexit, ακυρώνοντας τρόπον τινά αυτό που εμφανίζεται ως βρετανικός εκβιασμός. Γι' αυτό και οι βρετανοί καπιταλιστές

δήλωσαν ότι η περασμένη Τρίτη ήταν μία βαθιά απογοητευτική μέρα για τις βρετανικές επιχειρήσεις, καθώς οι ατελείωτες κοινοβουλευτικές διαδικασίες έχουν αρνητικό αντίκτυπο στην οικονομική κατάσταση, με την τροπολογία που απαιτεί να αντικατασταθεί το «backstop» με «εναλλακτικές ρυθμίσεις» να αποτελεί κάτι σαν ζαριά. Η τροπολογία, λένε οι βρετανοί καπιταλιστές, δε θα αξίζει ούτε όσο το χαρτί στο οποίο γράφτηκε, αν δεν μπορέσει να γίνει αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης με την ΕΕ. Η οποία, μάλιστα, θα πρέπει να γίνει τάχιστα! Το αδιέξοδο ακόμα παραμένει.

Ψηφίστε με, γιατί «σκοτώσα 1.364 τρομοκράτες»!

Ο Νετανιάχου συνεχίζει τις επισκέψεις του σε κάθε είδους στρατιωτικές εγκαταστάσεις και μονάδες, έχοντας καταστήσει τη «στρατιωτική ισχύ του Ισραήλ» σε βασικό «χαλί» της προεκλογικής του εκστρατείας. Εδώ κι ένα μήνα, όμως, βρίσκει απέναντί του ένα καινούργιο σιωνιστικό πολιτικό μόρφωμα, που απειλεί να του πάρει ακόμα και την πρωθυπουργία, εμφανιζόμενο ως πιο συνεπές και «σκεπτόμενο» στα ζητήματα της αντιμετώπισης της Παλαιστινιακής Αντίστασης.

Το μόρφωμα που μπαίνει σφήνα ανάμεσα στο Λικούντ του Νετανιάχου και τα ακόμα πιο ακροδεξιά μορφώματα του Λίμπερμαν και του Μπένετ, ονομάζεται «Ισραηλινή Αντοχή» και το ίδρυσε ο πρώην επικεφαλής του γενικού επιτελείου του σιωνιστικού στρατού, στρατηγός Μπένι Γκαντζ, ο οποίος συνεπικουρείται ήδη από έναν επίσης πρώην αρχηγό του επιτελείου, τον στρατηγό Μοσέ Γιάλόν, ενώ οι φήμες θέλουν και τρίτο πρώην αρχιστράτηγο, τον Γκάμπι Εσκενάζι, να ετοιμάζεται να συνδράμει τον προεκλογικό αγώνα της «Ισραηλινής Αντοχής».

«Δεν υπάρχει τίποτα πολυτιμότερο στον κόσμο για μένα από το κράτος του Ισραήλ», δήλωσε ο Γκαντζ την περασμένη Τετάρτη, ανακοινώνοντας την καθόδο του στις εκλογές, σε συγκέντρωση στο συνεδριακό κέντρο του Τελ Αβίβ. «Το Ισραήλ είναι πάνω απ' όλα. Είμαστε ένα έθνος, μοιραζόμαστε μια σημαία, έναν ύμνο και έναν στρατό», συνέχισε. Και για να δώσει σε όλους ένα παράδειγμα συνεπούς σιωνισμού, αφού δήλωσε ότι «θα παλέψει για την ειρήνη και δε θα χάσει την ευκαιρία για αλλαγές στην περιοχή», προχώρησε στο... παρασύνθημα που εκτιμά ότι θα του δώσει πόντους στο διψασμένο για αίμα σιωνιστικό όχλο: «Μόνο ο δυνατός νικά», φώναξε και περηφανεύτηκε ότι στην επίθεση ενάντια στη Γάζα το 2014, κατάφερε να σκοτώσει 1.364 «τρομοκράτες»!

Αντιλαμβάνεστε ποια είναι τα διακυβέματα στις έκτακτες εκλογές στη σιωνιστική οντότητα. Κόμματα και υποψήφιοι αγωνίζονται να αποδείξουν ποιος είναι πιο πολεμοχαρής, ποιος έχει χύσει το περισσότερο παλαιστινιακό αίμα.

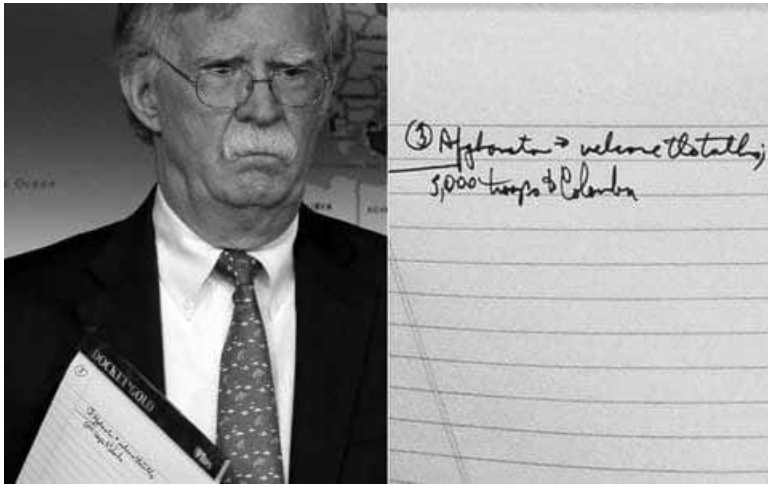
Βενεζουέλα

Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα

Δε γνωρίζουμε ακόμα αν η πρόσκληση του προέδρου της Βουλής της Βενεζουέλας και αρχηγού της αντιπολίτευσης, Χουάν Γκουαϊδό, ο οποίος αυτοανακηρύχθηκε «πρόεδρος» της χώρας, στον Τσίπρα, να επισκεφτεί μια βδομάδα τη Βενεζουέλα για να δει τι εστί «σοσιαλισμός», έγινε δεκτή από τον τελευταίο (μάλλον όχι), το σίγουρο όμως είναι ότι ο Τσίπρας θα αισθάνεται ικανοποιημένος που κράτησε την Ελλάδα στα... ήρεμα μνημονιακά νερά και δεν την οδήγησε στη θύελλα μιας αναταραχής παρόμοιας με αυτή της Βενεζουέλας! Ίσως αυτό να αποτελέσει και ένα ακόμα «επιχείρημα» για όσους κατηγορήσουν τη σημερινή κυβέρνηση από τα αριστερά. Τι θέλετε -θα μας πουν- να γίνουμε σαν τη Βενεζουέλα; Καθήστε στ' αυγά σας κι αφήστε μας να κάνουμε τη δουλειά μας!

Δυστυχώς, το παράδειγμα της Βενεζουέλας γίνεται εφιαλτήριο για μία ακόμα επίθεση στα ιδανικά του σοσιαλισμού, έστω κι αν ο σοσιαλισμός ποτέ δεν εφαρμόστηκε στη χώρα αυτή ούτε στο ελάχιστο, παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις. Εμείς το βροντοφωνάζουμε από την εποχή του «κομμαντάντε» Τσάβες (βλ. σειρά άρθρων με τίτλο «Ο χαρακτήρας της “μπολιβαριανής επανάστασης” του Τσάβες», που γράφτηκε τον Δεκέμβριο του 2007, στα: http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=6053&cat_id=20, http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5925&cat_id=20, http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5893&cat_id=20). Υπήρχαν όλα τα στοιχεία για να καταλήξει κανείς στο συμπέρασμα ότι αυτό που έγινε στη Βενεζουέλα ήταν μία επίφαση σοσιαλισμού που καμία σχέση δεν είχε με αυτό που εφαρμόστηκε στο πρώτο σοσιαλιστικό κράτος στον κόσμο, τη Σοβιετική Ένωση.

Ο ίδιος ο Τσάβες, άλλωστε, δεν έκρυβε τη θέση του σχετικά με το ρόλο των καπιταλιστικών επιχειρήσεων στο δικό του «σοσιαλισμό», από την



εκπομπή του «Αλό Πρεσιντέντε», μέσω της οποίας εκλαίκευε την πολιτική του στις πλατιές λαϊκές μάζες: «Ο δικός μας σοσιαλισμός αποδέχεται την ιδιωτική ιδιοκτησία, αλλά αυτή θα πρέπει να είναι στα νόμιμα πλαίσια και να λειτουργεί για τα κοινωνικά συμφέροντα. Επίσης, αποδέχεται την παρουσία ξένων ιδιωτικών επιχειρήσεων προερχόμενων από οποιαδήποτε χώρα, αρκεί αυτές να αποδέχονται την εθνική ακεραιότητα της Βενεζουέλας» (Ιούλης 2007).

Ενας «υγιής» καπιταλισμός με ολιγό κράτος πρόνοιας ήταν αυτό που πλάσαρε ο Τσάβες και όχι σοσιαλισμός. Το μόνο που εφαρμόστηκε ήταν μια ρεφορμιστική πολιτική για να τιθασεύσει τα σκληρά δοκιμαζόμενα λαϊκά στρώματα, να αποτρέψει την πείνα των πιο εξαθλιωμένων, σπεκουλάροντας με τις τιμές του πετρελαίου που είναι το σημαντικότερο εξαγωγίμο προϊόν της χώρας. Όταν οι τιμές του πετρελαίου πήραν την κατηφόρα, ξεφούσκωσε όλο το εγχείρημα και η καπιταλιστική κρίση έκανε ανελέητη την εμφάνισή της στη χώρα.

Τα τελευταία πέντε χρόνια τουλάχιστον, ο πληθωρισμός έχει βυθίσει τα λαϊκά στρώματα ακόμα πιο βαθιά στη φτώχεια. Αποκορύφωμα ήταν η απόφαση της κυβέρνησης Μαδούρο

τον περσινό Αύγουστο να φέρει τα πάνω κάτω στη νομισματική πολιτική, αντικαθιστώντας το απίστευτα υποτιμημένο νόμισμα bolivar fuerte με το bolivar soberano (ως νόμισμα «ανεξαρτησίας»), το οποίο θα είχε αξία όσο και πριν από τη ραγδαία υποτίμηση του bolivar. Έτσι, το bolivar soberano ισοδυναμούσε με 100 χιλιάδες bolivar fuerte!

Φυσικά, τα εισοδήματα των πολιτών της χώρας δεν αυξήθηκαν αυτόματα κατά 100 χιλιάδες φορές. Τα χρήματα που είχαν σε bolivar fuerte δεν ισοδυναμούσαν με bolivar soberano. Η εισαγωγή του νέου υπερτιμημένου νομίσματος δεν ήταν παρά ένα νομισματικό τερτίπι που δεν άλλαξε την άθλια κατάσταση που βίωνε ο λαός της Βενεζουέλας. Ούτε η εισαγωγή του petro (του νέου ηλεκτρονικού νομίσματος, που γεννήθηκε τον Δεκέμβριο του 2017 και καθιερώθηκε μερικούς μήνες αργότερα) βελτίωσε την κατάσταση. Το petro δεν ήταν παρά το ισοδύναμο ενός βαρελιού από τα τεράστια πετρελαϊκά αποθέματα της χώρας. Με το νόμισμα αυτό συνδέθηκε και ο κατώτατος μισθός, ο οποίος ισοδυναμεί με μισό petro. Αρχικά (τον περσινό Αύγουστο), η ισοτιμία του petro με το bolivar soberano (το υπερτιμημένο νόμισμα δηλαδή) ήταν 1 petro = 3.600 bolivar soberano.

Μέσα σε λίγους μήνες, η ισοτιμία αυτή άλλαξε δραματικά, με αποτέλεσμα στις 16 Γενάρη το petro να ισοδυναμεί με 36.000 bolivar soberano, δηλαδή να δεκαπλασιαστεί η αξία του!

Όπως υποστηρίζει η κυβερνητική προπαγάνδα, αυτό συνεπάγεται τεράστια αύξηση των μισθών, αφού -όπως αναφέραμε παραπάνω- ο κατώτατος μισθός είναι μισό petro, δηλαδή πλέον θα είναι 18.000 bolivar soberano, αντί για 1.800 που ήταν τον Αύγουστο! Ο δεκαπλασιασμός του κατώτατου μισθού όμως δεν συνεπάγεται και δεκαπλασιασμό του πλούτου των νοικοκυριών, αλλά «μυρίζει» έκρηξη του πληθωρισμού. Ταυτόχρονα, ο κατώτατος μισθός παραμένει σε εξευτελιστικά επίπεδα! Το φιλοκυβερνητικό πρακτορείο Venezuelanalysis, καμαρώνει με τις τελευταίες ανακοινώσεις για αυξήσεις στους μισθούς που ανακοίνωσε η κυβέρνηση Μαδούρο, γράφοντας ότι με τον τρόπο αυτό προστατεύονται τα νοικοκυριά από τον υπερπληθωρισμό, με το μισθό να φτάνει στα 18.000 bolivar soberano. Ποσό που ισοδυναμεί με (κρατηθείτε) το... αστρονομικό ποσό των 21 δολαρίων το μήνα, βάσει της επίσημης συναλλαγματικής ισοτιμίας, ή των 6 δολαρίων το μήνα στην παράλληλη (μαύρη) αγορά!

Για να το πούμε πιο απλά, ο κατώτατος μισθός στη Βενεζουέλα είναι... τρία ελληνικά σουβλάκια το μήνα ή -στην καλύτερη περίπτωση- ένα καλούτσικο γεύμα για δύο άτομα σε μία ταβέρνα στη χώρα μας. Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι τα τρόφιμα στη Βενεζουέλα είναι πιο φτηνά σε σχέση με την Ελλάδα, η σύγκριση σπάει κόκαλα. Σκεφτείτε ότι στο Μπαγκλαντές οι μισθοί είναι της τάξης των 38 δολαρίων το μήνα. Υπάρχει μεγαλύτερη δυσφήμιση για το σοσιαλισμό από αυτά τα караγκιοζιλίκια;

Δεν ξέρουμε αν ο Μαδούρο θα καταρρεύσει, όπως κατέρρευσαν και άλλοι του σιναφιού του ανά τον πλανήτη,

ούτε μπορούμε να μαντέψουμε μέχρι πότε ο στρατός θα συνεχίσει να τον υποστηρίζει με δεδομένη τη διεθνή πίεση. Αν δεν καταφέρει να ελέγξει την κατάσταση, δε θα τον κρατήσουν στην εξουσία η στήριξη της Ρωσίας και της Κίνας (άλλων... σοσιαλιστικών χωρών!), ούτε η μέχρι στιγμής ουδετερότητα του πάπα Φραγκίσκου που ήταν αυτός που είχε μεσολαβήσει στα παζάρια με την αντιπολίτευση (τι δουλειά είχε ο πάπας στη Βενεζουέλα το αφήνουμε σ' εσάς να το σκεφτείτε). Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται πάντως και οι νεκροί αυξάνονται (τα διεθνή πρακτορεία αναφέρουν ότι είναι 35).

Από δίπλα η αμερικάνικη τρομοκρατία, με τον σύμβουλο εθνικής ασφάλειας των ΗΠΑ, Τζον Μπόλτον, να φιγουράρει σε συνέντευξη Τύπου με το μπλοκ των σημειώσεων παραμάσχαλα (ώστε να το βλέπουν καλά οι δημοσιογράφοι και να μπορούν να το απαθανατίσουν οι φωτογράφοι), στο οποίο έχει γράψει: «5.000 στρατιωτικοί στην Κολομβία». Και ο νωόν νοεϊτω...

Ο 35χρονος Γκουαϊδό φυσικά και δε θα σώσει την κατάσταση, αν τελικά καταρθώσει να επικρατήσει. Απλά θα μετατρέψει τη χώρα σε κλασικό υποχείριο των Αμερικάνων που τον στηρίζουν «με χίλια», με δεύτερους τους Ευρωπαίους που έδωσαν οκτώ μέρες προθεσμία στον Μαδούρο για να προκηρύξει νέες εκλογές, απειλώντας ότι αν δεν το κάνει θα αναγνωρίσουν και αυτοί τον Γκουαϊδό ως πρόεδρο.

ΥΓ. Ο περιβόητος Τζον Μπόλτον, με ωμότητα που θυμίζει πολεμικές περιόδους, έγραψε στο Twitter: «Η συμβουλή μου σε τραπεζίτες, χρηματιστές, εμπόρους, μεσίτες και άλλους επιχειρηματίες: μην κάνετε συμφωνίες για χρυσό, πετρέλαιο ή άλλα βενεζουελάνικα εμπορεύματα που έχουν κλαπεί από το λαό της Βενεζουέλας από τη μαφία του Μαδούρο. Είμαστε έτοιμοι να συνεχίσουμε να ενεργούμε!»

Εντατικά παζάρια των ΗΠΑ με τους Ταλιμπάν στο Κατάρ

Αρκεί και μόνο το γεγονός ότι οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές διεξάγουν επίσημες συνομιλίες με τους Ταλιμπάν για να αποδείξει πως η αφγανική εκστρατεία του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» έχει στεφθεί με πλήρη αποτυχία, παρά τις εκατόμβες των νεκρών και τα ερείπια που έχει συσσωρεύσει στην πολύπαθη ασιατική χώρα στα 17 χρόνια που διαρκεί.

Ο νέος γύρος διαπραγματεύσεων μεταξύ αμερικανών αξιωματούχων και εκπροσώπων των Ταλιμπάν πραγματοποιήθηκε την περασμένη εβδομάδα στη Ντόχα του Κατάρ και σύμφωνα και με τις δύο πλευρές σημειώθηκε σημαντική πρόοδος. Όπως είπε ο αμερικανός απεσταλμένος στο Αφγανιστάν, Ζαλμάλ Χαλιλζάντ, οι διαπραγματεύσεις παρατάθηκαν κατά έξι μέρες και τα δύο μέρη κατέληξαν σε καταρχήν συμφωνία για αποχώ-

ρηση των αμερικανικών δυνάμεων μετά από 18 μήνες, με αντάλλαγμα την εγγύηση των Ταλιμπάν ότι το Αφγανιστάν δε θα χρησιμοποιηθεί ποτέ ως ορμητήριο για τρομοκράτες και τρομοκρατικές ομάδες.

Φυσικά, για να εγγυηθούν κάτι τέτοιο οι Ταλιμπάν, θα πρέπει να ασκούν εξουσία στη χώρα, ερχόμενοι σε συνεννόηση με την αμερικανόδουλη κυβέρνηση του Ασράφ Γκάνι στην Καμπούλ. Όμως οι Ταλιμπάν δεν αναγνωρίζουν αυτή την κυβέρνηση, αλλά θέλουν όλη την εξουσία δικιά τους. Γι' αυτό και αρνήθηκαν τη συμμετοχή και εκπροσώπων του Γκάνι στις συνομιλίες της Ντόχα. Τον Γκάνι τον έχουν ζώσει τα φίδια, καθώς αντιλαμβάνεται πως οι Αμερικάνοι δε θα διστάσουν να τον πετάξουν στα σκουπίδια σαν στυμμένη λεμονόκουπα, άμα καταλήξουν σε συμφωνία με τους Ταλιμπάν.

Αναστολή της αναστολής!

Με μεγάλη ανακούφιση ανακοίνωσε την Παρασκευή 25 Γενάρη ο Τραμπ τον τερματισμό του shutdown, δηλαδή του μερικού κλεισίματος της αμερικάνικης κυβέρνησης. Για την ακρίβεια, δεν πρόκειται για τερματισμό αλλά για αναστολή της... αναστολής των λειτουργιών της κυβέρνησης, που κράτησε 35 μέρες, επηρεάζοντας το ένα τέταρτο των κυβερνητικών υπηρεσιών και σπάζοντας κάθε ρεκόρ στην αμερικάνικη Ιστορία!

Η αναστολή του shutdown θα κρατήσει μέχρι τις 15 Φλεβάρη για να δοθεί χρόνος στη διακομματική επιτροπή που συστάθηκε να βρει λύση στο θέμα της διαφωνίας για τη χρηματοδότηση του φράκτου στα σύνορα με το Μεξικό, για τον οποίο ο Τραμπ ζητά 5.7 δισ. δολάρια. Ο Τραμπ απειλεί ότι αν δε βρεθεί λύση, τότε το shutdown μπορεί και να συνεχιστεί. Όμως, με την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί, είναι δύσκολο να θελήσει να χρεωθεί

κι άλλη χασούρα για το αμερικάνικο δημόσιο από το shutdown, που ήδη έχει χάσει γύρω στα 3 δισ. δολάρια.

Γι' αυτό και για πρώτη φορά ο Τραμπ εμφανίστηκε... συναινετικός, δηλώνοντας ότι δεν είναι στην πρόθεσή του η κατασκευή φράκτη σε όλο το μήκος των συνόρων (2.000 μίλια από θάλασσα σε θάλασσα), αφού υπάρχουν φυσικά εμπόδια στα σύνορα, αλλά η κατασκευή φράκτη σε περιοχές «υψηλού κινδύνου», που έχουν υποδειχθεί από τη συνοριακή αστυνομία. Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Τραμπ αναγκάζεται να βάλει την ουρά στα σκέλια, βλέποντας ότι οι «τσαμπουκάδες» του δεν περνάνε. Όσο για την ουσία της πολιτικής, αυτή δε θα αλλάξει, είτε τα βρει ο Τραμπ με τους Δημοκρατικούς είτε όχι. Αντιμεταναστευτική θα είναι σε κάθε περίπτωση.

Ο Τραμπ, πάντως, έχει και άλλους μελάδες, καθώς ο «αχώνευτος» Ρό-

μπερτ Μιούλερ, ο ειδικός ανακριτής που ερευνά την υπόθεση της ανάμιξης της Ρωσίας στις προεδρικές εκλογές υπέρ του Τραμπ, συνέλαβε τον Ρότζερ Στόουν, έναν από τους πιο στενούς φίλους του Τραμπ. Ο Στόουν πλήρωσε εγγύηση και αφέθηκε ελεύθερος, δηλώνοντας ότι δε θα προδώσει ποτέ τον φίλο του πρόεδρο και δε θα καταθέσει εναντίον του. Δεν τον πίστεψαν και πολλοί. Ο δε Τύπος των Δημοκρατικών σημείωσε πως βγαίνοντας από το κτίριο του FBI ο Στόουν σήκωσε ψηλά τα δυο του χέρια, σε μια στάση που θύμιζε την ιστορική φωτογραφία του Νίξον. Μόνο που ο Νίξον έχει απαθανατιστεί σ' αυτή τη στάση στη σκάλα του προεδρικού ελικόπτερου, αμέσως μετά την παραίτησή του από την Προεδρία των ΗΠΑ. Οπότε οι Αμερικάνοι, που πετάνε τη σκούφια τους για κάτι τέτοια, άρχισαν τις αναλύσεις περί του ότι ο Στόουν προανήγγειλε την παραίτηση Τραμπ!

στο ψαχνό

Κανονικότητα!

Επιστρέφουμε στην κανονικότητα, διακηρύσσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Ας δούμε ποια είναι αυτή η κανονικότητα;

Ο κατώτατος μισθός δεν συμφωνείται μέσω συλλογικών διαπραγματεύσεων μεταξύ εργαζόμενων και καπιταλιστών εργοδοτών, αλλά καθορίζεται από την κυβέρνηση. Η οποία κυβέρνηση, έχοντας παραλάβει τον κατώτατο μισθό στα 581 ευρώ, ποσό στο οποίο κατέβηκε εν μιά νυκτί το 2012 (με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου) από τα 751 ευρώ, όπως είχε διαμορφωθεί από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, τον ανεβάσει στα 650 ευρώ και ζητά από τους εργαζόμενους να χαιρετίσουν το γεγονός και να δείξουν την ευγνωμοσύνη τους ψηφίζοντας ΣΥΡΙΖΑ.

Η μικρή αυτή αύξηση καλύπτει μόνο τον πληθωρισμό της περιόδου από το 2010 μέχρι το 2019. Και βέβαια, κρατάει τον κατώτατο μισθό πολύ μακριά από το επίπεδο του 2010, ακόμα και σε ονομαστικούς όρους. Χώρια το γεγονός ότι με τον κατώτατο μισθό οι καπιταλιστές πληρώνουν εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους, που θα έπρεπε να πληρώνονται με βάση τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας (διαβάστε την αποκαλυπτική ανάλυση στη σελίδα 9).

Στο πλαίσιο της ίδιας κανονικότητας, «βγήκαμε -επιτέλους- στις αγορές». Με πολύ τσουχτερό επιτόκιο, αλλά πού θα πάει, θα στρώσουν τα πράγματα. Το ότι ο νέος δανεισμός -από τις «αγορές» πλέον- προορίζεται για να ανανεώσει τον παλιό και πως το αποτέλεσμα θα είναι το χρέος να παραμένει εσαεί στα σημερινή δυσθεώρητα επίπεδα, μετατρέποντας τον ελληνικό λαό σε ισόβιο δουλολάροικο των τοκογλύφων του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, δεν έχει προφανώς καμιά σημασία. Αυτό σημαίνει κανονικότητα (αναλυτικά στη σελίδα 16).

Πάντα στο πλαίσιο της κανονικότητας, ετοιμάζεται νέα ρύθμιση για την «προστασία» της πρώτης κατοικίας, που θα οδηγήσει μαζικά πρώτες κατοικίες στη γνωστή διαδικασία των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών. Ο Δραγασάκης άρχισε την... ιδεολογική προετοιμασία: «πρέπει να προσέξουμε τα κόκκινα δάνεια, γιατί αλλιώς οι τράπεζες θα χρειαστούν νέα ανακεφαλαιοποίηση, που θα την πληρώσουμε όλοι μας». Σε ελεύθερη απόδοση: αντί να πληρώσουμε όλοι για νέα ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, ας βγάλουμε στο σφυρί τα διαμερίσματα που κάποιοι εργαζόμενοι αγόρασαν με δάνεια και δεν μπορούν να αποπληρώσουν, επειδή τους κόψαμε τους μισθούς και τις συντάξεις ή τους ρίξαμε στην ανεργία. Τι να γίνει, τα έχει αυτά η κανονικότητα. Το να πληρώσουν οι τραπεζίτες και οι καπιταλιστές δεν το συζητάμε. Αυτές είναι... αριστερές ιδεοληψίες (που τις είχε και ο ΣΥΡΙΖΑ την περίοδο των εφηβικών... αυταπατών του).

Κανονικότητα είναι ακόμα να μπορούν όσοι χρωστούν στην εφορία να ξεχρεώσουν σε πολλές δόσεις, μέχρι και 120. Για να σας δούμε τώρα, θα δώσετε κάνα φράγκο στον κρατικό κορβανά ή θα συνεχίσετε το «ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος»;

Και βέβαια, κανονικότητα είναι ο ΕΝΦΙΑ, ο ΦΠΑ στο 24%, οι συνεχείς μειώσεις στο αφορολόγητο, η κατάργηση των δώρων των συνταξιούχων και των δημόσιων υπάλληλων, η κατάργηση στην πράξη των Κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και ο υποβιβασμός όλων των εργαζόμενων στο επίπεδο των «ανειδίκευτων» που πλέον θα παίρνουν τον... υπέρογκο μισθό των 650 ευρώ μεικτά κτλ. κτλ.

Κανονικότητα είναι όλο το αντεργατικό και αντιλαϊκό πλαίσιο που διαμορφώθηκε με τα τρία Μνημόνια και τις αξιολογήσεις τους. Διότι δεν πρέπει να επανέλθουμε στο... κακό παρελθόν.



Ο μνημονιακός νόμος λέει πως την εισήγηση στο υπουργικό συμβούλιο για τον κατώτατο μισθό την κάνει ο υπουργός Εργασίας. Ο Τσίπρας, όμως, ήθελε τη δόξα για πάρτη του. Και έκανε αυτός την εισήγηση. «Εισηγούμαι...», είπε, και οι υπουργοί... ψήφισαν διά χειροκροτήματος. Έπρεπε, όμως, να κάνει και η Αχτσιόγλου το σόου της. Ο Τσίπρας δεν την άφησε να κάνει την εισήγηση στο υπουργικό συμβούλιο (παρά τον νόμο), οπότε αυτή πήρε την κυρία Θεανώ, τον υποψήφιο δήμαρχο Νάσο και τον «στο δρόμο μου φωνάζουν μπράβο» Πετρόπουλο, έστησε και τους συνεργάτες τους σε ρόλο γλάστρας και υπέγραψε την απόφαση υπό τα απαστράπτοντα φλας των επαγγελματιών φωτογράφων (για να βγουν απαστράπτουσες οι φωτογραφίες). Η αντιμετώπιση των εργατών ως Χαχόλων...

KONTRES

Γνήσιος Καμμένος

Δε θα ήταν γνήσιος Καμμένος, αν έμενε μόνο στο ακροδεξιό-αντικομμουνιστικό παραλήρημα και δεν περνούσε και στα άλλα αγαπημένα του θέματα. Και έβγαλε είδηση:

«Βέβαια, όταν σε μια υπόθεση ναρκωτικών με τρεις τόνους ηρωίνης έχει ασκηθεί ποινική δίωξη και για να οριστεί ο ανακριτής έχει περάσει ένας χρόνος, είναι φυσικό αυτοί οι διαπλεκόμενοι που εσείς απειλήσατε, να γελάνε και με εσάς και με εμάς. Όταν οι εισαγγελείς παραιτούνται από τη Βιέννη και όταν οι κυρίες σύμβουλοί σας λένε στους δικαστές “Άστο αυτό για παρακάτω”, τότε αυτό προσβάλλει και εσάς αλλά και εμάς. Περισσότερο, όμως, προσβάλλει τη δημοκρατία και τους πολίτες».

Ο Μπουμπούκος το 'πιασε αμέσως, έβαλε τις τσιρίδες και απευθύνθηκε στον προεδρεύοντα Βαρεμένο: «Κύριε Πρόεδρε, τι ακούστηκε εδώ; Οι σύμβουλοι του Πρωθυπουργού παίρνουν τους δικαστές και τους λένε να μην κάνουν δίωξεις; Τι είπε ο κύριος Πρόεδρος των ΑΝΕΛ τώρα; Δεν ακούσατε τι είπε;». Ο Βαρεμένος πέταξε την ατάκα της βραδιάς: «Όχι, γιατί είχαμε μία συνομιλία!»! Κι ενώ ο Μπουμπούκος επέμενε να τον ρωτά, συνέχισε ατάραχος: «Έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Τασούλας. Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε τον λόγο».

Δώρο στη ΝΔ

Το θέμα δεν έκλεισε, βέβαια, επειδή ο Βαρεμένος παρέστησε τον... βαρήκοο. Η ΝΔ δε θ' αφήσει ανεκμετάλλευτο το δώρο που της έκανε ο Καμμένος. Την επόμενη κιόλας μέρα εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία αναφέρει ότι ο Καμμένος «φωτογράφησε ευθέως την κ. Βασιλική Θάνου υπονοώντας ότι μεθοδεύει τις δικαστικές υποθέσεις, σύμφωνα με τις επιθυμίες του πρωθυπουργού» και ζήτησε «άμεση εισαγγελική παρέμβαση» για τη «σοβαρότατη αυτή καταγγελία». Για τον Τσίπρα είπε ότι «δεν μπορεί ούτε να παριστάνει ότι δεν άκουσε, ούτε να σιωπά» και τον

κάλεσε «άμεσα να εξηγήσει τι εννοούσε ο κ. Καμμένος». Κατέληξε καλώντας τον Καμμένο «να πει όλα όσα γνωρίζει και για τις ύποπτες παραιτήσεις εισαγγελέων τις οποίες επίσης κατήγγειλε».

Τέρας υπομονής;

Ρωτήθηκε ο Τσίπρας από την Αυγή ποια θα είναι η σχέση του με τον Καμμένο από δω και στο εξής. Και απάντησε: «Πιστεύω ότι θα είναι ειλικρινής και φιλική όπως πάντα. Δώσαμε δύσκολες μάχες μαζί. Ήταν μια έντιμη συνεργασία. Τα αισθήματά μου θα είναι πάντοτε φιλικά, παρά την πολιτική αντιπαράθεση. Και πιστεύω ότι σε μια σειρά θεμάτων, όπως, για παράδειγμα, στην αντιπαράθεση με τη διαπλοκή, θα συνεχίσουμε να δίνουμε μάχες μαζί».

Τέσσερις μέρες μετά, ο Καμμένος εμφανίστηκε στο «Θέμα 104,6» και έβγαλε... πόνο: «Δεν είχα έντιμη συνεργασία», «Νιώθω προδομένος. Αν μείνουν με τις καρέκλες έχουμε σχέδιο αποστασίας που σχεδιάστηκε από τον πρωθυπουργό και εκτελέστηκε», «Τα χρήματα πολλές φορές δεν φαίνονται ή φαίνονται πολύ αργά κάποια στιγμή. Αυτά που δόθηκαν μπροστά στα μάτια μας ήταν οι θέσεις», «δημοσιογράφος ου είναι κοντά στο πρωθυπουργικό γραφείο ήρθε κλαίγοντας και μου είπε “στην έχουν στημένη”», «Αυτός ο σχεδιασμός δείχνει ότι ο Τσίπρας πέραν του ότι ήθελε να κλέψει βουλευτές για να έχει πλειοψηφία και δεν του βγήκε κεντροαριστερή αλλά κεντροδεξιά με αποστάτες, είναι κυβέρνηση αποστατών».

Αλλά δεν έμεινε μόνο στον πόνο. Μιλάει ευθέως για διαπλοκή, ανακατεύοντας Σόρος, έναν πρώην πρέσβη και έναν πρώην αρχηγό της ΕΛΑΣ, κυπριακές εταιρίες, Κοτζιά κτλ. Μιλάει για σύμβουλο του πρωθυπουργού που τηλεφωνούσε σε δικαστές και τους έδινε γραμμή για το χειρισμό εκκρεμών δικαστικών υποθέσεων και -εννοείται- θα πει κι άλλα, για να εξασφαλίζει δημοσιότητα. Να δούμε αν ο Τσίπρας θα

αποδειχτεί... τέρας υπομονής, τιμώντας την... «ειλικρινή και φιλική σχέση» του με τον Καμμένο.

Σούργελα

Ο Κόνσολας της ΝΔ αναφέρθηκε στον... όσιο Μακεδόνιο που «είχε τις μέρες αυτές τα πάθη του και τα αναδεικνύουμε και στη Βουλή»! Ο συριζαίος Αμανατίδης, άσος στη χριστιανική φιλολογία, εξανέστη.

Εκ του ασφαλούς

Για μια ακόμα φορά στη φιλόξενη ΕΡΤ ο Κοτζιάς. Για μια ακόμα φορά χωρίς κάποιον πολιτικό άλλου κόμματος δίπλα. Χωρίς καν άλλους δημοσιογράφους, πέραν του «ενσωματωμένου» δημοσιογράφου της ΕΡΤ. Μη τυχόν και του κάνουν καμιά «δύσκολη» ερώτηση, μη τυχόν και αμφισβητήσουν βάσιμα κάτι από τα λεγόμενά του. Μονόλογος απολύτως εκ του ασφαλούς, σε αυστηρά προστατευμένο περιβάλλον και με όρους που προφανώς είχε καθορίσει ο ίδιος ο Κοτζιάς.

Εφταίξε, λοιπόν, το αφήγημά του (κυριολεκτικά αφήγημα, παραμύθι δηλαδή) και το σέρβιρε στον ελληνικό λαό, με ύφος μεγαλοπρέπειας (ορισμένες φορές ξεπερνά και τον Βενιζέλο, καθώς δε διαθέτει την ευφράδεια και τον στυλιζαρισμένο λόγο του τελευταίου, ώστε να μπορεί να κρύβεται κάπως). Με πήρε η αμερικανίδα ΥΠΕΞ και της είπα να μη με ξαναπάρει, μου είπε ο Ντιμιτρώφ «ρε Νίκο, γιατί μου το κάνεις αυτό;» και άλλα τέτοια.

Θα σταθούμε μόνο σε ένα απ' όσα είπε, δηλωτικό της... αξιοπιστίας του. «Ο Αλέξης Τσίπρας δεν θεωρούσε καλή λύση την ονομασία Μακεδονία του Ιλιντεν» είπε! Ολος ο κόσμος ξέρεi πως ο Τσίπρας είχε κατ' αρχήν δεχτεί αυτό το όνομα και το είπε στους άλλους πολιτικούς αρχηγούς, οι οποίοι του είπαν «τι πας να κάνεις;» και έκανε πίσω. «Ποιοι έκαψαν το “Ιλιντεν”» έγραφε τότε η ΕφΣυν. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, πόση αξιοπιστία έχει το αφήγημα του Κοτζιά.

«Εζήσε αλλού», φώναζε στον Κόνσολα, που συνέχισε με γνήσιο πατριωτικό οίστρο. Ψάξαμε κι εμείς να δούμε τι στο καλό ήταν αυτός ο όσιος Μακεδόνιος. Και είδαμε ότι ο μόνος σωστά ενημερωμένος ήταν ο Αμανατίδης. Όπως γράφουν οι... αρμόδιες ιστοσελίδες, ο Μακεδόνιος ήταν ένας ασκητής που έζησε στη Μέση Ανατολή (στην περιοχή της σημερινής Συρίας-Λιβάνου). Και «εκοιμήθη εν ειρήνῃ», δεν πέρασε τίποτα «πάθη», όπως είπε ο Κόνσολας.

Για την πληρέστερη ενημέρωση των αναγνωστών μας επί των θαυμάτων του οσίου Μακεδονίου, αναφέρουμε το πιο γνωστό από αυτά: «Κάποτε έφεραν στον Οσιο μια γυναίκα, η οποία από ενέργεια του διαβόλου έτρωγε πολύ φαγητό και τον παρακάλεσαν να την κάνει καλά. Ο Οσιος σπλαχνίσθηκε την κοπέλα και αφού προσευχήθηκε στον Θεό, έβαλε το δεξί του χέρι στο νερό και έκανε το σημείο του Σταυρού. Όταν η κοπέλα ήπια από το νερό αυτό, έγινε αμέσως καλά». Τ' ακούτε οι παχύσαρκοι και βουλιμικοί; Ο διάβολος έχει μπει μέσα σας. Κάντε κάνα τάμα στον όσιο Μακεδόνιο μπας και αδυνατίσετε.

Μπερδέματα

Εμείς δεν καταλάβαμε για τι ακριβώς κατηγορούσε η πασοκο-νεοδημοκρατία τον ΣΥΡΙΖΑ. Γ' αυτή καθαυτή τη Συμφωνία των Πρεσπών ή για την εργαλειοποίηση της στην υπηρεσία εσωτερικών πολιτικών σκοπιμοτήτων, που είχε ως αποτέλεσμα να μην υπάρξει συναίνεση; Και τα δύο αποκλείεται να ισχύουν. Δηλαδή, αν ο Τσίπρας δε σκεφτόταν κουτοπόνηρα και τους ζητούσε τη συναίνεσή τους, θα του την πρόσφεραν; Τότε λένε ψέματα ότι τάχα διαφωνούν με τη Συμφωνία. Αν είχαν ριζική διαφωνία με τη Συμφωνία, όπως διατείνονται, τότε γιατί να τους ζητήσει συναίνεση; Για να έχουν την ευκαιρία να τον καταγγείλουν και ενδεχομένως να του χαλάσουν τη δουλειά;

Δημόσιες σχέσεις

Δεν είναι μόνο η τυνήσια καπιταλίστρια Ουίντεντ Μπουτσα-μαουνί, κάτοχος του Νομπέλ Ειρήνης, που κάνει «λόμπινγκ» υπέρ της υποψηφιότητας των Τσίπρα και Ζάεφ για το Νομπέλ Ειρήνης 2019 (έχει ήδη επισκεφτεί Σκόπια και Αθήνα). Εμφανίστηκε ήδη πρόταση από τους κόλπους του Ευρωκοινοβουλίου, την οποία υπογράφουν με κοινή τους δήλωση οι επικεφαλής των ευρωομάδων της Σοσιαλδημοκρατίας, των Πράσινων και της «Αριστεράς». Στην κοινή τους δήλωση οι Ούντο Μπούλμαν, Σκα Κέλερ και Γκάμπι Τσίμερ χαρακτηρίζουν τη Συμφωνία των Πρεσπών «πρότυπο για την ειρηνική επίλυση των διεθνών προβλημάτων μέσω διαλόγου και αμοιβαίων συμβιβασμών». «Οι πρωθυπουργοί Ζόραν Ζάεφ και Αλέξης Τσίπρας είχαν το πολιτικό θάρρος να προχωρήσουν στη συμφωνία παρά την εθνικιστική αντιπολίτευση», αναφέρει η δήλωση. Η δεξιά ευρωομάδα ελέγχεται από τον Μάνφρεντ Βέμπερ, φίλο του Κούλη, και δεν μπήκε στο κόλπο. Αν όμως η κίνηση για τη βράβευση των Τσίπρα-Ζάεφ προχωρήσει, μπορεί η Μέρκελ να ρίξει το βάρος της παρασκηνιακά.

Αυτή τη στιγμή, πάντως, ο Τσίπρας έχει άριστες δημόσιες σχέσεις στο εξωτερικό, στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες. Και σπύδει να τις μετατρέψει σε... παράσημο στο εσωτερικό. «Σοσιαλδημοκράτες, Πράσινοι και Αριστερά στηρίζουν την υποψηφιότητα Τσίπρα και Ζάεφ για το Νόμπελ Ειρήνης. Μια πραγματικά σημαντική είδηση για τη χώρα μας, που προβάλλεται στο εξωτερικό ως μια δύναμη ειρήνης και σταθερότητας», «τιτίβισε» η Σβίγκου.

Βουρ στον πατσά

«Για πρώτη φορά Αρχηγός κράτους δέχεται να υπογράψει διμερή συμφωνία που ο ομόλογος του έχει αρνηθεί να υπογράψει και να νομιμοποιήσει», έγραψε ο Καμμένος στο twitter. Και ολοκλήρωσε με... καμμένιο τρόπο: «Κρίμα κ. πρόεδρε..... το περίμενα.....». Φυσικά, ο Καμμένος ξέρει πολύ καλά ότι στην ελληνική συνταγματική τάξη ο πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν έχει καμιά ουσιαστική δυνατότητα. Μπορεί μόνο να αναπέμψει μια φορά νόμο που έχει ψηφίσει η Βουλή, εκθέτοντας τους λόγους της αναπομπής. Αν η Βουλή τον ξαναψηφίσει, τότε είναι υποχρεωμένος να τον υπογράψει εντός δέκα ημερών (άρθρο 42 του Συντάγματος). Αρα, ο Παυλόπουλος δεν μπορούσε να κάνει τίποτα, από τη στιγμή μάλιστα που τη νομιμότητα της διαδικασίας με την οποία κυρώθηκε η Συμφωνία των Πρεσπών δεν την αμφισβήτησε η αντιπολίτευση. Αυτά όμως είναι ψιλά γράμματα για τον Καμμένο. Αυτός έχει αποφασίσει να παίξει τα ρέστα του μέχρι τις επόμενες εκλογές και το σύνθημα που δονεί το είναι του είναι: «βουρ στον πατσά κι όποιος αντέξει».

ΥΓ1. Ο λογαριασμός για ν' αγοράσουμε φρεγάτες άνοιξε; Ο τέως υπουργός Καμμένος κατέθεσε πρώτος το μισθό του, όπως είχε δεσμευτεί; Παρακαλούμε απαντήσεις...

ΥΓ2. Στα ραδιοτηλεοπτικά παραληρήματά του ο Καμμένος «σκίζεται» υπέρ των Αμερικανών. Δεν υπαγόρευαν αυτοί τη Συμφωνία των Πρεσπών, λέει, αλλά οι Γερμανοί που «έπιασαν» τον Κοτζιά. Πρέπει να σπάει μεγάλη πλάκα ο Πάιατ, που και μετά την ψήφιση της Συμφωνίας εμφανίστηκε στο Athens Energy Forum 2019 και την ξαναεκθέασε, δηλώνοντας ενθαρρυσμένος από τη δήλωση του Μητσοτάκη ότι «θα προχωρήσει μπροστά».

ZOOM

Σπέκουλα και εθνικισμός

Εθνος είναι η ιστορικά διαμορφωμένη σταθερή κοινότητα ανθρώπων, που εμφανίστηκε πάνω στη βάση της κοινότητας της γλώσσας, του εδάφους, της οικονομικής ζωής και της ψυχροσύνθεσης που εκδηλώνεται στην κοινότητα του πολιτισμού.

I.B. Στάλιν

Ο μαρξισμός και το εθνικό ζήτημα

«Κάθε φορά που η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, προσωπικά ο κ. Τσίπρας, ετοιμάζεται να προχωρήσει σε μια αντιλαϊκή επιλογή, όταν νοιώθει ότι στριμώνχεται από τους ψηφοφόρους του, καταφεύγει σε αήθη επίθεση στο ΚΚΕ, καταφεύγει στην παραχάραξη της ιστορίας του, στον ωμό αντικομμουνισμό». Αυτά έγραψε, μεταξύ άλλων, σε άρθρο του για «Τα Νέα Σαββατοκύριακο», ο γενικός γραμματέας του Περισού Δ. Κουτσούμπας, αναφερόμενος στα όσα είπε ο Τσίπρας στη Βουλή, επιτιθέμενος στις εθνικιστικές θέσεις του Περισού.

Όποιος άκουσε ή διάβασε την ομιλία Τσίπρα δε θα δυσκολευτεί να συμφωνήσει μαζί μας πως δεν περιλάμβανε «ωμό αντικομμουνισμό». Σπέκουλα έκανε, αναφερόμενος σε πραγματικά γεγονότα της ιστορίας του κομμουνιστικού κινήματος. Αυτό έτσουξε τον Περισό, αλλά επειδή επί της ουσίας δεν έχει απαντήσεις (η σπέκουλα του Τσίπρα στηριζόταν σε πραγματικά γεγονότα), στη μεν Βουλή ο Κουτσούμπας απάντησε με ένα θυμωμένο «δε ντρέπεστε», στο δε άρθρο του στη φυλλάδα του Μαρινάκη επιστράτευσε τα περί «ωμού αντικομμουνισμού», χωρίς καμιά αποδεικτική επιχειρηματολογία.

Ο Τσίπρας έκανε σπέκουλα, αναφερόμενος «στο σλαβομακεδονικό αλφαβητάρι που μοίραζαν οι Κομμουνιστές της Τασκένδης στα παιδιά των Σλαβομακεδόνων μαχητών του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας», «στις εβδομήντα χιλιάδες πρόσφυγες του Εμφυλίου, που το ελληνικό κράτος τούς στέρησε το δικαίωμα το 1983 να επιστρέψουν στην πατρίδα τους» και «στη Σλαβομακεδόνισσα Ειρήνη Γκίνη, Μίρκα Γκίνοβα, την πρώτη γυναίκα που εκτελέστηκε στον Εμφύλιο, κομμουνίστρια». Ήταν αισχρή σπέκουλα, γιατί ένα τσιράκι των ιμπεριαλιστών, ένας βαμμένος εθνικιστής (γράφουμε σχετικά στη σελίδα 13) δεν μπορεί να επικαλείται τη διεθνιστική-επαναστατική στάση που διαχρονικά κρατούσε το επαναστατικό ΚΚΕ. Γ' αυτό και ο Περισός δεν μπορεί να απαντήσει επί της ουσίας στη σπέκουλα του Τσίπρα.

Βρίσκει και την κάνει, όμως, αυτή τη σπέκουλα. Γιατί το σημερινό πολιτικό μόρφωμα που καπηλεύεται τον τίτλο «ΚΚΕ» δεν έχει καμιά σχέση με το επαναστατικό ΚΚΕ. Ειδικά στο εθνικό ζήτημα, οι θέσεις του είναι ποτισμένες με τον πιο χυδαίο αστικό εθνικισμό. Πριν (ξανα)πούμε μερικά πράγματα για την εθνικιστική στάση του Περισού στο «Μακεδονικό», θα κάνουμε δύο παρατηρήσεις.

Ο Περισός έχει ως βάση του για το εθνικό ζήτημα τις ιμπεριαλιστικές συνθήκες και όχι το πραγματικό εθνικό ζήτημα. Για παράδειγμα, δέχεται ότι υπάρχει εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία (η οποία αναγνωρίζεται από το αλβανικό κράτος), όμως την τουρκική μειονότητα της Θράκης την αποκαλεί «μουσουλμανική» (όπως επισήμως την

αποκαλεί το ελληνικό κράτος), επειδή έτσι την αναγνωρίζει η ιμπεριαλιστική συνθήκη της Λωζάνης. Τη δε μακεδονική (σλαβομακεδονική) μειονότητα την εξαφανίζει τελείως, επειδή η ιμπεριαλιστική συνθήκη του Βουκουρεστίου μοίρασε μεν τη Μακεδονία ανάμεσα σε τρία βαλκανικά βασίλεια (Ελλάδας, Σερβίας, Βουλγαρίας), δεν αναγνώρισε όμως κανένα εθνικό δικαίωμα στην πολυπληθέστερη εθνική ομάδα που κατοικούσε τότε στη Μακεδονία, με αποτέλεσμα οι Σλαβομακεδόνες να παρουσιάζονται από το σερβικό κράτος ως Σέρβοι, από το βουλγαρικό κράτος ως Βούλγαροι και από το ελληνικό κράτος ως διγλωσσοί Έλληνες. Και βέβαια, οι του Περισού δε δίνουν καμιά απάντηση στη βρόμικη σπέκουλα των εθνικοφασιστών για την πολιτική της Κομμουνιστικής Διεθνούς και του ΚΚΕ από την ίδρυσή του μέχρι τη ρεβιζιονιστική μετάλλαξή του, πολιτική επαναστατική, στηριγμένη από τη μια στη μαρξιστικολενινιστική θεωρία για το εθνικό ζήτημα και από την άλλη στα πραγματικά δημογραφικά δεδομένα της περιοχής (που δεν ήταν πάντοτε ίδια, αλλά άλλαξαν με τις τεράστιες μετακινήσεις πληθυσμών κατά την περίοδο μετά τους βαλκανικούς πολέμους). Σιωπούν γιατί, προφανέστατα, διαφωνούν πλήρως με εκείνη την πολιτική, για την οποία επιφυλασσόμαστε να γράψουμε αναλυτικά κάποια στιγμή.

2 Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μια ιμπεριαλιστική συμφωνία. Τι θα έπρεπε να κάνει ένα επαναστατικό-διεθνιστικό κόμμα; Να καταγγείλει τα ιμπεριαλιστικά σχέδια και ταυτόχρονα να διακηρύξει με τον πιο σαφή και κατηγορηματικό τρόπο την αναγνώριση των εθνικών δικαιωμάτων των Σλαβομακεδόνων, όπου κι αν κατοικούν (κυρίως των Σλαβομακεδόνων που κατοικούν στην Ελλάδα και τα εθνικά τους δικαιώματα καταπιέζονται διαχρονικά από τον μεγαοελληνικό σωβινισμό). Κι αν αυτό το κόμμα εκπροσωπείται στη Βουλή, να ψηφίσει «παρών» πάνω σ' αυτή τη βάση. Μπορείτε να φανταστείτε τι αφρούς θα έβγαζαν από το στόμα τους οι εθνικοφασίστες, αν ο Περισός κρατούσε μια τέτοια στάση. Ενώ τώρα τον έχουν στα πούπουλα, εγκωμιάζοντας τις αναφορές του στη μη ύπαρξη μακεδονικού έθνους και μακεδονικής γλώσσας και αδιαφορώντας για την αντιιμπεριαλιστική σάλτσα. Όλοι μαζί ενώθηκαν γύρω από το σύνθημα «όχι στον αλυτρωτισμό των Σκοπίων».

Απ' όσα διάβασε ο Κουτσούμπας μιλώντας στην Ολομέλεια της Βουλής στις 24 του Γενάρη, σημειώνουμε την τοποθέτηση για «το κυρίαρχο έθνος που υπάρχει στη FYROM» και για τη γλώσσα που μιλάει αυτό το έθνος (οι εμφάσεις είναι όλες δικές μας):

«Σε αυτήν την ευρύτερη γεωγραφική περιφέρεια της Μακεδονίας μιλούσαν ελληνικά, αλβανικά, τη **σλαβική διάλεκτο**, εβραϊκά, αρμενικά, τουρκικά και άλλα και κανένα στοιχείο δεν μπορεί να τεκμηριώσει πως μέσα σ' αυτό το μωσαϊκό υπήρξε ή υπάρχει ξεχωριστή διαμορφωμένη ενιαία μακεδονική γλώσσα. Φυσικά, ένα τμήμα των κατοίκων που έμεναν σ' αυτό το κομμάτι στην περιοχή της γεωγραφικής Μακεδονίας μιλούσαν μία **σλαβική**

διάλεκτο, την οποία συνεχίζουν να μιλούν και σήμερα βεβαίως, που συνήθως προσδιοριζόταν -και έτσι είναι- ως σλαβομακεδονική. (...) Όλο αυτό, όμως, είναι κάτι εντελώς διαφορετικό από την ύπαρξη και τον ισχυρισμό για ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας.

Το ίδιο ισχύει και για τη θέση περί μακεδονικού έθνους. Η θέση αυτή δεν πατάει στην πραγματικότητα, γιατί δεν πληροί στην ενότητά της τα κριτήρια που τονίζουν πως το έθνος ως ιστορικά διαμορφωμένη σταθερή κοινότητα ανθρώπων εμφανίστηκε πάνω στη βάση της κοινότητας του εδάφους, της οικονομικής ζωής, της γλώσσας και της ψυχροσύνθεσης που εκδηλώνεται στην κοινότητα του πολιτισμού.

Το κυρίαρχο έθνος που υπάρχει στη FYROM συγκροτήθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στη βάση αυτών των όρων, με την οντότητα όμως που δημιουργήθηκε **στο πλαίσιο της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας**, ενώ υπάρχουν πολλά δεδομένα, στοιχεία πολλά πως μέχρι μία περίοδο ως προσδιορισμός χρησιμοποιούνταν η **σλαβική καταγωγή**».

Η υποκριτική αναφορά από τον Κουτσούμπα στην έννοια του έθνους, όπως την προσδιόρισε ο Στάλιν στο μνημειώδες έργο του «Ο μαρξισμός και το εθνικό ζήτημα», που αποτέλεσε τη βάση για την πολιτική των μπολσεβίκων στο εθνικό ζήτημα, επί τσαρισμού και μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση, στο πλαίσιο του πολυεθνικού σοβιετικού κράτους, γίνεται για να την ανατρέξει στη συνέχεια, όταν μελετά την περίπτωση του σλαβομακεδονικού έθνους, το οποίο κηρύσσει... ανύπαρκτο μέχρι το 1944! Στην ανάλυση του Περισού, έθνος υπάρχει μόνο όταν αποκτά κρατική οργάνωση!

Το κράτος δημιουργεί το έθνος, σύμφωνα με τον Περισό, και δεν ισχύει το αντίθετο, όπως μας διδάσκει ο μαρξισμός-λενινισμός! Μ' αυτή τη λογική, δεν υπάρχει παλαιστινιακό έθνος, διότι δεν υπάρχει παλαιστινιακό κράτος. Δεν υπάρχει κουρδικό έθνος, διότι οι Κούρδοι είναι διαμοιρασμένοι σε τέσσερα κράτη (Τουρκία, Ιράκ, Ιράν, Συρία). Με την ίδια λογική, το ελληνικό έθνος δημιουργήθηκε το 1828, όταν υπήρξε ξεχωριστό ελληνικό κράτος που ανεξαρτητοποιήθηκε από την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Και ποιοι πραγματοποίησαν την επανάσταση του 1821, που και οι μαρξιστές τη χαρακτηρίζουμε ως εθνικοαπελευθερωτική; Μιλάμε για επιστημονική γελοιότητα, η οποία όμως γίνεται «μαύρη» προπαγάνδα, γι' αυτό δεν μας επιτρέπει να καγχάσουμε. Θυμίζουμε απλώς την κυρίαρχη άποψη του ελληνικού εθνικισμού, ότι το σλαβομακεδονικό έθνος είναι «τεχνητό δημιούργημα του Τίτο». Τα ίδια ακριβώς, με διαφορετικά λόγια, υποστηρίζει ο Περισός.

Αυτό το έθνος, που «δημιουργήθηκε ως τέτοιο μόνο μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο», «δεν έχει καμιά σχέση με τους σλαβόφωνους της Ελλάδας», έγραφαν στις 17.4.2008, σε επιστολή-καταγγελία προς τον πρόεδρο του Ευρωκοινοβουλίου οι ευρωβουλευτές του Περισού. Εκπληκτική λογική! Έχουν μεν κοινή γλώσσα, αλλά λείπουν τα άλλα στοιχεία, δεδομένου ότι κατοικούν σε διαφορετικά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

Σπέκουλα και εθνικισμός

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

κράτη! Το ίδιο ισχύει, επομένως, για τους Κούρδους των διαφορετικών μεσανατολικών κρατών, για τους Ρώσους που ζουν στις χώρες της Βαλτικής ή σε άλλες πρώην σοβιετικές δημοκρατίες και νυν ανεξάρτητες χώρες και πάει λέγοντας.

Στο ίδιο κείμενο έφταναν στο σημείο να γράψουν ότι «οι σλαβόφωνοι δεν έχουν ταυτόσημη εθνική συνείδηση». Ποιοι είναι οι σλαβόφωνοι; Οσοι μιλούν κάποια σλαβική γλώσσα. Δηλαδή, Ρώσοι, Ουκρανοί, Πολωνοί, Σέρβοι, Κροάτες, Σλαβομακεδόνες κ.ά. Πράγματι, όλοι αυτοί δεν έχουν κοινή συνείδηση, διότι παρά τη συγγένεια των γλωσσών που μιλούν, δεν ανήκουν στο ίδιο έθνος, αλλά σε διαφορετικά έθνη. Οπως λοιπόν οι Ρώσοι είναι Ρώσοι, ανεξάρτητα του αν ζουν στη Ρωσία, την Ουκρανία, την Τσετσενία ή στην Εσθονία, έτσι και οι Σλαβομακεδόνες είναι Σλαβομακεδόνες, ανεξάρτητα του αν ζουν στη Βόρεια Μακεδονία, στην Ελλάδα, στη Βουλγαρία ή στην Αυστραλία.

«Κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων άλλοι από αυτούς πολέμησαν στο πλευρό της Ελλάδας, κι άλλοι της Βουλγαρίας». Εδώ έχουμε να κάνουμε με αισχρή πολιτική κούτοπονηριά. Καταρχάς, επειδή κάποιοι Σλαβομακεδόνες πολέμησαν με τη Βουλγαρία και άλλοι με την Ελλάδα, όχι πάντα εθελοντικά, αλλά κυρίως μετά από επιστράτευση, αυτό δεν κάνει τους μεν «σλαβόφωνους Ελληνες» και τους δε «Βούλγαρους». Το σημαντικότερο, όμως, είναι πως αρκετά πριν από τους Βαλκανικούς πολέμους υπήρχε ένα σημαντικό ιστορικό γεγονός, το οποίο ο Περισσός αποκρύβει εντελώς.

Αναφερόμαστε στην επανάσταση του Ιλιντεν, μια εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση των Σλαβομακεδόνων όλης της Μακεδονίας για την απελευθέρωση από την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Αυτή η επανάσταση αποτελεί την τρανότερη απόδειξη για την ύπαρξη του σύγχρονου μακεδονικού έθνους, των Σλαβομακεδόνων, το οποίο -όπως και το ελληνικό έθνος- διαμορφώθηκε στη διάρκεια των αιώνων του ύστερου Βυζαντίου και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, αλλά δεν μπόρεσε να αποκτήσει δικό του κράτος και μετά τους βαλκανικούς πολέμους διαμοιράστηκε σε τρία κράτη.

Επιστρέφουμε και άλλο... μαρξιστικό επιχείρημα οι ευρωβουλευτές του Περισσού: «Σήμερα πολλοί από αυτούς είναι πλέον γίλωσσοι, στην πορεία σε μεγάλο βαθμό ζούνε διάσπαρτοι σ' ολόκληρη τη χώρα λόγω εσωτερικής μετανάστευσης, των μεικτών γάμων, κτλ». Καταρχάς, η χρήση δύο γλωσσών είναι κοινό χαρακτηριστικό των εθνικών μειονοτήτων που ζουν σε κράτη με διαφορετικό κυρίαρχο έθνος. Οι έλληνες μειονοτικοί της Αλβανίας μιλούν και αλβανικά, οι Κούρδοι της Τουρκίας μιλούν τουρκικά, οι Τούρκοι της Θράκης μιλούν και ελληνικά. Είναι μάλιστα συχνό το φαινόμενο, τα μέλη εθνικών μειονοτήτων να χρησιμοποιούν καλά σε όλα τα είδη του λόγου την επίσημη κρατική γλώσσα, επειδή αυτή διδάσκονται στο σχολείο, ενώ να χρησιμοποιούν μόνο προφορικά την εθνική τους γλώσσα, επειδή αυτή είναι απαγορευμένη και διαδίδεται μόνο από γενιά σε γενιά.

Η διγλωσσία δεν είναι στοιχείο εθνικής ταυτότητας. Μπορεί να είναι απλά στοιχείο φυλετικής καταγωγής (με το οποίο σχεολείται η Λαογραφία). Για παράδειγμα, διγλωσσοι στην Ελλάδα είναι και οι Αρβανίτες και οι Βλάχοι, ποτέ όμως αυτοί δε διεκδικήσαν διαφορετική εθνική ταυτότητα. Ανήκουν οργανικά στο νεοελληνικό έθνος. Δεν είναι αλλά έλληνες πολίτες, αλλά είναι εθνικά Έλληνες. Αυτό όμως δεν ισχύει για τους Σλα-

βομακεδόνες, ούτε για τους Τούρκους της Θράκης. Έλληνες πολίτες μεν, όχι όμως και εθνικά Έλληνες, αλλά μέλη εθνικών (και όχι θρησκευτικών ή... γλωσσικών) μειονοτήτων.

Και τι να πεις για το επιχείρημα του διασκορπισμού «λόγω εσωτερικής μετανάστευσης» και των... μεικτών γάμων; Πώς προέκυψε η εσωτερική μετανάστευση ειδικά για τους Σλαβομακεδόνες; Με τη βία, με το κνούτο και τις διώξεις από το ελληνικό κράτος επί δεκαετίες. Και δεν υπήρξε μόνο η εσωτερική μετανάστευση, αλλά και η μετανάστευση στο εξωτερικό, σε Αμερική και Αυστραλία. Και η πολιτική προσηλυτία, γιατί μεγάλο κομμάτι του σλαβομακεδονικού λαού πολέμησε από τις γραμμές του ΔΣΕ. Σ' αυτούς τους πρόσφυγες και τις οικογένειές τους δεν επιτράπηκε ο επαναπατριsmός. Διαχωρίστηκαν ως «μη Ελληνες το γένος». Αληθεια, μπορεί να μας πει ο Περισσός τι σημαίνει ο χαρακτηρισμός «μη Έλληνες το γένος» γ' αυτοίς τους πολιτικούς πρόσφυγες, που τους απαγορεύτηκε ο επαναπατριsmός στην Ελλάδα; Ο Γιώργης Βονιτίστος Γούσιος, ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ και του ΔΣΕ, ήταν διγλωσσος Έλληνας (Βλάχος, από το Συρράκο της Ηπείρου). Δεν του απαγορεύτηκε ο επαναπατριsmός. Στους σλαβομακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες απαγορεύτηκε, γιατί δεν ήταν εθνικά Έλληνες και μ' αυτόν τον τρόπο τους ξερίζωσαν μόνιμα από την πατρίδα τους.

Οσο για τους μεικτούς γάμους, αυτό καθεαυτό το επιχείρημα αποπνέει εθνικιστική μπόχα. Λες και ο μεικτός γάμος να εξαφανίζει τις εθνικές ταυτότητες. Δηλαδή, αν ένας Έλληνας ζει στη Γαλλία και παντρευτεί Γαλλίδα, μετατρέπεται αυτόματα σε Γάλλο;

Περιττεύει να πούμε ότι με το να εμφανίσουν μια εθνική μειονότητα δε λύνεις προβλήματα αλτρωτισμού από ομοεισέν αυτής της μειονότητας κράτος (π.χ. Τουρκία και μειονότητα Θράκης). Αντίθετα, δημιουργείς τη βάση για την ανάπτυξη της εθνικής στενότητας στα μέλη της μειονότητας και τη μετατροπή της σε εργαλείο στα χέρια ενός άλλου κράτους. Έτσι, αντιστην την ενόητα του προλεταριάτου ανεξαρτήτως εθνικής καταγωγής, αναπτύσσεται η ενόητα του προλεταριάτου μιας καταπιεζόμενης εθνικής μειονότητας με την αστική τάξη του κράτους στο οποίο κυρίαρχο έθνος είναι αυτό στο οποίο ανήκει η μειονότητα. Το επιχείρημα του Περισσού ότι ο αλτρωτισμός θα χτυπηθεί με τη αναγνώριση μακεδονικής εθνικής ταυτότητας και γλώσσας στους Σλαβομακεδόνες είναι έωλο και οδηγεί στην υπερόπηση του ελληνικού αστικού εθνικισμού στην πιο επιβλαβή μορφή του: την ανοιχτή καταπίεση της μειονότητας. Και βέβαια, η μη αναγνώριση των εθνικών δικαιωμάτων των Σλαβομακεδόνων δεν εξαλείφει κανέναν ενδεχόμενο αλτρωτισμό. Εκείνο που μετράει είναι η εθνική συνείδηση και όχι το όνομα που διά της βίας ή διά της απειλής βίας θα επιβληθεί.

Το προλεταριάτο (πρέπει να) είναι αντίθετο σε κάθε εθνική προκατάληψη, σε κάθε εθνική στενότητα. Πρέπει να προσπαθεί να στοχοδοήσει το μεγάλο «έθνος» των προλεταρίων, ανεξάρτητα από εθνική καταγωγή, γλώσσα, θρησκεία κτλ. Ομως οι πρωτοπόροι εκπρόσωποι του προλεταριάτου, ιδιαίτερα αυτοί που ανήκουν στο κυρίαρχο έθνος μιας κρατικής οντότητας (πολυεθνικής ή με μειονότητες) πρέπει να προσβέουν τον απόλυτο σεβασμό στα εθνικά δικαιώματα των μειονοτήτων (ή των εθνοτήτων γειτονικών κρατών), αν θέλουν να μπορέσουν να τραβήξουν από την αστική επιρροή τους προλεταρίους αυτών των εθνοτήτων ή μειονοτήτων.

Πέτρος Γιώτης

Κρατάει χρόνια η νοθεία στο γάλα και τα γαλακτοκομικά

Πās γάρ ο αἰτὼν λαμβάνει καὶ ὁ ζήτων εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοίχθεται.*

Κατά Λουκάν 11,8

Στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε για το εξώδικο που μας έστειλε η εταιρία «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ» (παράγει προϊόντα με τους διακριτικούς τίτλους «Ολυμπος», «Ροδόπη», «Τυράς»), επειδή γράψαμε ότι οι ελεγκτές του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ την έπιασαν να παράγει τυροκομικά προϊόντα, ακόμα και φέτα ΠΟΠ, χρησιμοποιώντας εισαγόμενο συμπυκνωμένο γάλα, που απαγορεύεται. Δημοσιεύσαμε ολόκληρο το εξώδικο της εταιρίας και την εισήγηση του διευθύνοντα συμβούλου του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ Μπακαλέξη για την επιβολή προστίμου στην εταιρία, επειδή χρησιμοποιεί συμπυκνωμένο γάλα. Το έγγραφο που δημοσιεύσαμε επιβεβαιώνει πλήρως την αλήθεια του ρεπορτάζ μας.

«Κύριοι, ξύνεστε στη γκλίτσα του τοσπάνη», γράψαμε απευθυνόμενοι στους καπιταλιστές της εν λόγω γαλακτοβιομηχανίας. Και το εννοούσαμε. Γιατί -όπως λέει και ο εναγής ισχυρισμός- όποιος ψάχνει βρίσκει ή όποιος χτυπάει πέρτες του ανοίγουνται. Επανερχόμαστε, λοιπόν, στο βίο και την πολιτεία της εν λόγω εταιρίας, κάνοντας ένα γρήγορο φλας μπακ, όπως λένε οι κινηματογραφιστές. Πάντα μέσα από επίσημα έγγραφα. Οπως θα δείτε, κρατάει χρόνια αυτή η κολόνα.

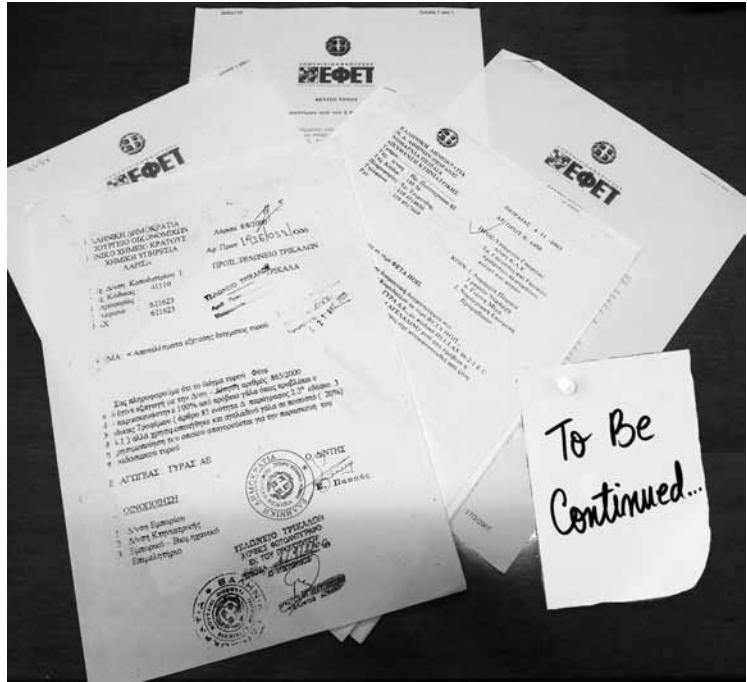
◆ Στις 8.8.2000, το Γενικό Χημείο του Κράτους ενημερώνει το Τελωνείο Τρικάλων ότι «το δείγμα τυρούς Φέτα που έγινε εξαγωγή με την Δ/ση Αίτηση αριθμός 8065/2000 δεν παρασκευάστηκε 100% από πρόβειο γάλα, όπως προβλέπει ο Κώδικας Τροφίμων, αλλά χρησιμοποιήθηκε και αγελαδινό γάλα σε ποσοστό 20%», η χρησιμοποίηση του οποίου απαγορεύεται για την παρασκευή του παραδοσιακού τυρού. Ποιος ήταν ο εξαγωγέας; Η γαλακτοβιομηχανία ΤΥΡΑΣ ΑΕ, η ναυαρχίδα της «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ».

Η εν λόγω εταιρία, λοιπόν, εξήγαγε Φέτα ΠΟΠ, στην παρασκευή της οποίας είχε χρησιμοποιήσει και αγελαδινό γάλα, στο καθόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό του 20%.

◆ Στις 4.11.2003, ο Διευθύνων Κτηνιατρικής της Νομαρχίας Πειραιά στέλνει στο υπουργείο Γεωργίας έγγραφο με θέμα «Διαμνημοσύνη: φία σε τυρί ΦΕΤΑ ΠΟΠ», το οποίο αναφέρει: «Σας γνωρίζουμε ότι σε δεσμευτική δειγματοληψία που πραγματοποιήθηκε στις φυλακές Κορυδαλλού σε τυρί ΦΕΤΑ ΠΟΠ, προερχόμενο από το τυροκομείο ΤΥΡΑ ΑΕ, με κωδικό HELLAS 46-2-1 ΕΛ, ευρέθηκε ότι είχε παρασκευασθεί από γάλα ΔΓΕΛΑΔΙΝΟ αντί από πρόβειο ή μείγμα πρόβειου-γιδίνου τυρί ΦΕΤΑ ΠΟΠ, στην παρασκευή της οποίας είχε χρησιμοποιήσει και αγελαδινό γάλα, στο καθόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό του 20%.

◆ Στις 2.3.2006, ο ΕΦΕΤ ανακοινώνει με δελτίο τύπου την επιβολή προστίμων σε διάφορες επιχειρήσεις. Στο σημείο 1 διαβάζουμε: «ΟΛΥΜΠΟΣ, Γαλακτοβιομηχανία Λάρισας ΑΕ (α.σ. από το 2000 έχει αγοράσει από τους ιδιοκτήτες της ΤΥΡΑΣ ΑΕ). Παράβαση: Καθ' υποτροπή δε συμμορφώθηκε με την κείμενη νομοθεσία διαφήμισης του προϊόντος «ΟΛΥΜΠΟΣ, Φρέσκο ΤΥΡΑΣ ΑΕ». Παράβαση: Καθ' υποτροπή δε συμμορφώθηκε με την κείμενη νομοθεσία διαφήμισης του προϊόντος «ΟΛΥΜΠΟΣ, Φρέσκο ΤΥΡΑΣ ΑΕ, με κωδικό HELLAS 46-2-1 ΕΛ, ευρέθηκε ότι είχε παρασκευασθεί από γάλα ΔΓΕΛΑΔΙΝΟ αντί από πρόβειο ή μείγμα πρόβειου-γιδίνου τυρί ΦΕΤΑ ΠΟΠ, στην παρασκευή της οποίας είχε χρησιμοποιήσει και αγελαδινό γάλα, στο καθόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό του 20%.

Στο εξωτερικό εξαγωγή νοθευμέ-



νης φέτας με αγελαδινό γάλα 20%, στο εσωτερικό μαιμού τυρί, με 100% αγελαδινό γάλα και φυτικά λιπαρά, το οποίο βαφτίστηκε «Φέτα ΠΟΠ!». Από τα έγγραφα που έχουμε στα χέρια μας φαίνεται ότι ζητήθηκε επανεξέταση από την εταιρία «Λιακόπουλοι ΑΒΕΕ», η οποία όρισε ως του ανοίγουνται. Επανερχόμαστε, λοιπόν, στο βίο και την πολιτεία της εν λόγω εταιρίας, κάνοντας ένα γρήγορο φλας μπακ, όπως λένε οι κινηματογραφιστές. Πάντα μέσα από επίσημα έγγραφα. Οπως θα δείτε, κρατάει χρόνια αυτή η κολόνα.

◆ Στις 8.8.2000, το Γενικό Χημείο του Κράτους ενημερώνει το Τελωνείο Τρικάλων ότι «το δείγμα τυρούς Φέτα που έγινε εξαγωγή με την Δ/ση Αίτηση αριθμός 8065/2000 δεν παρασκευάστηκε 100% από πρόβειο γάλα, όπως προβλέπει ο Κώδικας Τροφίμων, αλλά χρησιμοποιήθηκε και αγελαδινό γάλα σε ποσοστό 20%», η χρησιμοποίηση του οποίου απαγορεύεται για την παρασκευή του παραδοσιακού τυρού. Ποιος ήταν ο εξαγωγέας; Η γαλακτοβιομηχανία ΤΥΡΑΣ ΑΕ, η ναυαρχίδα της «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ».

Η εν λόγω εταιρία, λοιπόν, εξήγαγε Φέτα ΠΟΠ, στην παρασκευή της οποίας είχε χρησιμοποιήσει και αγελαδινό γάλα, στο καθόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό του 20%.

◆ Στις 2.3.2006, ο ΕΦΕΤ ανακοινώνει με δελτίο τύπου την επιβολή προστίμων σε διάφορες επιχειρήσεις. Στο σημείο 1 διαβάζουμε: «ΟΛΥΜΠΟΣ, Γαλακτοβιομηχανία Λάρισας ΑΕ (α.σ. από το 2000 έχει αγοράσει από τους ιδιοκτήτες της ΤΥΡΑΣ ΑΕ). Παράβαση: Καθ' υποτροπή δε συμμορφώθηκε με την κείμενη νομοθεσία διαφήμισης του προϊόντος «ΟΛΥΜΠΟΣ, Φρέσκο ΤΥΡΑΣ ΑΕ». Παράβαση: Καθ' υποτροπή δε συμμορφώθηκε με την κείμενη νομοθεσία διαφήμισης του προϊόντος «ΟΛΥΜΠΟΣ, Φρέσκο ΤΥΡΑΣ ΑΕ, με κωδικό HELLAS 46-2-1 ΕΛ, ευρέθηκε ότι είχε παρασκευασθεί από γάλα ΔΓΕΛΑΔΙΝΟ αντί από πρόβειο ή μείγμα πρόβειου-γιδίνου τυρί ΦΕΤΑ ΠΟΠ, στην παρασκευή της οποίας είχε χρησιμοποιήσει και αγελαδινό γάλα, στο καθόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό του 20%.

◆ Την 12.2.2007, σε άλλη ανακοίνωση του ΕΦΕΤ για την επιβολή προστίμων, στο σημείο 4, διαβάζουμε: «Την επιβολή χρηματικού προστίμου

ύψους 15.000 ευρώ στην επιχείρηση ΟΛΥΜΠΟΣ ΑΕ, διότι **εμπορευόταν και διακινούσε τυρί (κασέρι ΠΟΠ) μη κανονικό και νοθευμένο**. Επειτα από εξέταση δείγματος τυρί ΠΟΠ-κασέρι από το Γενικό Χημείο του Κράτους **βρέθηκε να περιέχει αγελαδινό γάλα σε ποσοστό -10%**». ◆ Στις 17.2.2007 στο σημείο 2 δελτίου Τύπου του ΕΦΕΤ για την επιβολή προστίμων διαβάζουμε: «Την επιβολή χρηματικού προστίμου ύψους 20.000 ευρώ στην επιχείρηση ΤΥΡΑΣ ΑΕ. Η επιχείρηση **παρήγαγε για λογαριασμό της ΟΛΥΜΠΟΣ ΑΕ τυρί (κασέρι ΠΟΠ) μη κανονικό και νοθευμένο**. Επειτα από εξέταση δείγματος τυρί ΠΟΠ-κασέρι από το ΓΧΚ, βρέθηκε να περιέχει **αγελαδινό γάλα σε ποσοστό -10%**».

Αν η εταιρία «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ» μπορεί να δώσει εξηγήσεις γ' αυτές τις υποθέσεις του παρελθόντος, εδώ είμαστε. Δε χρειάζεται να μπεινεις στα έξοδα να στέλνεις εξώδικα, αρκεί μια απλή επιστολή. Εμείς, όμως, δεν απευθυνόμαστε στην εταιρία, αλλά στον διευθύνοντα σύμβουλο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ Μπακαλέξη και -κυρίως- στον υπουργό ΑΑΤ Αραχωβίτη. Ενόψει και του παρελθόντος (το οποίο γνωρίζουν καλά οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες) πώς αντιμετωπίζουν το παρόν; Με πρόστιμα της πλάκας, που εισηγεί ο Μπακαλέξης, τα οποία ο Αραχωβίτης ακόμα δεν έχει εγκρίνει;

ΥΓ. Στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε εκ παραδρομής ότι ο ΕΦΕΤ και ο πρώην πρόεδρος του Ταϊάτς δεν αρνούνταν με γελοίες δικαιολογίες να μας δώσουν τα ισχύοντα γάλακτος. Το σωστό είναι ότι αυτό το έκαναν οι διοικητές του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ που είναι αρμόδιοι για τον έλεγχο των ισχυγών και ο αρμόδιος γενικός διευθυντής του ΥΠΑΑΤ. Έχουμε δημοσιεύσει και σχετικά ρεπορτάζ στο παρελθόν.

* Γιατί όποιος ζητάει παίρνει και όποιος ψάχνει βρίσκει ή όποιος χτυπάει πόρτα του ανοίγεται.

Προσπαθούν να κρύψουν τη συμβολή τους στην εξαθλίωση της εργατικής τάξης

Τον Σεπτέμβριο του 2018, η υπουργός Εργασίας Αχτσιόγλου και η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ξεσήκωσαν μεγάλο θόρυβο, ισχυριζόμενοι ότι μετά της δήθεν έξοδo της Ελλάδας από τα Μνημόνια, με τις υπουργικές αποφάσεις που θα υπογράψει η Αχτσιόγλου για την περιβόητη επεκτασιμότητα των ΣΣΕ (Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας), θα αρχίσουν βαθμιαία να αφρονται οι αδικίες σε βάρος της εργατικής τάξης και των άλλων εργαζόμενων, που υφίστανται στυγνή εκμετάλλευση από την αστική τάξη.

Ο θόρυβος αυτός διήρκεσε πολύ λίγο. Η λαίστατη υπουργός Εργασίας υπέγραψε στις 3, 7 και 17 Σεπτεμβρίου του 2018 επτά αποφάσεις, από τις οποίες μόνο οι πέντε αφορούσαν Κλαδικές Συμβάσεις Εργασίας πανελλαδικού χαρακτήρα. Οι άλλες δύο αφορούσαν τοπικές Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις εργαζόμενων στα ξενοδοχεία των Χανίων και του Λασιθίου. Μετά από 39 μέρες, στις 26 Οκτωβρίου, υπέγραψε μία ακόμα απόφαση για κλαδική σύμβαση πανελλαδικού χαρακτήρα (για τους τεχνικούς της Ραδιοφωνίας) και στις 8 Νοεμβρίου μία ακόμα απόφαση για τοπική Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (των εργαζόμενων στα ξενοδοχεία της Ρόδου).

Από τις 8 Νοεμβρίου που εκδόθηκε η τελευταία απόφαση της Αχτσιόγλου για επεκτασιμότητα μέχρι τις 31 Γενάρη του 2019, που γράφεται να μην είναι, πέρασαν σχεδόν τρεις μήνες χωρίς να εκδοθεί άλλη υπουργική απόφαση επεκτασιμότητας Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, είτε πανελλαδικής είτε τοπικής εμβέλειας. Δεν εκδόθηκε ούτε ένα Δελτίο Τύπου του υπουργείου Εργασίας που να ενημερώνει τους εργαζόμενους για ποιο λόγο πάγωσε η διαδικασία της έκδοσης υπουργικών αποφάσεων επεκτασιμότητας ΣΣΕ.

Στάση απολύτως λογική από τη μεριά της Αχτσιόγλου. Ο θόρυβος που ξεσήκωσε για τις υπουργικές αποφάσεις επεκτασιμότητας, ήταν μια φούσκα που έσκαψε, γιατί οι καπιταλιστές δεν επέτρεψαν την επεκτασιμότητα άλλων Κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας. Απαιτούνται προϋποθέσεις για να εκδοθεί μια υπουργική απόφαση επεκτασιμότητας. Στις 13 Ιούνη του 2018, εκδόθηκε από το υπουργείο Εργασίας έγγραφο με θέμα: «Ελεγχος συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 11 παρ. 2 του Ν. 1876 του 1990», που αναφέρει: «Σε περίπτωση μη υποβολής από την εργοδο-

κή οργάνωση του μητρώου μελών της και της συνακόλουθης αδυναμίας της προβλεπόμενης διαδικασίας, η επέκταση της συλλογικής σύμβασης δεν είναι δυνατή» (η έμφαση δική μας).

Από τις εννιά υπουργικές αποφάσεις επεκτασιμότητας που υπέγραψε η Αχτσιόγλου οι τέσσερις αφορούσαν εργαζόμενους στα ξενοδοχεία (μία πανελλαδική και τρεις τοπικές)! Μιλάμε, μ' άλλα λόγια, για χοντρό δούλεμα των εργαζόμενων (και των εργαζόμενων στα ξενοδοχεία).

Οι Πίνακες 1 και 2 φτιάχτηκαν με στοιχεία που πήραμε από το υπουργείο Εργασίας και καταγράφουν τις

ΠΙΝΑΚΑΣ 1		
Κλαδικές ΣΣΕ 2013-18		
	ΣΣΕ	Διαπτ.
2013	14	0
2014	14	2
2015	12	11
2016	10	5
2017	15	2
2018	22	6
Σύνολο	82	26

ΠΙΝΑΚΑΣ 2		
Κλαδικές ΣΣΕ 2005-12		
	ΣΣΕ	Διαπτ.
2005	75	40
2006	38	26
2007	96	22
2008	161	40
2009	62	39
2010	65	30
2011	38	17
2012	23	8
Σύνολο	558	202

ποσοστό 14,75% του συνόλου). Εκανε τον προπαγανδιστικό ντόρο και στη συνέχεια σταμάτησε

έρευνα και διαπιστώσαμε ότι οι ΣΣΕ που υπογράφηκαν ήταν 35 (και όχι 82) και οι Διαιτητικές Αποφάσεις 26.

Δεν προλάβαμε να βρούμε πόσες Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας που Πίνακα 2 υπογράφηκαν από διαφορετικές εργατικές οργανώσεις και πόσες ανανεώθηκαν. Το ίδιο ισχύει και για τις Διαιτητικές Αποφάσεις. Δεσμευόμαστε να το κάνουμε την επόμενη εβδομάδα.

Ενώ, λοιπόν, την περίοδο 2013-2018 υπογράφηκαν συνολικά 61 Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, η Αχτσιόγλου υπέγραψε αποφάσεις επεκτασιμότητας μόνο για εννιά

(ποσοστό 14,75% του συνόλου). Εκανε τον προπαγανδιστικό ντόρο και στη συνέχεια σταμάτησε

για παράδειγμα, ο πληθωρισμός την περίοδο αυτή).

Δεύτερο και σπουδαιότερο, οι Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας που υπογράφηκαν αυτή την περίοδο αφυδατώθηκαν από τους καπιταλιστές με την υπογραφή νέων ατομικών συμβάσεων εργασίας και με άλλους τρόπους (π.χ. με την υπογραφή συμβάσεων τετράωρης απασχόλησης και με τον εξαναγκασμό των εργαζόμενων να δουλεύουν οκτώωρη και υπερωρίες ή με τη στυγνή εκμετάλλευση νέων σπουδαστών που υποχρεώνονται να κάνουν εξάμηνη πρακτική, όπως συμβαίνει στα ξενοδοχεία, όπου αυτή η κατάσταση έχει πάρει μόνιμο χαρακτήρα και έχει εκφεκονομίες στα ύψη τα κέρδη των καπιταλιστών).

Η Αχτσιόγλου και όλα τα Τσιπράκια που κατακρίθηκαν στους υπουργικούς θώκους γνωρίζουν αυτή την κατάσταση. Ενώ παράλαβαν κρατικούς ελεγκτικούς μηχανισμούς ολιγομελείς και διαβρωμένους από πάνω μέχρι κάτω, δεν πήραν κανένα ουσιαστικό μέτρο για ναβάλουν τέλος στην αουδοσία των καπι-

Ταυτόχρονα, και ολότελα ανεξάρτητα από τη γενική υποδούλωση της εργασίας που συνδέεται με το μισθωτό σύστημα, η εργατική τάξη δε θα πρέπει να υπερβάλλει την τελική αποτελεσματικότητα των καθημερινών αυτών αγώνων. Δε θα πρέπει να ξεχνά ότι παλεύει ενάντια στα αποτελέσματα κι όχι ενάντια στις αιτίες αυτών των αποτελεσμάτων, ότι χρησιμοποιεί καταπραϊντικά φάρμακα, που όμως δε γατρεύουν την αρρώστια. Δε θα πρέπει λοιπόν να κατατρίβεται αποκλειστικά σ' αυτόν τον αναπόφευκτο μικροπρόλεμο, που ξεπηδά διαρκώς από τους ατέλειωτους σφετερισμούς του κεφαλαίου ή τις διακυμάνσεις στην αγορά. Θα πρέπει η εργατική τάξη να καταλάβει ότι μαζί μ' όλες τις αβιότητες που της επιβάλλει, το σθεμνικό σύστημα εγκυμονεί ταυτόχρονα και τους υλικούς όρους και τις κοινωνικές μορφές που είναι απαραίτητες για έναν οικονομικό μετασχηματισμό της κοινωνίας. Αντί το συντηρητικό σύνθημα: «**Ένα δίκαιο μεροκάματο για μια δίκαιη εργάσιμη μέρα**», θα πρέπει να γράψει στη σημαία της το επαναστατικό σύνθημα: «**Κατάργηση του συστήματος της μισωτής εργασίας**».

Καρλ Μαρξ

Κλαδικές και τις Εθνικές Ομοσπονδιακές ΣΣΕ καθώς και οι Διαιτητικές Αποφάσεις που εξέδωσε ο ΟΜΕΔ και υπέγραψαν οι υπουργοί Εργασίας (οπότε απέκτησαν ισχύ ΣΣΕ). Ο Πίνακας 1 αναφέρεται στη μηνιαία περίοδο 2013-18 και ο Πίνακας 2 στην περίοδο που προηγήθηκε (2005-12).

Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι οι ΣΣΕ που καταγράφονται καθ' όλη αυτή την περίοδο (από το 2005 μέχρι το 2018) δεν αφορούν διαφορετικούς εργάτες και εργαζόμενους. Οι ΣΣΕ που συμφωνούνται είναι είτε μονοετείς είτε διετείς, γ' αυτό οι αριθμοί των δύο Πινάκων δεν καταγράφουν διαφορετικές ΣΣΕ για κάθε χρόνο. Για την περίοδο 2013-2018 κάναμε αναλυτική

να δημαγωγεί για το κέρδος που θα έχουν δήθεν οι εργαζόμενοι από τις αποφάσεις για την επεκτασιμότητα.

Η προπαγανδιστική απάτη της Αχτσιόγλου, προκειμένου να λείι ότι οι εργαζόμενοι θα έχουν κέρδος, στρίβτηκε στη σύγκριση των αριθμών για το βασικό μεροκάματο από κάποιες Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με τον κατώτατο μισθό της ΕΓΣΣΕ, δηλαδή τα 586 ευρώ. Πρόκειται για αλχημεία που στηρίχτηκε σε αποσιωπήσεις.

Πρώτο, όλες οι Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας που υπογράφηκαν την περίοδο 2013-2018 δεν προβλέπουν αυξήσεις σε σχέση με τις ΣΣΕ που είχαν υπογράψει την προημιονιακή περίοδο (και ας έτρεχε,

ταλιστών, που εκτός των άλλων κατάργησαν τις Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας εξαναγκάζοντας τους εργαζόμενους να υπογράψουν ατομικές συμβάσεις εργασίας στο επίπεδο του κατώτατου μισθού. Αν ήθελαν να χτυπήσουν αυτή την αουδοσία, θα έβρααν νομοθετικά τέλος στην υποεργία των ατομικών συμβάσεων εργασίας και των ειδικών επιχειρησιακών συμβάσεων εργασίας έναντι των Κλαδικών ΣΣΕ και θα έφτιαχναν ελεγκτικούς μηχανισμούς που θα έβρααν φραγμό στην αυθαίρεσία των καπιταλιστών.

Είναι φανερό, λοιπόν, γιατί μετά τις 8 Νοεμβρίου η Αχτσιόγλου έπαψε να δημαγωγεί για το ευεργέτημα της επεκτασιμότητας των ΣΣΕ.

Κατώτατος μισθός 650 ευρώ

Οι Τσιπράοι απαντούν σε όσους τους ασκούμε κριτική για τον κατώτατο μισθό των 650 ευρώ ότι είμαστε εκτός τόπου και χρόνου. Οσο για τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, που είναι ολιγομελείς και διάτρητοι από πάνω ως κάτω, επιτρέποντας στους καπιταλιστές να δρουν ανενόχλητοι, παραβιάζοντας τα πάντα και χρησιμοποιώντας διάφορα μέσα, η απάντηση των Τσιπράων είναι ότι κατά τη δική τους διακυβέρνηση η καπιταλιστική αυθαιρεσία περιορίστηκε στο μισό. Φυσικά, όλοι ξέρουμε -έστω και εμπειρικά- ότι δεν έχει αλλάξει τίποτα.

Ο κατώτατος μισθός των 650 ευρώ είναι μεικτός. Θα αφαιρεθούν οι ασφαλιστικές εισφορές για όλους τους κλάδους και οι κρατήσεις για τη φορολογία εισοδήματος. Τολμά οποιοςδήποτε υπουργίσκος να ισχυρισθεί ότι οι καπιταλιστές θα καταβάλουν όλο τον καθαρό μισθό; Νομίζουμε κανείς.

Εμείς δεν εστιάζουμε την κριτική στο ότι δε θα καταβάλλεται από τους καπιταλιστές ολόκληρο το καθαρό ποσό του κατώτατου μισθού. Από τη σύγκριση των στοιχείων των δύο Πινάκων διαπιστώσαμε, χοντρικά, ότι την περίοδο 2005-2012 είχαν υπογραφεί πολύ περισσότερες Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και εκδόθηκαν πολύ περισσότερες Διαιτητικές Αποφάσεις από τον ΟΜΕΔ, σε σχέση με τη μηνιαία περίοδο. Ο Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας, ακόμα και κατά την προημιονιακή περίοδο εξυπηρετούσε τις επιδιώξεις των καπιταλιστών και των κυβερνήσεων. Τον ΟΜΕΔ τον χρησιμοποιήσαν κατά κόρον οι αστικοποιημένοι προφεκωκότες συνδικαλιστές προκειμένου να υπονομεύσουν την ανάπτυξη της ταξικής πάλης.

Στοιχεία για το πόσους εργάτες και εργαζόμενους καλύπτουν οι 61 Κλαδικές ΣΣΕ και οι Διαιτητικές Αποφάσεις δεν έχουμε. Ομως πετσοκόπηκαν οι βασικοί μισθοί και αυτών των εργαζόμενων με την επιβολή των 586 ευρώ. Δε γνωρίζουμε, επίσης, τι έκαναν οι καπιταλιστές αναφορικά με την καταβολή των τεσσάρων (ή και περισσότερων) επιδομάτων που προβλέπονταν απ' αυτές τις Κλαδικές ΣΣΕ.

Η Αχτσιόγλου ισχυρίστηκε ότι η αύξηση του κατώτατου μισθού στα 650 ευρώ αφορά 800.000 εργαζόμενους. Επειδή ποτέ ιστορικά στην Ελλάδα η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας δεν κάλυπτε περισσότερο από το 10% των εργαζόμενων, έχουμε μια έμμεση ομολογία από την Αχτσιόγλου ότι με ατομικές συμβάσεις εργασίας κατακρεουργήθηκαν οι αποδοχές εκατοντάδων χιλιάδων εργατών και εργαζόμενων, που υποβιβάστηκαν στην κατηγορία των «ανεδικαιτών» που πληρώνονται με τον κατώτατο μισθό. Κι έχουν το θράσος

Ο αγώνας συνεχίζεται

Το νομοσχέδιο για τους μόνιμους διορισμούς-προσλήψεις των εκπαιδευτικών, που δικαίως χαρακτηρίστηκε προσοντολόγιο αφού ακυρώνει τα πτυχία και το σύνολο της προϋπηρεσίας, καθιγάζει την εργασιακή ανασφάλεια και τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και επιβάλλει την αξιολόγηση, είναι πια νόμος του κράτους. Πλην, όμως, αυτό δεν έστειλε «στα σπίτια» τους τους εκπαιδευτικούς, κυρίως αναπληρωτές και αδιόριστους, που εξακολουθούν να αγωνίζονται για να τον ανατρέψουν, παρά την παρελκυστική και υπονομευτική στάση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των ΔΟΕ-ΟΛΜΕ. Απάντησαν με νέα συγκέντρωση την Παρασκευή, 1η του Φλεβάρη μπροστά στο υπουργείο Παιδείας. Επιδιώκουν να συντονίσουν το βήμα τους όχι μόνο με όλο το σώμα των εκπαιδευτικών, αλλά και με τους γονείς και την εργαζόμενη κοινότητα. Η υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου, το δικαίωμα στη μόρφωση, τη μόνιμη και σταθερή δουλειά δεν είναι υπόθεση μόνον αυτών που πλήττονται στη δεδομένη χρονική στιγμή. Είναι υπόθεση όλων, είναι υπόθεση πρωτίστως του ταξικού κινήματος, η ανασυγκρότηση του οποίου είναι αδήριτη ανάγκη.

Το Συντονιστικό Αναπληρωτών Αδιόριστων Εκπαιδευτικών απηύθυνε γράμμα προς τους γονείς των μαθητών, καλώντας τους σε συστράτευση, το οποίο και αναδημοσιεύουμε:

Συντονιστικό Αναπληρωτών Αδιόριστων Εκπαιδευτικών
Όταν τα σχολεία κλείνουν για δια-

κοπές, εμείς απολυόμαστε γιατί λήγει η σύμβασή μας.

Όταν αρρωσταίνουμε, ερχόμαστε στο σχολείο γιατί δεν δικαιούμαστε παραπάνω από 15 μέρες άδειας.

Όταν είμαστε έγκυες ή κηδεμόνες πρέπει να επιλέξουμε ανάμεσα σε άδειες άνευ αποδοχών ή αποχωρισμό των παιδιών μας.

Κάθε Σεπτέμβρη αγωνιούμε.

Είμαστε «μόνιμοι» αναπληρωτές που καλύπτουμε πάνω από 15 χρόνια τις ανάγκες των σχολείων.

Μετά από μια εβδομάδα μαζικών απεργιακών κινητοποιήσεων και συγκεντρώσεων των εκπαιδευτικών σε κάθε γωνιά αυτής της χώρας, την Πέμπτη 17 Ιανουαρίου και ενώ χιλιάδες κόσμου κατέκλυζαν το Σύνταγμα διαμαρτυρόμενοι, η κυβέρνηση ψήφισε νέο νόμο για το σύστημα προσλήψεων εκπαιδευτικών μόνιμων και αναπληρωτών, ν/σχ το οποίο ανακοίνωσε δυο μέρες πριν κλείσουν τα σχολεία για τις χριστουγεννιάτικες διακοπές!

Συγκεκριμένα, το υπουργείο ψήφισε έναν νόμο που φέρνει:

• **ΑΠΑΞΙΩΣΗ του βασικού πτυχίου** αφού το πτυχίο δεν θα αρκεί για να δουλέψει κανείς ούτε ως μόνιμος, ούτε ως αναπληρωτής. Μοριοδοτεί «προσόντα» (2 μεταπτυχιακά, διδακτορικό, δεύτερο πτυχίο, ΤΠΕ, ξένες γλώσσες), τα οποία θέλουν χρόνο αλλά και χρήματα, τη στιγμή μάλιστα

που θα έπρεπε να είναι ευθύνη του ίδιου του Υπουργείου Παιδείας η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών! Θέλουν να κάνουν τους νέους να πιστέψουν ότι φταίνε οι ίδιοι για την ανεργία τους, αφού δεν έχουν τα «προσόντα» για να δουλέψουν. **Πώς να αποκτήσει όλα αυτά ένας αναπληρωτής που έχει οργώσει την Ελλάδα, πληρώνοντας ενοίκια, λογαριασμούς, μετακινήσεις κλπ; Παράλληλα, βάζει τους εκπαιδευτικούς σε ένα αέναο και δαπανηρό κυνήγι τίτλων, μας καλεί να στραφούμε ο ένας απέναντι στον άλλο!** Αλλά και οι νέοι απόφοιτοι μετά από κόπους και προσπάθειες χρόνων θα τελειώνουν τη σχολή τους παίρνοντας ένα πτυχίο που δεν θα έχει καμία αξία πια. **καθώς θα πρέπει να πάρουν ένα σωρό ακόμα τίτλους για να είναι ανταγωνιστικοί, αλλά και αναλώσιμοι, ελπίζοντας να δουν τους εαυτούς τους συμβασιούχους σε ένα σχολείο που μικραίνει τόσο για τους μαθητές όσο και για τους εργαζόμενους!**

• **ΜΟΡΙΟΔΟΤΗΣΗ ΜΟΝΟ 120 μηνών προϋπηρεσίας.** Χιλιάδες αναπληρωτές τρέχουν σε κάθε σημείο της Ελλάδας κάθε χρόνο, προσλαμβάνονται άλλοτε τον Σεπτέμβρη, άλλοτε τον Οκτώβρη, άλλοτε αργότερα, απολύονται κάθε Ιούνη και αναβάλλουν την οργάνωση της ζωής τους προκειμένου να μαζέψουν μόρια. Τώρα ολόκληρα χρόνια προϋπηρεσίας δεν προσμετρούνται για

την πρόσληψή τους! **Το αναφαιρέτο δικαίωμα στη σταθερή και μόνιμη εργασία που κατοχυρώνουν τα χρόνια δουλειάς στο δημόσιο σχολείο, αντικαθίσταται από την ευκολία ο εργοδότης-κράτος να απολύει όποιους κάθε φορά δεν πληρούν τα «κριτήριά» του, στην ίδια λογική της εργοδοτικής αυθαιρεσίας που πολύ καλά γνωρίζουν οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα.**

• **ΑΛΛΑΓΕΣ κάθε 2 χρόνια στο σύστημα μοριοδότησης,** ώστε τη μια χρονιά ένας αναπληρωτής να δουλεύει και την άλλη όχι. Αυτό πλήττει τα παιδιά, τους γονείς τους και φυσικά όλο το δημόσιο σχολείο.

• **ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ** μεταξύ των εκπαιδευτικών. Μετατρέπει τους αναπληρωτές σε **ευέλικτο εργατικό προσωπικό** που θα καλείται **ανά δύο έτη να αποδεικνύει ότι είναι κατάλληλο/επαρκές** για να διδάσκει στα σχολεία, αποκτώντας διαρκώς επιπλέον προσόντα-πιστοποιήσεις. **Πώς ένας εκπαιδευτικός θα επιτελεί παιδαγωγικό έργο, όταν μέσα στην εργασιακή του ανασφάλεια θα βλέπει τον κάθε συνάδελφό του ανταγωνιστή και αντίπαλο;**

Ο νόμος αυτός, με το προσοντολόγιο και την προϋπηρεσία με όρους, στην ουσία οδηγεί στην απόλυση και την ανεργία εκπαιδευτικούς που εργάζονται για χρόνια στην εκπαίδευση ως συμβασιούχοι

αναπληρωτές!

ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ: «ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ» ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

• **Ο κλάδος της ειδικής αγωγής στελεχώνεται από χιλιάδες αναπληρωτές συμβασιούχους** που τριγυρνάνε από τη μια άκρη της Ελλάδας στην άλλη για να δουλέψουν στο δημόσιο σχολείο αλλά κάθε χρόνο δεν ξέρουν αν θα ξαναπροσληφθούν.

• **Το νέο νομοσχέδιο υποβαθμίζει την ειδική αγωγή.** Δομές διάγνωσης διαταραχών και αναπηρίας, όπως τα ΚΕΔΔΥ, κλείνουν, και αντικαθίστανται από τα ΚΕΣΥ τα οποία, κάποια δεν έχουν κτήριο να στεγαστούν, άλλα δεν έχουν προσωπικό, με αποτέλεσμα να έχουν παγώσει προς το παρόν την υποστήριξη της ειδικής αγωγής. Επιπλέον οι νέες δομές **βάζουν εμπόδια, φίλτρα και καθυστερούν τη διαδικασία της διεπιστημονικής διάγνωσης και της πρότασης εκπαιδευτικής υποστήριξης** (παράλληλη στήριξη ή τμήμα ένταξης). Μετατοπίζεται η ευθύνη στην γενική αγωγή για να εφαρμόσει βραχυχρόνα εξατομικευμένα προγράμματα χωρίς κατάλληλο διεπιστημονικό υπόβαθρο με σκοπό τη μείωση δαπανών, διαγνώσεων και θέσεων εργασίας (καθώς θα προσλαμβάνεται λιγότερο προσωπικό στην ειδική αγωγή) σε βάρος των ατόμων με αναπηρία.

ΝΕΟ ΛΥΚΕΙΟ: ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΔΗΜΟΣΙΟ, ΜΕ ΛΙΓΟΤΕΡΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΛΙΓΟΤΕΡΗ ΜΟΡΦΩΣΗ

• Η κατάργηση των μαθημάτων γενικής παιδείας στη Γ' λυκείου, η αύξηση του αριθμού των ωρών των μαθημάτων κατεύθυνσης και η αλλα-

Οπως σημειώσαμε σε παλιότερο φύλλο της Κόντρας (αρ. φύλ.962), ο «κόφτης» με κάθε μέσο στην εκπαίδευση επιβλήθηκε όσον αφορά στην Ειδική Αγωγή με την τροπολογία που κατέθεσε το υπουργείο Παιδείας στις 11 Φλεβάρη 2016 στο σχέδιο νόμου «Μέτρα για την επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις». Με την τροπολογία αυτή, ουσιαστικά καταργήθηκαν τα Τμήματα Ενταξης (ΤΕ), με τη διάχυση των μαθητών τους στις συμβατικές τάξεις.

Η τακτική αυτή καλύφθηκε με εύηχες φράσεις όπως «συνεκπαίδευση», «προώθηση της ένταξης και των ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση», «ανάπτυξη γνωστικών, μαθησιακών, συναισθηματικών και κοινωνικών δεξιοτήτων των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ή και αναπηρία». Η συνέχεια ήρθε με έγγραφο της Διεύθυνσης Ειδικής Αγωγής του υπουργείου Παιδείας (Α.Π. 50351 /Δ3/24 -Ο3 - 2016) με θέμα «Οδηγίες σχετικά με τις ιδρύσεις Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης Π.Ε και Τμημάτων Ενταξης Π.Ε & Δ.Ε σχολικού έτους 2016-17», που έδινε εντολή για συγχωνεύσεις ΤΕ σε σχολικές μονάδες που είχαν συγχωνευθεί. Ακολούθησε τροπολογία σε νομοσχέδιο του υπουργείου Οικονομικών, που ενσωμάτωνε ευρωπαϊκή οδηγία. Με βάση αυτή, εκπαι-

Νέο πλήγμα στην Ειδική Αγωγή

δευτικοί της γενικής εκπαίδευσης μετακινούνται στην Ειδική Αγωγή για «συμπλήρωση ωραρίου», ανάγκη που προέκυψε με καθαρά τεχνητό τρόπο, ώστε να μειωθούν οι προσλήψεις προσωπικού.

Τώρα, με το νόμο 4547/Ιουνίου 2018 («Αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις»), η πολλυπαθής Ειδική Αγωγή δέχθηκε νέο πλήγμα. Στα σχολεία ήδη έχει σταλεί σχετική εγκύκλιος (220703/Δ3), καλώντας τους συλλόγους διδασκόντων να συγκροτήσουν τις Ομάδες Εκπαιδευτικής Υποστήριξης, που προβλέπονται στο άρθρο 11 του ν. 4547.

Τι προβλέπει ο ν. 4547/2018

◆ Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2 και 3 του ν. 4547 «σε κάθε σχολική μονάδα συνιστάται Επιτροπή Διεπιστημονικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης (Ε.Δ.Ε.Α.Υ.)», που είναι «το αρμόδιο όργανο για την εκπαιδευτική αξιολόγηση και υποστήριξη των μαθητών και της σχολικής κοινότητας».

Κάθε Ε.Δ.Ε.Α.Υ. αποτελείται από το διευθυντή της σχολικής

μονάδας, έναν (1) εκπαιδευτικό πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με εξειδίκευση στην Ε.Α.Ε., που υπηρετεί στη σχολική μονάδα ή στο Κέντρο Υποστήριξης του Σ.Δ.Ε.Υ., έναν (1) ψυχολόγο του κλάδου ΠΕ23, που υπηρετεί στο Κέντρο Υποστήριξης του Σ.Δ.Ε.Υ., έναν (1) κοινωνικό λειτουργό του κλάδου ΠΕ30, που υπηρετεί στο Κέντρο Υποστήριξης του Σ.Δ.Ε.Υ. και τους υπεύθυνους εκπαιδευτικούς των τμημάτων του μαθητή ή της ομάδας μαθητών που έχουν ανάγκη υποστήριξης.

◆ Όλα αυτά, βεβαίως, είναι «φρου-φρου και αρώματα», ειδικά την περίοδο της σκληρής «δημοσιονομικής προσαρμογής». Με ευθύνη του υπουργείου Παιδείας, οι Επιτροπές Διεπιστημονικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης (Ε.Δ.Ε.Α.Υ.) είναι ελάχιστες. Γι' αυτό ο νόμος προβλέπει στη συνέχεια τα εξής (άρθρο 11, παράγραφος 2): **«Στις σχολικές μονάδες που δεν λειτουργεί Ε.Δ.Ε.Α.Υ., συνιστάται για την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής ομάδα εκπαιδευτικής υποστήριξης μαθητών, η οποία υποστηρίζεται στο έργο της από το Κ.Ε.Σ.Υ., συγκροτείται με απόφαση του συλλόγου διδασκόντων και αποτελείται από το διευθυντή ή τον υπο-**

διευθυντή του σχολείου, τον υπεύθυνο εκπαιδευτικό επικοινωνίας με το Κ.Ε.Σ.Υ. και τον υπεύθυνο εκπαιδευτικό τμήματος. Στις συνεδριάσεις των ομάδων εκπαιδευτικής υποστήριξης καλούνται οι γονείς και κηδεμόνες των μαθητών, καθώς και οι ίδιοι οι μαθητές, όπου αυτό καθίσταται εφικτό, για την παροχή απόψεων για το σχεδιασμό Ε.Π.Ε. και σε κάθε άλλη περίπτωση που κρίνεται σκόπιμο».

◆ Τα Κ.Ε.Σ.Υ. (Κέντρο Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης. Αντικατέστησε τα ΚΕ.Δ.Δ.Υ.) διενεργούν ατομικές αξιολογήσεις και εκδίδουν αξιολογικές εκθέσεις - γνωματεύσεις **«ύστερα από πρόταση της ομάδας εκπαιδευτικής υποστήριξης μαθητών** στις σχολικές μονάδες στις οποίες δεν λειτουργεί Ε.Δ.Ε.Α.Υ., η οποία **διατυπώνεται μετά την εφαρμογή βραχυχρόνιου προγράμματος υποστήριξης».**

Σε κάθε περίπτωση, για την αξιολόγηση και την έκδοση σχετικών αξιολογικών εκθέσεων - γνωματεύσεων από τα Κ.Ε.Σ.Υ. απαιτείται **«αιτιολογημένη εισήγηση του συλλόγου διδασκόντων προς το Κ.Ε.Σ.Υ., από την οποία να προκύπτει ότι έγιναν όλες οι**

αναγκαίες υποστηρικτικές παρεμβάσεις από τη σχολική μονάδα του μαθητή, τα αποτελέσματα των παρεμβάσεων αυτών, καθώς και το βραχυχρόνιο πρόγραμμα παρέμβασης, το οποίο έχει συνταχθεί και υλοποιηθεί από την Ε.Δ.Ε.Α.Υ. ή την ομάδα εκπαιδευτικής υποστήριξης μαθητών» (οι εμφάσεις δικές μας).

Τι έχουμε, λοιπόν, εδώ;

Στην πραγματικότητα έχουμε τη διάχυση των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στα «συμβατικά» τμήματα. Οι εκπαιδευτικοί με τη «στήριξη» των Ομάδων Εκπαιδευτικής Υποστήριξης, στις οποίες ένα μόνο μέλος, ο εκπαιδευτικός που είναι υπεύθυνος για την επικοινωνία με το Κ.Ε.Σ.Υ., έχει γνώσεις Ειδικής Αγωγής, επιφορτίζονται με το καθήκον της «διάγνωσης» των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και της κατάρτισης «βραχυχρόνιου προγράμματος υποστήριξης» αυτών.

Πρόκειται για μια «άρπα κόλλα» αντιμετώπιση τόσο των εκπαιδευτικών, όσο και των μαθητών. Οι εκπαιδευτικοί καλούνται να παίξουν το ρόλο της διεπιστημονικής επιτροπής (τα Κ.Ε.Σ.Υ. απαρτίζονται από εκπαιδευτικούς όλων

των ειδικοτήτων, ψυχολόγους, λογοθεραπευτές, κοινωνικούς λειτουργούς, εργοθεραπευτές, κ.λπ.). Να προβούν σε «διάγνωση» χωρίς να έχουν τα απαραίτητα εξειδικευμένα επιστημονικά προσόντα και γνώσεις και στη συνέχεια να κάνουν και την «αρμόζουσα» εκπαιδευτική παρέμβαση.

Όλοι γνωρίζουμε το ρόλο που παίζει η σωστή πρώτη διάγνωση και παρέμβαση. Εξ αυτού συμπεραίνουμε το πλήγμα που θα δεχτούν οι μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Από την άλλη, το υπουργείο Παιδείας απαλλάσσεται από την υποχρέωση να στελεχώσει τη δημόσια εκπαίδευση με όλο το απαραίτητο επιστημονικό προσωπικό για τη διάγνωση και υποστήριξη των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Η διαδικασία με τα ΚΕ.Δ.Δ.Υ. ήταν έτσι κι αλλιώς χρονοβόρα. Το ίδιο και χειρότερα θα είναι τώρα με τα Κ.Ε.Σ.Υ. και με την υποχρέωση των σχολείων, μέσω των Ομάδων Εκπαιδευτικής Υποστήριξης, να κάνουν «διαγνώσεις» και να εφαρμόζουν «βραχυχρόνια προγράμματα υποστήριξης». Και τώρα (όπως και προηγουμένως), οι γονείς των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες θα είναι αναγκασμένοι να καταφεύγουν σε ιδιώτες, προκειμένου να στηρίξουν τα παιδιά τους.

Γιούλα Γκεσούλη

γή του περιεχομένου τους (αύξηση της ύλης), η τράπεζα θεμάτων στα μαθήματα κατεύθυνσης και η εξωτερική αξιολόγηση των μαθητών από καθηγητές άλλων σχολείων, **θα καταργήσουν τον μορφωτικό χαρακτήρα της Γ΄ τάξης.**

Το Λύκειο μετατρέπεται σε **εξεταστικό κέντρο με πολλές εξετάσεις** στη διάρκεια της χρονιάς, ενώ πολλοί μαθητές θα «σπρώχνονται» ακόμη περισσότερο στα δαπανηρά φροντιστήρια. Την ίδια στιγμή η λογική «δεν μπορούν όλοι» φορτώνει στα παιδιά την ευθύνη της αποτυχίας, διαμορφώνει ταξικούς φραγμούς αποκλείοντας χιλιάδες μαθητές από το δικαίωμα στη μόρφωση.

Η **κουλτούρα της αξιολόγησης** γίνεται στρατηγικός στόχος! Προώθητες των χορηγών - ιδιωτών μέσα στα σχολεία ως αντιστάθμισμα στην περικοπή των δαπανών. **Στο «αυτόνομο» σχολείο που επιδιώκουν κυβέρνηση, ΟΟΣΑ και ΕΕ,** η αυτονομία θα έχει να κάνει με την **αναζήτηση χρημάτων από την εκπαιδευτική κοινότητα** (διευθυντής και εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές) αν θέλουν το σχολείο να επιβιώσει. Πανεπιστημιακά τμήματα με **χαμηλή ζήτηση (ελεύθερης πρόσβασης)** και τμήματα με **υψηλή ζήτηση (πανελληνίες)**, θα διαμορφώσουν ένα καινούριο τοπίο που **ο νόμος τους προσφοράς και της ζήτησης θα καθορίζουν την χρηματοδότηση και εν τέλει την επιβίωση της κάθε σχολής.**

ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

- Το πτυχίο απαξιώνεται με τη μεταφορά μαθημάτων από τις προπτυχιακές σπουδές που είναι **δωρεάν** στα μεταπτυχιακά που είναι **επί πληρωμή.**

- Οι απόφοιτοι σχολών που θέλουν να γίνουν εκπαιδευτικοί υποχρεώνονται να πάρουν **Πιστοποιητικό Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επαρκείας, μετά το πτυχίο σε ειδικές σπουδές, αφού τα παιδαγωγικά μαθήματα στο προπτυχιακό επίπεδο δεν αρκούν, ενώ σε πολλές περιπτώσεις έχουν αφαιρεθεί.**

Σε όλα αυτά εμείς οι εκπαιδευτικοί, μόνιμοι και αναπληρωτές, προτάσσουμε το σύνθημα:

ΜΟΡΦΩΣΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ ΛΑΟ!

Ας αγωνιστούμε για ένα θέμα που μας αφορά ΟΛΟΥΣ: μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικούς, φοιτητές.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ, ΜΟΝΙΜΗ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΟΡΟΥΣ/ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!

Δεν αντιδρούμε σε ένα νομοσχέδιο που δεν μας «βολεύει» συντεχνιακά, αλλά **αντιτασσόμαστε σε ένα νομοσχέδιο που σημαίνει απολύσεις συναδέλφων, μαθητές χωρίς υποστήριξη, κενά στις τάξεις και σχολεία που λειτουργούν σαν επιχειρήσεις.** Το δημόσιο σχολείο μας χρειάζεται όλους! Για να μην έχεις ως γονιός το άγχος αν το παιδί σου θα έχει δάσκαλο ή καθηγητή με το ξεκίνημα της σχολικής χρονιάς. Για να υποστηρίζονται τα παιδιά με αναπηρία σύμφωνα με τις ανάγκες τους, κι όχι με βάση τους δημοσιονομικούς περιορισμούς. Για να μπορεί το δημόσιο σχολείο να παρέχει ολόπλευρη μόρφωση σε όλους χωρίς ταξικούς, φυλετικούς ή άλλους διαχωρισμούς!

Ως εργαζόμενοι παλεύουμε για το δικαίωμα όλων, όχι μόνο των εκπαιδευτικών, στη μόνιμη εργασία με αξιοπρεπείς όρους. Ενάντια στη λογική της ανακύκλωσης της ανεργίας, της ανασφάλειας και των απολύσεων. Απέναντι στην ανθρωποφαγία προτάξαμε τη συλλογικότητα και την αλληλεγγύη. Ο αγώνας μας να γίνει αγώνας όλων των εργαζόμενων που γονατίζουν καθημερινά από τις πολιτικές της κυβέρνησης, τωρινής και προηγούμενων, της ΕΕ και των μνημονιακών μέτρων!

ΜΟΝΙΜΟΙ ΜΑΖΙΚΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟ ΚΑΙ ΟΛΗ ΤΗΝ ΠΡΟΫΠΗΡΕΣΙΑ

ΜΟΝΙΜΗ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!

Στέλνουμε μήνυμα ανυποχώρητου αγώνα και σας καλούμε να τον στηρίξετε.

Αυτή η μαχαιριά πόνεσε τον Κούλη

Ηταν αναμενόμενο ότι ο Τσίπρας θα πήγαινε στην 5η Σύνοδο των Χωρών του Νότου της ΕΕ, που έγινε στη Λευκωσία, με τον αέρα εκείνου που διεκπεραίωσε επιτυχώς μια αποστολή που του είχαν αναθέσει τα ιμπεριαλιστικά κέντρα της Ευρώνηςσης. Θα πήγαινε για να μαζέψει συγχαρητήρια. Και τα μάζεψε. Ο Μακρόν, για παράδειγμα, στη δήλωση που έκανε μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνόδου, αφιέρωσε την τελευταία παράγραφο στη Συμφωνία των Πρεσπών, λέγοντας: «*Εν κατακλείδι, επιτρέψτε μου να πω λίγα λόγια για να αναφερθώ και στον κ. Τσίπρα όπως επίσης και στον πρωθυπουργό Ζάεφ, οι οποίοι μαζί συμφώνησαν για την ονομασία της Βόρειας Μακεδονίας, με την υιοθέτηση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Είναι ένα παράδειγμα εξαιρετικό για την Ευρώπη και ένα μήνυμα ελπίδας για όλους εμάς του τι μπορεί να προσφέρει ο διάλογος μεταξύ των ανθρώπων που επιθυμούν να βρουν μια λύση και δίνει και πολλές ελπίδες για την Ευρώπη και παντού όπου υπάρχουν διαφονίες, όπου η συνήθεια μάς έχει οδηγήσει σε καταστάσεις.*»

Ο Μητσοτάκης, καταλαβαίνοντας ότι ο Τσίπρας θα γυρίσει με νέα παράσημα από τη Λευκωσία, προσπάθησε να γυρίσει την κουβέντα αλλού, κάνοντας μια επίθεση στον Τσίπρα για όσα ακούγεται να λέει στο περιθώριο της Συνόδου, συνομιλώντας χαλαρά με τον Μακρόν, τον Κόντε και τον Μουσκάτ. «*Δεν είναι μόνο ένας πρωθυπουργός μειοψηφίας. Είναι και ένας ανάξιος πρωθυπουργός που διχάζει τον λαό. Οι Έλληνες θα μείνουν ενωμένοι, υπερήφανοι και αξιοπρεπείς. Και σύντομα θα του δώσουν την απάντηση που του αξίζει*», δήλωσε ο Κούλης.

Αν η συζήτηση περιστρεφόταν γύρω από τα όσα είπαν οι «7» στη Λευκωσία, ο Κούλης θα έπρεπε να αντιμετωπίσει όχι τόσο τον Μακρόν όσο τον Αναστασιάδη, που είναι Ελληνοκύπριος και καραδεξιός. Και δήλωσε: «*Κύριε πρωθυπουργέ, αγαπη-*

τέ Αλέξη, θέλω να σε καλωσορίσω επίσημα *πια στο Προεδρικό Μέγαρο. Αλλά πριν και* *πάνω απ' όλα, θέλω να σε συγχαρώ θερμά* *γιατί, ύστερα από 30 χρόνια και μέσα από* *την τόλη που επέδειξες και την αποφασιστικότητα, ένα μεγάλο θέμα που ταλάνιζε* *την Ελλάδα με τους γείτονες, δηλαδή, η* *επικύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών* *έδωσε τέλος σε μια αχρείαστη, κατά την* *άποψή μου, διαμάχη, ανοίγοντας πόρτες* *για συνεργασία. Ανοίγοντας τον δρόμο για* *ειρήνη και σταθερότητα στην περιοχή των* *Βαλκανίων και δημιουργώντας προοπτικές* *μιας ισορροπημένης, αλλά και σταθερής* *πια σχέσης με τη Βόρεια Μακεδονία, κάτι* *το οποίο θα επιτρέψει, όχι μόνο την στενότερη* *οικονομική συνεργασία, αλλά και τη* *δημιουργία ενός νέου περιβάλλοντος. Θέλω* *να σε συγχαρώ θερμά και να ευχηθώ ό,τι* *καλύτερο». Και ξανά: «Για άλλη μια φορά* *θέλω να ευχηθώ ό,τι καλύτερο για την* *Ελλάδα, για τις προσπάθειες που καταβάλλεις* *και κατέβαλες ιδιαίτερα, επαναλαμβάνω,* *με την επικύρωση της Συνθήκης, κάτι που* *μαρτυρεί, όταν υπάρχει θάρρος και* *πραγματισμός, μπορεί να αντιμετωπιστούν και* *ιδιαίτερα διάλογος. Και όταν επικρατεί η* *λογική, αντί του συναισθήματος, υπάρχει* *προοπτική να υπάρξουν και επιτυχείς* *καταλήξεις σε διενέξεις που εν τη ουσία δεν* *δικαιολογούνται να υπάρχουν. Από την ώρα* *που διαγράφονται τα περί αλυτρωτισμού,* *από την ώρα που έχει κατά τον καλύτερο* *τρόπο ρυθμιστεί το θέμα, έτσι ώστε να* *μην υπάρχουν αμφισβητήσεις κατά πόσο* *αποτελούν τους διαδόχους του Μεγάλου* *Αλεξάνδρου ή όχι, έχω την εντύπωση ότι* *αυτό που αποτυπώνει η Συμφωνία είναι όχι* *μόνο την αποφασιστικότητα, αλλά διασφαλίζει* *και τη μελλοντική προοπτική άριστων* *σχέσεων, άριστης συνεργασίας. Ούτως ή* *άλλως υπήρχε η συνεργασία, δυστυχώς ή* *ευτυχώς, ούτως ή άλλως το όνομα είχε* *δοθεί από το '92, και έχω την εντύπωση ότι* *θα πρέπει κάποια στιγμή να ξεπεράσουμε* *συναισθητισμούς».*

Ο μύθος της ουδέτερης караβαναρίας

Κάθε φορά που γίνονται κρίσεις στα στελέχη του στρατεύματος σε συνθήκες κομματικής αντιπαλότητας (ιδιαίτερα αν οι κρίσεις γίνονται σε προεκλογικές περιόδους) καταρρέει ο μύθος της πολιτικής ουδετερότητας της караβαναρίας. Αυτό συνέβη και τώρα, με τις έκτακτες κρίσεις που έκανε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, λίγους μήνες πριν από την ολοκλήρωση της θητείας της.

Για «κρίσεις ημετέρων στις Ενοπλες Δυνάμεις» έκανε λόγο ο Κικίλιας, κατηγορώντας τον Τσίπρα ότι «αγνοώντας κάθε έννοια αξιοκρατίας και αποστρατεύοντας ικανότατα στελέχη, επιβεβαίωσε για μια ακόμη φορά και σε μια τόσο κρίσιμη εποχή, την έλλειψη σεβασμού προς τις Ενοπλες Δυνάμεις της πατρίδας». Ολοκλήρωσε κλείνοντας το μάτι στους δεξιούς αξιωματικούς των κατώτερων βαθμίδων: «Το παρήγορο είναι πως δεν θα ξαναγίνουν κρίσεις με αυτόν [τον Τσίπρα] στο τιμόνι της χώρας».

Ο Καμμένος στην αρχή είχε περιοριστεί να χαρακτηρίσει «μεγάλη απώλεια» την αποστράτευση του αρχηγού ΓΕΣ Αλκιβιάδη Στεφανή. Μόλις είδε ότι βγαίνει μπροστά η ΝΔ και έχοντας, προφανώς, επικοινωνήσει με κάποιους από τους αποστρατευθέντες, «έκοψε τον άλυσο»: «Δυστυχώς μετά από τέσσερα χρόνια δίκαιων κρίσεων στο στράτευμα, επανήλθαν οι κρίσεις με πολιτικά εκδικητικά κριτήρια. Αξιοι ηγέτες όπως οι Αντιναύαρχοι Παυλόπουλος και Διακόπουλος και οι Αντιστράτηγοι Μανωλάκος και Μπίκος καρατομούνται από γι-άφκα Αντωναετή -ΣΥΡΙΖΑ. Κρίμα. Ψηλά το

κεφάλι». Ο Αντωναετής είναι πτέραρχος εν αποστρατεία, που διετέλεσε αρχηγός ΓΕΑ την περίοδο 1996-1999 (επί Σημίτη δηλαδή). Για να τον καταγγέλλει ο Καμμένος ως «γι-αφκατζή» του ΣΥΡΙΖΑ κάτι θα ξέριε...

Η ονοματολογία δίνει και παίρνει στις σελίδες του αστικού Τύπου. Όσο για το Διαδίκτυο, εκεί γίνεται κανονικό πανηγύρι. Λένε για παράδειγμα ότι ο προαχθείς σε αντιναύαρχο και υπαρχηγό ΓΕΕΘΑ Ι. Παξιβανάκης είχε διατελέσει διευθυντής του Γραφείου του Βίτσα, όταν ήταν αναπληρωτής υπουργός Αμυνας. Αρα, είναι συριζαίος. Ενας άλλος... πολιτικά ουδέτερος, ο αποστρατευθείς αρχηγός του Στόλου αντιναύαρχος Ι. Παυλόπουλος, δήλωσε ότι «είναι τιμή που με αποστράτευσε αυτή η κυβέρνηση και αυτό το ΣΑΓΕ»!

Είναι προφανές ότι μετά από τέσσερα χρόνια στην εξουσία, ο ΣΥΡΙΖΑ έφτιαξε τα δικά του ερείσματα στο μηχανισμό της караβαναρίας (κάποια ερείσματα είχε κληρονομήσει και από το ΠΑΣΟΚ). Με την αποχώρηση του Καμμένου και την τοποθέτηση του Αποστολάκη στη θέση του, έχει τη δυνατότητα να μοιράσει την τράπουλα στους δικούς του ανθρώπους και ν' αφήσει ταπί και ψύχραιμους τους άλλους. Γι' αυτό σκούζουν ΝΔ και Καμμένος. Ο νέος μηχανισμός της ιεραρχίας μπορεί να ασκήσει ψηφοθηρία μεταξύ των κατώτερων αξιωματικών και να διαμορφώσει μια ευάριθμη ομάδα караβανάδων που θα χρωστούν την ανέλιξή τους στον ΣΥΡΙΖΑ. Ο Καμμένος αισθάνεται ότι για τον ΣΥΡΙΖΑ ήταν ο «χρήσιμος ηλίθιος». Ετσι είναι, όμως: έφυγες από την εξουσία, δε μετράς.

Δέσμιος της νεοφιλελεύθερης λογικής

Την ώρα που ο Τσίπρας δημαγωγεί, με την αύξηση του κατώτατου μισθού και τα υπόλοιπα μνημονιακά μερεμέτια που ετοιμάζει (όλα συμφωνημένα με την τρόικα), ο Μητσοτάκης εμφανίζεται δέσμιος της νεοφιλελεύθερης λογικής, υψώνοντας τείχη ανάμεσα στη ΝΔ και το τμήμα εκείνο των ψηφοφόρων στο οποίο απευθύνεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Εγραψε ένα άρθρο για την έκδοση του Economist «Ο κόσμος το 2019» και αφού στην αρχή έκλινε τον όρο λαϊκισμό (αυτόν υποτίθεται ότι υπηρετεί ο ΣΥΡΙΖΑ) σε όλες τις πτώσεις, συνέχισε με υποσχέσεις αποκλειστικά για το μεγάλο κεφάλαιο.

«Επιμένω στην εφαρμογή διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, οι οποίες θα καταστήσουν την Ελλάδα ανταγωνιστική, θα αλλάξουν το επιχειρηματικό κλίμα και θα κινητοποιήσουν σημαντικές ξένες και εγχώριες επενδύσεις». «Έχουμε ήδη επεξεργαστεί την πρώτη μας πρωτοβουλία: Μια θαρραλέα φορολογική μεταρρύθμιση που δεν θα μειώνει απλώς τους φορολογικούς συντελεστές, αλλά θα απλοποιεί παράλληλα τον φορολογικό κώδικα και θα εστιάζει στη φοροδιαφυγή μικρής και μεσαίας κλίμακας». «Ακόμη, στην καρδιά του προγράμματός μας είναι η απλοποίηση του αδειοδοτικού και γραφειοκρατικού περιβάλλοντος και η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Η νέα κυβέρνηση θα παρέμβει με καιρίο τρόπο για να αντιμετωπίσει την πολυπλοκότητα σε ό,τι αφορά την ίδρυση νέων επιχειρήσεων στην Ελλάδα». «Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε χωρίς την ενίσχυση της υγιούς επιχειρηματικότητας, με ένα κράτος που θα εγγυάται ένα ασφαλές και σταθερό περιβάλλον για επενδύσεις».

Μια μέρα πριν από την προγραμματισμένη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου για την πανηγυρική ανακοίνωση της αύξησης του κατώτατου μισθού, ο Μητσοτάκης δε βρήκε ούτε μια λέξη γι' αυτό το θέμα. Αναφέρθηκε μόνο σε μέτρα υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου (τα οποία, βέβαια, υπόσχεται και ο ΣΥΡΙΖΑ, και έχει αρχίσει να τα εφαρμόζει μάλιστα). Αντίθετα, συμπληρώνει ότι «οι πολίτες θέλουν δίπλα τους ένα **κράτος λιτό** και αποτελεσματικό», το οποίο η ΝΔ θα οικοδομήσει «με βασικά εργαλεία την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, την προώθηση των **συμπράξεων του δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα** και την **αξιολόγηση παντού**».

Στη Βουλή, βέβαια, η ΝΔ θα ψηφίσει αναγκαστικά όλα τα μνημονιακά μερεμέτια που θα καταθέσει ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως έκανε και τον περασμένο Δεκέμβρη. Με αυτή τη νεοφιλελεύθερη λογική, όμως, που διαπερνά το λόγο του Μητσοτάκη, αφήνει στον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα ελεύθερο το πεδίο της κοινωνικής δημαγωγίας. Το να τάξεις στους «νοικοκυραίους» «λιτό κράτος» περιέχει ρίσκο. Γιατί αυτοί είναι μεν ενάντια στους δημόσιους υπάλληλους, ξέρουν όμως ότι η λιτότητα αφορά και τομείς που τους αφορούν (Υγεία, Παιδεία κτλ.).

Αργή διάβρωση του ΚΙΝΑΛ

Το Ποτάμι την είχε κάνει από καιρό, ο Θεοχαρόπουλος με τον Χατζησωκράτη πήραν τους δικούς τους στη ΔΗΜΑΡ και την έκαναν κι αυτοί (έχοντας μάλιστα και τη δικαιολογία ότι τους έδιωξαν), αλλά η αντιπρόεδρος γυναικών του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος και στενή συνεργάτιδα της Φώφης, Ζέφη Δημαδάμα, διαπιστώνει ότι το ΚΙΝΑΛ έχει βαθιές ρίζες στην ελληνική κοινωνία και γι' αυτό δυναμώνει, ακόμα και στη σημερινή δύσκολη συγκυρία! Τα είπε σε εκπομπή του Action 24 και για όσους δεν την παρακολούθησαν τα έγραψε και στο Twitter: «Το #Kiniima_allagis δυναμώνει όσο και αν όλοι, μετά μανίας, εύχονται το αντίθετο! Δυνατά προχωράμε μπροστά με την κοινωνία, γιατί έχουμε πολύ βαθιες ρίζες... Κι ας μην αρέσει ούτε στο #συριζα ούτε στη #ΝΔ».

Το πρωί της επόμενης μέρας το «Εθνος» κυκλοφορούσε με την είδηση ότι 108 μέλη του ΚΙΝΑΛ έχουν υποβάλει την παραίτησή τους, διαμαρτυρόμενα για τη σύμπλευση με τη ΝΔ. Δεν ξέρουμε ποιοι είναι αυτοί οι 108 (σίγουρα δεν είναι «βαριά» ονόματα), όμως αρκεί η είδηση για να ενισχύσει την εικόνα της εσωτερικής κρίσης στο ΚΙΝΑΛ που μοιάζει με ξεπουπουλιασμένη κότα. Ενας από τους 108 είναι στέλεχος. Ονομάζεται Λάμπρος Ρώσσης και ήταν αναπληρωτής γραμματέας Ερευνας, Καινοτομίας και Ψηφιακής Οικονομίας. Στην επιστολή παραίτησής του γράφει ότι «δεν γίνεται να ανεχθεί ένας προοδευτικός άνθρωπος το σφιχταγκάλισμα με τον Μητσοτάκη και τον νεοφιλελευθερισμό. Δεν γίνεται να ανεχθεί ακόμη και τις ίδιες ανακοινώσεις με τη ΝΔ. Δεν γίνεται να ανεχθεί ένας προοδευτικός άνθρωπος τα καλά λόγια του Αδώνη και των ακροδεξιών της ΝΔ. Το εγχείρημα του ΚΙΝΑΛ απέτυχε γιατί ταυτίστηκε με τον δεξιό κατήφορο». Καθόλου άσχημα για τον ΣΥΡΙΖΑ...

Κατά τα άλλα, η Φώφη προετοιμάζει, λέει, το έκτακτο συνέδριο που θα μετατρέψει το ΚΙΝΑΛ σε κόμμα με... δημοκρατικό συγκεντρωτισμό. Θα αποφασίζουν τα όργανα! Δηλαδή, ο Γιωργάκης θα υπακούει στη Φώφη, ενώ έχει δικό του κόμμα και οι πόρτες της «προοδευτικής παράταξης» του ΣΥΡΙΖΑ είναι ορθάνοιχτες.

Ο Βενιζέλος ξεδιπλώνει τη στρατηγική του

Συνέντευξη Βενιζέλου στο δίδυμο Πορτοσάλτε-Παπαδημητρίου (χωρίς σχόλια, παρακαλούμε) στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ. Στο τέλος της συνέντευξης τον ρωτούν (τάχαμου από πολιτικό ενδιαφέρον): «Ο Βαγγέλης Βενιζέλος θα είναι υποψήφιος βουλευτής Θεσσαλονίκης;». Αυτός απαντά: «Κοιτάξε, υποψήφιος βουλευτής Θεσσαλονίκης μπορώ να σας πω με απόλυτη κατηγορηματικότητα ότι δεν θα είμαι, γιατί δεν είναι αυτός ο ρόλος μου και αυτή η υποχρέωσή μου έναντι της χώρας. Η υποχρέωσή μου όμως είναι να επισημαίνω αυτά που πρέπει να γίνουν στρατηγικά, να κτυπώ το κουδουνάκι του κινδύνου και, βεβαίως, να αγωνίζομαι για την ανάδειξη του χώρου μας, του προοδευτικού δημοκρατικού χώρου, της σοσιαλδημοκρατίας, της κεντροαριστεράς, του προοδευτικού κέντρου, για να δείξω ότι χωρίς αυτόν το χώρο δεν μπορεί να υπάρξει μέλλον για τον τόπο, δεν μπορεί να υπάρξει εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης, δεν μπορεί να υπάρξει πραγματική ανάκαμψη».

Ακόμα κι ένας πρωτάρης της δημοσιογραφίας, θα ρωτούσε: «Θα είστε υποψήφιος σε κάποια άλλη εκλογική περιφέρεια, θα είστε στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας ή θα παραμείνετε εκτός Βουλής;». Τίποτα το δίδυμο! Ολα ήταν προφανώς προσυμφωνημένα. Να πει ο Βενιζέλος ότι δεν πρόκειται να είναι υποψήφιος Θεσσαλονίκης, γιατί αυτός, ρε παιδί μου, είναι ένα τεράστιο εθνικό μέγεθος και δεν μπορεί να χωρέσει στον στενό κορσέ μιας εκλογικής περιφέρειας. Δεν μπορεί να τρέχει να μαζεύει σταυρούς. Αφού, όμως, επιλέγει ο ίδιος το ρόλο του... στρατηγικού μυαλού του έθνους, δεν μπορεί να μείνει και εκτός Βουλής. Έχει υποχρέωση ο χώρος του να τον στείλει στη Βουλή χωρίς σταυρό (όπως ισχύει για τους πρώην πρωθυπουργούς). Αρα... πρώτη θέση στο Επικρατείας και τίποτ' άλλο.

Η διαγραφή του Θεοχαρόπουλου και η αποχώρηση της μισής ΔΗΜΑΡ από το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ έβγαλε από τη μέση και το τελευταίο εμπόδιο. Και η παρέα της Φώφης οφείλει να ικανοποιηθεί τον βενιζέλιο εκβιασμό. Ο οποίος δε θα διατυπωθεί ποτέ δημόσια από τον Βενιζέλο. Πρέπει να του προτείνουν τη θέση και αυτός να... τους κάνει τη χάρη να τη δεχτεί.



Ο αρχηγός και ο μπροστινός

Όχι πως δεν το ξέραμε, αλλά έχει σημασία να το σημειώσουμε, καθώς δεν τηρούν ούτε τα προσχήματα. Το δείχνει και η φωτογραφία, άλλωστε, με τον Μαρινάκη να μιλάει και με τον «δήμαρχο» Μώραλη να τον παρακολουθεί ευλαβικά, σαν να βρίσκεται σε εκκλησία. Το στιγμιότυπο είναι από την κοπή της πίτας του συνδυασμού «Πειραιάς Νικητής», που έγινε (πού αλλού;) σε αίθουσα του γηπέδου «Καραϊσκάκης» και με κεντρικό ομιλητή (ποιον άλλο;) τον Μαρινάκη.

Ο οποίος δεν περιορίστηκε στα τυπικά, ούτε στα λεγόμενα αυτοδιοικητικά, αλλά έκανε ομιλία «εφ' όλης της ύλης». Επιτέθηκε στην κυβέρνηση και προσωπικά στον Τσίπρα θυμίζοντας την κωλοτούμπα του στο θέμα της παραχώρησης του λιμανιού στην Cosco και σημειώνοντας με νόημα: «η ιστορία έδειξε ότι εμείς παραμείναμε αμετακίνητοι στη θέση που εκφράσαμε από την πρώτη στιγμή. Η θέση μας ήταν εξ αρχής ότι δεν πρέπει να ιδιωτικοποιηθεί το λιμάνι σε έναν μόνο επενδυτή, αυτό που τελικά έγινε με αποτέλεσμα σήμερα να υπάρχει το μονοπώλιο της Cosco στον Πειραιά. Εμείς λοιπόν μείναμε πιστοί στις απόψεις μας, αντίθετα ο κ. Τσίπρας και η κυβέρνησή του υπέγραψαν φαρδιά πλατιά την ιδιωτικοποίηση του λιμανιού και μάλιστα σε έναν μόνο ενδιαφερόμενο». Μίλησε για «πολιτικούς κοπρίτες» (αυτοί είναι τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ) και αυτοεπαινήθηκε για τις προσφορές «με προσωπικές δαπάνες» που κάνει στον Πειραιά, το «σπίτι του».

Αυτή ήταν η εισαγωγή για να περάσει σε κατά μέτωπο επίθεση κατά της κυβέρνησης, όχι για τα τοπικά ζητήματα, αλλά για τη γενική πολιτική της, κάνοντας προπαγάνδα υπέρ της ΝΔ (χωρίς να το πει ευθέως): «Είναι απαράδεκτο να τους αφήνουμε να αλωνίζουν και να κάνουν όλα αυτά που βιώνουμε καθημερινά. Είναι ψεύτες, είναι άνθρωποι που δεν έχουν δείξει κανένα σημάδι πατριωτισμού. Βλέπετε τώρα τι γίνεται, πώς ξεπουλάνε την πατρίδα μας και δεν είναι μόνο αυτό, είναι θρασύτατοι και δεν το κρύβουν κιόλας» κτλ, κτλ.

Καμμένος: «Γαία πυρί μιχθήτω»

Είναι τόσο καλός ηθοποιός ο Τσίπρας, ώστε κατάφερε να προσποιηθεί τον έκπληκτο, όταν ο Καμμένος κατήγγειλε ότι ο Βούτσης απεργάζεται τη διάλυση της κοινοβουλευτικής ομάδας των ΑΝΕΛ; Δεν είναι και τόσο δύσκολο για έναν όντως καλό υποκριτή, όπως ο Τσίπρας, να πει μια ατάκα έξι λέξεων. Κινήθηκε ο Βούτσης χωρίς να ενημερώσει τον Τσίπρα, θέλοντας να πάρει εκδίκηση επειδή ο Καμμένος του κάνει συνεχώς επιθέσεις; Κομματάκι δύσκολο το βλέπουμε. Δεν είναι πρωτάρης ο Βούτσης και δε θα έκανε κάτι που θα έβλαπτε τα σχέδια του Τσίπρα, μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει τον προσωπικό του θυμό. Περισσότερο... μπάρμπεκιου θυμίζει η υπόθεση. Έχουν βάλεν τον Καμμένο στα κάρβουνα και τον γυρίζουν συνέχεια για να μην αρπάξει και μαζέψει.

Ο Καμμένος κατήγγειλε στη Βουλή ότι ένας δημοσιογράφος του είπε πως τον κάλεσε ο Βούτσης και του είπε πως μια κοινοβουλευτική ομάδα μπορεί να υπάρξει και με πέντε βουλευτές, φτάνει και οι πέντε να έχουν εκλεγεί με το συγκεκριμένο κόμμα. Αν ο Παπαχριστόπουλος παραδώσει την έδρα και την πάρει ο διαγραμμαμένος (από τον... Τσοσουνίδη) Κουίκ, η μεταγραφή του πρώην λεβεντοβουλευτή Φωκά θα πάει στρά-

φι. «Δεν ισχύει κοινοβουλευτικά αυτό που λέτε», παρατήρησε ο Τσίπρας. «Ισχύει με το άρθρο 15, παράγραφος 3, διαβάστε το, κύριε πρωθυπουργέ», απάντησε ο Καμμένος. Αν ισχύει (που ισχύει) τότε πού βρίσκεται το «κοινοβουλευτικό πραξικόπημα», που κατήγγειλε ο Καμμένος; Είναι πραξικόπημα η πιστή εφαρμογή του Κανονισμού της Βουλής;

Δεν μπορεί κανείς να ψάχνει λογική συνέπεια στο λόγο του Καμμένου. Ο οποίος δηλώνει πως ούτε «κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα» θα δεχτεί και πως θα αντισταθεί «απέναντι σε μία απόλυτη αχαριστία, κύριε πρόεδρε, απέναντι σε έναν εταίρο σας που ήταν δίπλα σας τέσσερα χρόνια!». Αυτά στη Βουλή. Σε μια τηλεοπτική συνέντευξη το είπε πιο... καμμενικά: αν διαλυθεί η κοινοβουλευτική ομάδα των ΑΝΕΛ «η εξέλιξη δεν θα είναι ομαλή». Και εξήγησε: «Γαία πυρί μιχθήτω».

Αν οι συριζαίοι ήθελαν να του διαλύσουν την κοινοβουλευτική ομάδα, θα έκαναν ένα νόημα στον Παπαχριστόπουλο και το πανηγύρι θα τελείωνε. Δεν υπάρχει περίπτωση, ο άνθρωπος που δηλώνει ότι θα ήταν τιμή του να ήταν υποψήφιος βουλευτής με τον ΣΥΡΙΖΑ, να μην υπάκουε. Όμως ο Παπαχριστόπουλος αναβάλλει συνεχώς την παράδοση της

έδρας στον Κουίκ, δίνοντας στον Καμμένο το χρόνο να «ψηθεί» τον Λαζαρίδη να επιστρέψει στην ΚΟ των ΑΝΕΛ, ώστε να έχει τον απαιτούμενο αριθμό των πέντε (με τον Φωκά έξι). Υπολογίζουν πως στη διάρκεια αυτής της διαδικασίας ο Καμμένος θα εκτονωθεί, θα αισθανθεί στο τέλος ανακούφιση και θα σταματήσει τις επιθέσεις στον ΣΥΡΙΖΑ, στρεφόμενος ενάντια στη ΝΔ.

Προς το παρόν, πάντως, ο Καμμένος βαράει μόνο ΣΥΡΙΖΑ. Τη μια μέρα δηλώνει ότι ο Βούτσης έχει σχέδιο να του διαλύσει την κοινοβουλευτική ομάδα. Λέει και διάφορα ακατανόητα για την έδρα που θα πάρει ο Κουίκ, την οποία συνδέει με την υπουργοποίησή του (ενώ ο Κουίκ είναι ήδη υπουργός!). Την άλλη λέει ότι «όλη η ιστορία των Σκοπίων είναι μία μπίζνα», επιμένοντας ότι τις διαφορές του με τον Κοτζιά θα τις λύσει στα δικαστήρια. Μετά αρχίζει τις δακρύβρεχτες ιστορίες με τον Τσίπρα, που του ζήτησε να παραμείνει στην κυβέρνηση, με αντάλλαγμα να πάει όπου θέλει, στην ευρωβουλή ή την εθνική Βουλή, με το ψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ και να βάλει ακόμα και είκοσι βουλευτές στις περιφέρειες, αλλά αυτός αρνήθηκε, γιατί «εγώ να πουλήσω την πατρίδα

μου και να βγαίνουν τα παιδιά μου στη Μακεδονία και να τα φτύνουν, δεν θα το κάνω ποτέ».

Στο τέλος, κατήγγειλε τη «γί-άφκα του ΣΥΡΙΖΑ» στο στράτευμα, που έδωσε τους «άξιους» (και προφανώς προώθησε τους «άχρηστους»), χοντραίνοντας επικίνδυνα το παιχνίδι. Οι συριζαίοι δεν τσιμπάνε, δεν μπαίνουν σε αντιπαράθεση και περιμένουν πότε θα ξεθυμάνει και θ' αρχίσει ν' ασχολείται με τον... ανταγωνιστή του Κυριάκο. Θα πρέπει, όμως, να του εξασφαλίσουν την κοινοβουλευτική ομάδα. Στο φινάλε μάλλον θα το κάνουν, για να έχουν το κεφάλι τους ήσυχο. Εκτός αν επιλέξουν τη ρήξη για κάποιους λόγους.

Ο εθνικισμός ενώνει...

Ο ντόρος έγινε με τις υπογραφές διάφορων καλλιτεχνών που ζητούσαν δημοψήφισμα για τη Συμφωνία των Πρεσπών, τις οποίες μάζευε η Αφροδίτη Μάνου, εισπράττοντας ως ανταμοιβή μια θέση ομιλήτριας στο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της πλατείας Συντάγματος. Μια ματιά, όμως, στη λίστα με τις «βαριές» υπογραφές που ζητούν δημοψήφισμα μας αποκαλύπτει την αγαστή συνύπαρξη ακροδεξιών (ακόμα και ανοιχτά φασιστών) με υποτιθέμενους αριστερούς.

Ο εθνικισμός ενώνει (όπως ο χρυσός, για να θυμηθούμε ένα παλιό διαφημιστικό σλόγκαν). Όπως γράφουν και οι ίδιοι, είναι «άνθρωποι με διαφορετικές αφετηρίες και διαδρομές» και η συνύπαρξή τους «αντικατοπτρίζει την ίδια την πολυμορφία της δημοκρατίας» (καλύτερο πλυντήριο δε θα μπορούσαν να βρουν οι ακροδεξιοί).

Ο μπαξές έχει απ' όλα τα ζαχαβατικά. Από τον (γνωστό και μη εξαιρετέο πλέον) απόστρατο στρατηγό Φραγκούλη Φράγκο (δε χρειάζεται να θυμίσουμε αυτά που έλεγε ως κεντρικός ομιλητής στο πρώτο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης) και τον πρώην αξιωματικό της ΚΥΠ Σάββα Καληντήρη, μέχρι τον Παπαθεμελή (πού είχε εξαφανιστεί αυτή η ψυχή;) και τον μητροπολίτη Πειραιώς Σεραφείμ (κι αυτός δε χρειάζεται συστάσεις) και από τους προέδρους της Παμμακεδονικής Ενωσης Αμερικής, Φιλιππίδη και της Ομοσπονδίας Ελληνικών Σωματείων Μείζονος Νέας Υόρκης, Γαλάτουλα, μέχρι τους... αριστερούς Ρινάλντι, Καραμπελιά και Πισσία.

Και μη ρωτήσετε «καλά, δε ντράπηκαν οι τελευταίοι να συνυπογράψουν με τους προηγούμενους;». Η απάντηση είναι αυτονόητη: δε ντράπηκαν, γιατί ο εθνικισμός ενώνει.

Αγράμματος (και όχι μόνο)

«Η εγώ δεν διάβαζα καλά τον Λένιν όταν ήμουν μικρός ή σεείς κάτι δεν κάνετε καλά, διότι η αυτοδιάθεση των λαών και των κινήματων ήταν ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά της επαναστατικής αντίληψης του κομμουνιστικού κινήματος». Το ξεστόμισε και αυτό ο Τσίπρας στη Βουλή, προσπαθώντας να κάνει πολεμική στον Περισσό. Και, φυσικά, απέδειξε για μια φορά ακόμα την πολιτική αγραμματοσύνη του (την οποία τόσες φορές έχουμε σχολιάσει).

Δεν ξέρουμε αν ξεφύλλισε ποτέ στα νιάτα του, όταν ήταν κνίτης στο Πολυτεχνείο, κάνα βιβλίο του Λένιν, σίγουρα πάντως δε διάβασε τα σχετικά με το εθνικό ζήτημα (πέραν του γεγονότος ότι κι απ' αυτά που διάβασε δε θυμάται τίποτα - δεν τον ενδιέφερε να θυμάται, άλλες ήταν οι φιλοδοξίες του). Γιατί ο Λένιν δε μίλησε για «αυτοδιάθεση των λαών», αλλά για **αυτοδιάθεση των εθνών**. Οι λαοί μπορεί να είναι και πολυεθνικές οντότητες. Ο Λένιν το γνώριζε, ο Τσίπρας όχι.

Και βέβαια, ο Λένιν δεν έχει μιλήσει ποτέ για «αυτοδιάθεση των κινήματων». Εναντί τίνος να αυτοδιατεθούν τα κινήματα; Ο Τσίπρας κάτι έχει ακούσει -την περίοδο που ανακατευόταν με τους λεγόμενους κινηματικούς- για την «αυτονομία των κινήματων», που είναι ένα από τα αγαπημένα σλόγκαν των τελευταίας κοπής ευρωαναθεωρητών (πάνω σ' αυτό το ιδεολόγημα οικοδομήθηκαν τα διάφορα «Φόρουμ» των δεκαετιών του 1990 και του 2000). Τι «αυτονομία» τι «αυτοδιάθεση», στη σκέψη ενός θεωρητικά αναλφάβητου το ίδιο κάνει. Κι όταν ο θεωρητικά αναλφάβητος είναι και πολιτικός τυχοδιώκτης, δεν έχει κανένα δισταγμό να φορτώσει την παπέρα του στον Λένιν.

Πολλά ακόμα μπορεί να πει κανείς για το τσιράκι των ιμπεριαλιστών, το χαϊδεμένο παιδί της Μέρκελ και του Τραμπ, που παριστάνει και τον...

ολίγον λενινιστή. Όταν όμως είσαι εθνικιστής και καμαρώνεις για την κληρονομιά της αρχαίας Μακεδονίας (και της αρχαίας Ελλάδας, βεβαίως, βεβαίως), την οποία κατάφερες «να πάρεις πίσω» από τη σλαβομακεδονική αστική ηγεσία, έχεις πάρει διαζύγιο και από τον λενινισμό και από τον μαρξισμό. Από τη φιλοσοφία και την κοινωνιολογία του διαλεκτικού και ιστορικού υλισμού (φανταζόμαστε ότι στα νιάτα του κάτι σχετικό πρέπει να έχει ακούσει ο Τσίπρας). Τα σύγχρονα έθνη είναι δημιουργήματα του καπιταλισμού, από την εποχή που αυτός άρχισε να αναπτύσσεται εντός των φεουδαρχικών καθεστώτων. Δεν είναι δημιουργήματα των αρχαίων δουλοκτητικών κοινωνιών και κρατών. Ακόμα και αστοί κοινωνιολόγοι και ιστορικοί τοποθετούν την εθνογένεση στη «νεωτερικότητα» (δικός τους ο όρος).

Πού να τα ξέρει όμως αυτά ο Τσίπρας; Αυτός φαντασιώνεται ότι είναι απόγονος των αρχαίων Ελλήνων και Μακεδόνων (με τον ίδιο τρόπο που το φαντάζεται ο τύπος με την αποκριτική στολή που παριστάνει τον μακεδόνα πολεμιστή) και θεωρεί ότι η αρχαία γραμματεία και γενικά ο αρχαίος πολιτισμός αποτελεί κληρονομιά του. Για έναν μαρξιστή, όμως, που γνωρίζει στοιχειωδώς τη θεωρία, ο αρχαίος πολιτισμός είναι κληρονομιά ολόκληρης της ανθρωπότητας και όχι κληρονομιά των Νεοελλήνων. Η ελληνική αστική τάξη, με «πύργο» της τον Κωνσταντίνο Παπαρηγόπουλο κατασκεύασε το σόφισμα της τρισχιλιοετούς συνέχειας του ελληνικού έθνους. Ενα σόφισμα αντιεπιστημονικό, το οποίο στη συνέχεια αποτέλεσε και τη βάση της ιδεολογίας της «Μεγάλης Ιδέας», η οποία οδήγησε σε τόσους τυχοδιωκτισμούς, επισώρευσε μύρια δεινά επί του ελληνικού λαού και κράτησε την Ελλάδα στην ιμπεριαλιστική εξάρτηση, την παρακμή και την υπανάπτυξη.

Ο Τσίπρας ως σπεκουλάντης και χυδαίος εθνικιστής ταυτόχρονα

Από τη μια η σπέκουλα κατά του Περισσού με αναφορές στην ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος (η Μίρκα Γκίνοβα, το αλφαβητάρι της μακεδονικής γλώσσας που εκδιδόταν από τους κομμουνιστές στην Τασκένδη, οι σλαβομακεδόνες πολιτικοί πρόσφυγες που εξαιρέθηκαν από το δικαίωμα επαναπατριsmού το 1983). Βρίσκει και τα κάνει, φυσικά (περισσότερα επ' αυτού στη σελίδα 7, στο ZOOM).

Από την άλλη, ο αστικός εθνικισμός στην πιο χυδαία μορφή του. Ιδια κι απάλλαχτη με τη μορφή που έπαιρνε ο εθνικισμός στα χείλη του Μητσοτάκη ή της Γεννηματά. Ο Τσίπρας μιλούσε για την εκτελεσμένη κομμουνίστρια Μίρκα Γκίνοβα και για τους σλαβομακεδόνες αντάρτες του ΔΣΕ και την ίδια στιγμή καμάρωνε για την επιτυχία του να εξαφανίσει τους Σλαβομακεδόνες ως εθνική μειονότητα στην Ελλάδα.

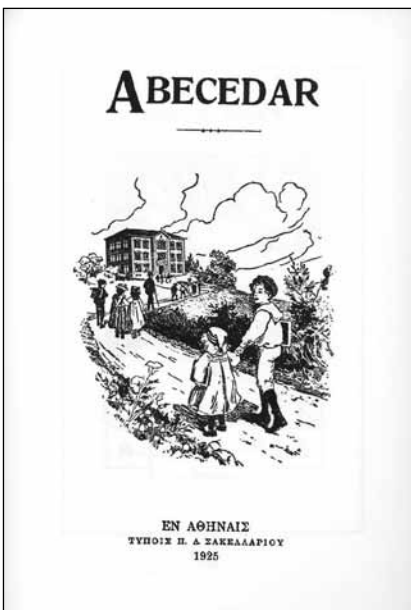
Μεταφέρουμε ολόκληρη τη σχετική τοποθέτησή του στη Βουλή, στη συνεδρίαση της 24ης του Γενάρη:

«Μια λοιπόν και με προκαλέσατε για το θέμα της μειονότητας και μου λέτε ότι αυτό είναι το κρίσιμο, θα ήθελα και εδώ να κάνω μια ιστορική αναδρομή. Μια και μιλάμε σήμερα με αλήθειες, να τα πούμε όλα. Με τη Συμφωνία των Πρεσπών οι γείτονές μας δέχονται οριστικά ότι δεν υπάρχει ζήτημα δήθεν μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα. Το ζήτημα αυτό -και όχι της ονομασίας- ήταν αυτό το οποίο είχε αποτελέσει τον πυρήνα του Μακεδονικού ζητήματος, σας θυμίζω, κατά τη διάρκεια του πολέμου με την τότε εναντίον Γιουγκοσλαβία, το να επιμένει περί ύπαρξης μακεδονικής μειονότητας στην ελληνική επικράτεια.

Η σχετική, λοιπόν, τροπολογία στο Σύνταγμα της γειτονικής χώρας, που την πετυχαίνουμε με τη Συμφωνία των Πρεσπών, είναι αυτή που αφαιρεί κάθε αναφορά σε προστασία μακεδονικής μειονότητας ή σε μακεδονικό λαό σε γειτονικές χώρες και κάνει λόγο για στήριξη της ομογένειας, όπως ακριβώς κάνουμε λόγο και στο δικό μας Σύνταγμα. Είναι, λοιπόν, σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι χωρίς αλύτρωτους αδελφούς δεν υπάρχει αλυτρωτισμός. Γι' αυτό τελειώνουμε μια και καλή με τον αλυτρωτισμό».

Ο Τσίπρας ως κήρυκας του μεγαλοελληνικού εθνικισμού που αρνείται στις εθνικές μειονότητες ακόμα και να υπάρξουν ως τέτοιες. Ο Τσίπρας και η συριζαϊκή κλίκα πίσω και από τις θέσεις του αστικού κοσμοπολιτισμού που υποστήριζε ο παλιός Συνασπισμός (και ο ΣΥΡΙΖΑ μετέπειτα), παρέα με κάποιους συνεπείς στον κοσμοπολιτισμό τους φιλελεύθερους (Τάκης Μίχας, Παναγιώτης Δημητράς κ.ά.), αναγνωρίζοντας την ύπαρξη μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα (στο πλαίσιο του «αυτοπροσδιορισμού», που δέχεται η ΕΕ).

Το αλφαβητάρι της φωτογραφίας δεν είναι αυτό που τύπωνε το ΚΚΕ στην Τασκένδη για τα παιδιά των Σλαβομακεδόνων, όπως ανέφερε ο Τσίπρας (εμείς τουλάχιστον δεν έχουμε φωτογραφία τέτοιου σχολικού βιβλίου). Είναι αλφαβητάρι της μακεδονικής γλώσσας, που τύπωνε το ελληνικό κράτος το 1925! Το επίσημο ελληνικό κράτος! Ήταν η περίοδος που ήθελε να τραβήξει τους Σλαβομακεδόνες από τη σερβική και τη βουλγαρική επιρροή. Γι' αυτό και το αλφαβητάρι είναι με λατινικό



και όχι με κυριλλικό αλφάβητο. Ήταν και ένα είδος συμμόρφωσης προς τη Συνθήκη των Σεβρών (1920). Σερβία και Βουλγαρία αντέδρασαν στην Κοινωνία των Εθνών, καθώς είχαν τις δικές τους εθνικιστικές βλέψεις επί του σλαβομακεδονικού λαού και των εδαφών της Μακεδονίας που ανήκαν στο ελληνικό κράτος. Ο εκπρόσωπος της Ελλάδας στην ΚΤΕ, Βασίλης Δενδραμής, υπερασπίστηκε το αναγνωστικό δηλώνοντας ότι «η **μακεδονική γλώσσα** είναι διαφορετική από τη βουλγαρική και γι' αυτό φτιάχτηκε αυτό το αλφαβητάρι της». Τελικά το μακεδονικό αλφαβητάρι δε μοιράστηκε στα σχολεία και τα αντίπαλά του καταστράφηκαν (τα λίγα που είχαν μοιραστεί στην περιοχή του Αμύνταιου καταστράφηκαν από τις τοπικές αρχές της Χωροφυλακής). Αυτή είναι η... ανύπαρκτη μειονότητα του Τσίπρα και των υπόλοιπων εθνικιστών, όλων των τάσεων.

Πρέπει να σημειώσουμε, ακόμα, ότι στη Βουλή κατατέθηκε σωρεία εγγράφων (απ' όλες τις πλευρές), όμως κανένας τους δεν κατέθεσε κάποια έγγραφα που κάνουν τζιζ. Όπως για παράδειγμα τις απαντήσεις που έδιναν στελέχη της Δεξιάς τα πρώτα μεταπολιτευτικά χρόνια, σε Επερωτήσεις του Περισού, αλλά και του ΠΑΣΟΚ, που ζητούσαν τον ελεύθερο επαναπατριsmό των πολιτικών προσφύγων και την κατάργηση της «κατά περίπτωση κρίσεως». Ο μετέπειτα πρόεδρος της Δημοκρατίας (στον οποίο τόσες τιμές επιδαψίλευσαν) Κωστής Στεφανόπουλος, από τους πιο ακραιφνείς «εθνικόφρονες» της Δεξιάς, έλεγε πως δεν πρέπει να επιτραπεί ο ελεύθερος επαναπατριsmός των πολιτικών προσφύγων, γιατί υπάρχουν περιοχές της χώρας με «ευαίσθητη πληθυσμιακή σύνθεση», όπου κατοίκουν πολίτες με «μειωμένη εθνική συνείδηση». Ελεγε ο Στεφανόπουλος στις 20 Γενάρη του 1978: «Δεν είμαι σύμφωνος ότι υπάρχουν Σλαβομακεδόνες, αλλά πιστεύω ότι υπάρχουν θέματα πληθυσμιακής συνθέσεως. Και πιστεύω ότι υπάρχουν περιοχές του τόπου μας λίαν ευαίσθητοι και με πρόσφατον και με απωτέραν ιστορίαν. Και πιστεύω ότι υπάρχουν άνθρωποι διασπασταί της Ελληνικής και Εθνικής Αλληλεγγύης. Αυτούς τους ανθρώπους δεν τους επιθυμούμεν και τους αποκλείομεν από το να έλθουν εις την Ελλάδα. Και αυτός είναι ένας από τους κυριώτερους λόγους, διά τον οποίον χρειάζεται ο ατομικός επαναπατριsmός».

Δε δίσταζε δε να αποκαλύψει ότι «έχου-

με βρει κατανόησιν εις ιδιωτικές συζητήσεις, εις τας οποίας -ας το πούμε- γίνεται μία πληρεστέρα και λεπτομερεστέρα εξέταση των θεμάτων». Και σίγουρα δεν έλεγε ψέματα, αφού πέντε χρόνια αργότερα το ΠΑΣΟΚ απαγόρευε τον επαναπατριsmό στους «μη Έλληνες το γένος» (δηλαδή στους Σλαβομακεδόνες), κάνοντας πράξη αυτά που τα στελέχη του έλεγαν στις ιδιωτικές συζητήσεις με τους δεξιούς, όπως αποκάλυψε ο Στεφανόπουλος. Ο περιβόητος Μπάλκος, ο υπουργός Καταστολής του Καραμανλή, για να αποδείξει πόσο «εθνικώς επικίνδυνοι» είναι οι Σλαβομακεδόνες που είχαν απομείνει στην Ελλάδα, επιζήσαντες του πολύχρονου ανηλεούς διωγμού της μειονότητας, κατέθετε στη Βουλή έγγραφο του Γραφείου Εθνικής Ασφαλείας Καστοριάς, σύμφωνα με το οποίο κάτοικος του χωριού Κορησσός είχε «υποπέσει στο παράπτωμα» να παραγγείλει «βουλγαρικό άσμα» κατά τον πρόσφατο γιορτασμό του καρναβαλιού, στο καφενείο του χωριού του!

Το 1980 ο Στεφανόπουλος επαναλάμβανε τα ίδια, απαντώντας σε Επερωτήρηση βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και του Περισού: «Ξέρετε ότι υπάρχουν περιοχές εις την χώραν μας με ευαίσθητες πληθυσμιακές συνθέσεις. Ξέρετε ότι υπάρχουν περιοχές εις την χώραν μας με απώτερη και σύγχρονη ιστορία και ξέρετε ότι υπάρχουν σ' αυτές τις περιοχές άνθρωποι με μειωμένη εθνική συνείδηση. Ο νούν νοείτω. Δεν ημπορώ να είπω τίποτε περισσότερον και φανταζομαι ότι εννοείτε πάντες τι εννοώ. Εάν επετρέπετο [ο ομαδικός επαναπατριsmός] θα εδημιουργείτο κίνδυνος σε ωρισμένες εθνικώς ευαίσθητες περιοχές». Κι επειδή το 1980 κανένας δεν αμφέβαλλε ότι το 1981 το ΠΑΣΟΚ θα νικήσει και θα σχηματίσει κυβέρνηση, γι' αυτό και ο Στεφανόπουλος έλεγε με νόημα: «Αν, αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, ο ομαδικός επαναπατριsmός επιτρέπετο, θα δημιουργούσε μεγάλον εθνικόν κίνδυνον. Και θα την αναλάβη αυτήν την ευθύνην το ΠΑΣΟΚ όταν θα έλθη εις την εξουσίαν, θα την αναλάβη με μεγάλο θάρρος. Θα την αναλάβη με την αισιοδοξίαν ότι δεν πρόκειται να βλάβη τα εθνικά συμφέροντα. Και θα το κάνη, θα αναλάβη την ευθύνην του. Εμείς, αναλαμβάνοντες τας ιδικάς μας ευθύνas, αρνούμεθα αυτόν τον ομαδικόν επαναπατριsmόν». Το ΠΑΣΟΚ πράγματι δε διέψευσε τον ακροδεξιό πολιτικό, επιτρέποντας τον επαναπατριsmό μόνο για τους «Έλληνες το γένος». [Τα στοιχεία για τις κοινοβουλευτικές συζητήσεις του 1978-89 τα πήραμε από δημοσίευμα του «Ιού» στην «Ελευθεροτυπία» στις 21.11.1999].

Οι εκπρόσωποι του ελληνικού αστικού εθνικισμού **όλων των τάσεων** παραδέχονται την ύπαρξη της σλαβομακεδονικής εθνικής μειονότητας. Και ασκούν πάνω της καταστολή, η οποία έχει πάρει διαχρονικά διάφορες μορφές. Αυτό που είπε ο Τσίπρας, απευθυνόμενος στην αντιπολίτευση, είναι ότι έχει πάρει το ελεύθερο από την κυβέρνηση της Βόρειας (πλέον) Μακεδονίας να συνεχίσει την πολιτική του μεγαλοελλαδικού εθνικισμού έναντι της σλαβομακεδονικής μειονότητας, χωρίς το γειτονικό κράτος να έχει δικαίωμα διαμαρτυρίας. Σιγά, όμως, που θα ενδιαφερθεί ο κάθε Ζάεφ για τους Σλαβομακεδόνες της Ελλάδας ή για τις οικογένειες των σλαβομακεδόνων πολιτικών προσφύγων που τους απαγορεύουν τον επαναπατριsmό.

Εθνικιστικός κυνισμός

Ο Κουτσούμπας και τα υπόλοιπα στελέχη του Περισού αντιπαρήλθαν με σιωπή τη σπέκουλα του Τσίπρα, που τους είπε προκλητικά στη Βουλή, μεταξύ των άλλων: «Δεν θέλω να αναφερθώ ούτε στις εβδομήντα χιλιάδες πρόσφυγες του Εμφυλίου, που το ελληνικό κράτος τούς στέρησε το δικαίωμα το 1983 να επιστρέψουν στην πατρίδα τους».

Επειδή αυτό, προφανώς, δεν πέρασε απαρατήρητο από τα μέλη του Περισού, ο Κουτσούμπας αναγκάστηκε να αναφερθεί εν ολίγοις, σε άρθρο που έγραψε για τα... φιλόξενα «Νέα» του Μαρινάκη. Έγραψε: «Τολμούν να αναφέρονται στους πολιτικούς πρόσφυγες, που ήταν Σλαβομακεδόνες και όχι γενικά "Μακεδόνες", για να κρύψουν το επικίνδυνο παιχνίδι του "διαίρει και βασίλευε", που παίζουν για λογαριασμό της ελληνικής άρχουσας τάξης και των ευρωατλαντικών συμμάχων τους». Το επιχείρημα... σκοτώνει. Για τους ίδιους ανθρώπους δε μιλάμε; Είτε Σλαβομακεδόνες είτε Μακεδόνες, μιλάμε για κατοίκους της Ελλάδας που ανήκαν σε μια **εθνική μειονότητα**. Για ανθρώπους που βγήκαν μαζικά στο βουνό, στις τάξεις του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας, επειδή το επαναστατικό ΚΚΕ ήταν το μόνο κόμμα που αναγνώριζε τα εθνικά τους δικαιώματα. Πολέμησαν για τη διπλή -γι' αυτούς- λευτεριά, κοινωνική και εθνική. Κι όταν ήρθε η ώρα να επιτραπεί ο επαναπατριsmός των πολιτικών προσφύγων, των ανταρτών του ΔΣΕ και των οικογενειών που είχαν στο μεταξύ δημιουργήσει, ήρθαν οι ρυθμίσεις του 1982-83 και επέτρεψαν τον επαναπατριsmό μόνο όσων ήταν «Έλληνες το γένος». Δηλαδή, όχι των Σλαβομακεδόνων.

Σε 35.000 περίπου υπολογίζονταν οι σλαβομακεδόνες αντάρτες του ΔΣΕ, που πήραν το δρόμο της προσφυγιάς. Επομένως, ο αριθμός 70.000, που ανέφερε ο Τσίπρας, δεν πρέπει να απέχει από την πραγματικότητα, γιατί οι αντάρτες στο μεταξύ δημιούργησαν οικογένειες, έκαναν παιδιά. Σ' αυτούς, λοιπόν, απαγορεύτηκε ο επαναπατριsmός και η ηγεσία του Περισού έκανε μόκο. Μόκο έκανε και τώρα ο Κουτσούμπας, όταν τον προκάλεσε ο σπεκουλάντης Τσίπρας. Και μετά έγραψε στα «Νέα» ότι «ήταν Σλαβομακεδόνες και όχι γενικά "Μακεδόνες"», αποφεύγοντας να πει οτιδήποτε για την ταμπακέρα. Όπως και να τους χαρακτηρίσεις, αυτοί οι αντάρτες, έλληνες πολίτες, στερήθηκαν το δικαίωμα του επαναπατριsmού. Τι λέει ο Περισός επ' αυτού; Γιατί δε ζητά, έστω και τώρα, να επιτραπεί ο επαναπατριsmός των ιδίων των ανταρτών ή των απογόνων τους και η αποκατάστασή τους στις περιουσίες τους, οι οποίες δημεύτηκαν και μοιράστηκαν σε «εθνικόφρονες» πρώην χωροφύλακες, ΜΑΥδες και στρατιωτικούς, με το νόμο 2536/1953;

Κάθε άλλο παρά ασήμαντο είναι αυτό το ζήτημα για όσους θέλουν να αποκαλούνται διεθνιστές. Αρκεί να θυμίσουμε το ιστορικό ανάλογο των Παλαιστίνιων που εκδιώχθηκαν από τη γη τους από το 1948 μέχρι και το 1973. Το δικαίωμα της επιτροφής είναι βασικότατο αίτημα του παλαιστινιακού εθνικού κινήματος στην Παλαιστίνη, στα προσφυγικά στρατόπεδα, στη διασπορά.

Ο Κουτσούμπας δεν τόλμησε να απαντήσει στη σπέκουλα του Τσίπρα, απάντησε όμως ο Λοβέρδος, που χαρακτήρισε τον Τσίπρα «πρωθυπουργό με... εμφυλιοπολεμικά επιχειρήματα», που «αυτή την αποστολή, αν είχε τα κότσια, όφειλε να την απευθύνει στα έδρανα της δικής μου παράταξης και να ζητήσει τον λόγο από εμάς γιατί εξαιρέθηκαν αυτές οι χιλιάδες από την επιστροφή στη χώρα μας» («Τα Νέα», 29.1.2019). Γράφει ο πασόκος με εθνικιστική οίηση: «Η απάντηση έρχεται μέσα από την ιστορική απόφαση του Ανδρέα Παπανδρέου και της κυβέρνησής του να επιστρέψουν στην Ελλάδα όλοι οι πολιτικοί πρόσφυγες, στο πλαίσιο της εθνικής συμφιλίωσης, που ήταν όμως "Έλληνες το γένος". Όσοι δεν ήρθαν επομένως δεν πληρούσαν αυτή τη βασική προϋπόθεση, χωρίς την οποία όμως ενδεχομένως ακόμη και ζήτημα μειονότητας θα μπορούσε μετά να είχε τεθεί».

Αφού αυτοί οι πολιτικοί πρόσφυγες δεν ήταν «Έλληνες το γένος», τι ήταν; Ανιθαγενείς; Τότε δε θα είχαν κανένα πρόβλημα να τους επιτρέψουν τον επαναπατριsmό. Αλλωστε, η αναφορά σε ενδεχόμενη έγερση μειονοτικού ζητήματος δεν αφήνει αμφιβολίες. Ήταν άνθρωποι που ανήκαν σε **εθνική μειονότητα**. Ήταν Σλαβομακεδόνες ή Μακεδόνες, όπως είναι το ιστορικό όνομα του έθνους τους. Έλληνες πολίτες, όμως, αφού οι εστίες τους πέρασαν στην Ελλάδα μετά το δεύτερο βαλκανικό πόλεμο και τη συνθήκη του Βουκουρεστίου. Επί δεκαετίες, παρά τον ανελέητο διωγμό που υπέστη αυτή η μειονότητα (ιδιαίτερα επί μεταξικής δικτατορίας), δεν έχασε την εθνική της συνείδηση. Η επαφή της με το επαναστατικό ΚΚΕ, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της τριπλής ναζιφασιστικής κατοχής, έσπρωξε την πλειοψηφία της μειονότητας προς τ' αριστερά. Στρατεύθηκε στο ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και μετά στον ΔΣΕ. Η Μίρκα Γκίνοβα, η κομμουνίστρια δασκάλα, η πρώτη γυναίκα που εκτελέστηκε από στρατοδικείο του μοναρχοφασισμού, έγινε σύμβολο της μειονότητας. Όχι μόνο των κομμουνιστών, αλλά ολόκληρης της μειονότητας. Με το τραγούδι της ανοίγουν ακόμα και σήμερα τα πανηγύρια, έστω και χωρίς λόγια (γιατί τα λόγια είναι απαγορευμένα).

Θα έπρεπε να ευχαριστήσουμε τον Λοβέρδο, γιατί με τον εθνικιστικό κυνισμό του αποκάλυψε μια αλήθεια την οποία οι εθνικιστές του Περισού προσπαθούν να κρύψουν. Όμως, ντροπαλός εθνικισμός δεν υπάρχει, ας μην το ξεχνούν αυτό.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαετηνιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Την Πέμπτη 7 Φλεβάρη συμπληρώνονται έντεκα χρόνια από τότε που ο μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας Ιερώνυμος εξελέγη νέος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος. Η στήλη θέλει να πιστεύει ότι ο επιστήθιος φίλος και ομόσιτος του προκαθημένου, ο Αλέξης ντε, θα τον επισκεφτεί για τα δέοντα επί τη επετεώ. Γιατί έχει καιρό να το κάνει και οι κακές γλώσσες λύσσαξαν. Εκλογές έρχονται άλλωστε και η ποθητή κεντροαριστερά δεν απαρτίζεται από τίποτε άθεους.



Αλέξη διορατικό, σου βγάζω το καπέλο!

Η συνταγή σου πέτυχε, κράτησε τόσα χρόνια
μα τώρα πρέπει να ψαχτείς και να τη διευρύνεις.

Τι Πάνος και ποια Ελενα; Γιατί όχι και Νίκος;

Που 'χει «πιστεύω» ακλόνητα (όπως κι εσύ βεβαίως)
και παλικάρια στιβαρά που βγαίνουν πια στους δρόμους
στους δρόμους που καθάρισες για να γυρνάνε κείνοι.

Ελα, μη γίνεσαι κουτός, μικρή η διαφορά τους.

Θα δυσφορήσουν στην αρχή και θα σε κράζουν κάποιοι
όμως μετά θα πάν' καλά όλα. Εχεις τον τρόπο.

Μέσα στη μόδα τα άκρα: ακροδεξιά, ακριβοδίκαιοι, ακραία
φαινόμενα, ακροκέραμα, ακροβολισμένοι μπάτσοι, ακραιφ-
νείς πατριώτες, ακρίβεια, άκρα του τάφου σιωπή...

Κι όταν θα βρεις λίγο καιρό μέσα σ' όσα σε τρώνε

για τον Μαδούρο μίλα μας και τη Βενεζουέλα

Αλέξη, που θα έφερνες απ' τα πετρέλαιά της

και τα καλσόν σας σκίζατε. Θυμάσαι; Ελα, πες μας.

Ρημαδούρο η Βενεζουέλα για άλλη μια φορά. Με την ευ-
γενική χορηγία του θείου Sam και των νηστικών υπηρεσιών
που πεινάνε για τζέρτζελο. Που πάντα έβλεπαν τη Λατινική
Αμερική -λόγω και σχήματος- σαν ένα κομμάτι μισοφαγωμένη
λαχταριστή πίτσα.

Οχι τη Τζάκρη ρε παιδιά! Οχι τη Θεοδώρα!

Άλλο χλωρά, άλλο ξερά. Γιατί τα καίτε όλα;

Η μ@λ@κί@, ξέρουμε, τυφλώνει. Και το μίσος;!

Μην αγωνιάτε συντρόφια, φυσικά και δεν θα υπάρξει μέχρι
τις δημοτικές εκλογές στήλη χωρίς αναφορά στην Κατερίνα!
Θέλει και ρώτημα; Εστω κι αν χρειάζεται να μνημονεύουμε
μόνο και μ' όνο το όνομά της.

Η Γκόλφω πάει για δήμαρχος, για σύμβουλος ο Τάσος

γέμισαν υποψήφιους πλατείες και ραχούλες

κι όσο περνάει ο καιρός ο πυρετός φουντώνει

«για την Ελλάδα ρε γ@μώ», για να σωθεί ο τόπος.

Αφήστε δε που η εν λόγω (ποια Γκόλφω ρε;) μας έκανε πε-
ρήφανους για άλλη μια φορά με τη σπουδαία ομιλία της στη
Βουλή για τη συμφωνία των Πρεσπών, με τη Θεσσαλονίκη στο
επίκεντρο, που θα γίνει ο επί Γης παράδεισος, παρ' Αδη SOS.
Φαντάζεστε να βγει και δήμαρχος; Θα πολλαπλασιαστεί ο
πληθυσμός της συμβασιλεύουσας, θα χτίζουν τείχη και φρά-
χτες για να σταματήσουν τις ροές των εσωτερικών (και όχι
μόνο και όχι μ' όνο) μεταναστών!

Στους γυρολόγους αρχηγός και στους ξεφτιλισμένους

θαρρώ πως είναι αρχηγός μ' απόσταση ο Γρηγόρης.

Μάλλον δεν πάνε και πολύ καλά οι εκκλησιαστικές μπίζνες
και συγκεκριμένα το πελατολόγιο, που φαίνεται να μειώνε-
ται είτε λόγω των... κομμουνιστών που πήραν την εξουσία (τι
γελάτε ρε;) και απειλούν τα ιερά και τα όσια της φυλής είτε
λόγω του ότι η ανθρωπότητα -έστω και με πολύ αργά βήματα-
εξελίσσεται. Πώς αλλιώς να εξηγηθεί το ότι όποιος μαθητής
εκκλησιάστηκε κατά τη σχολική αργία των Τριών Ιεραρχών
στην Κομοτηνή, έλαβε ως δώρο ένα κουπόνι για καφέ σε κά-
ποιο από τα συνεργαζόμενα προς τούτο μαγαζιά της πόλης!
Από το «ελάτε όπως είστε» στο «ελάτε και δεν θα χάσετε».

Μας πήρανε τα σώβρακα, μας σπρώξαν' στη γωνία

χώρο στους δρόμους άνοιξαν να βγαίνουν οι φασίστες

κι εμείς γράφουμε κείμενα ατάρεσκα! Καημένοι

έτσι καθώς κοιτάζουμε τη φρίκη να καλπάζει.

Κοκκινουσκούφισα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Η Λίβερπουλ γιόρτασε την περασμένη βδομάδα κόντρα στην Κρίσταλ Πάλας τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Μπομπ Πέισλι, του ανθρώπου που κατάφε-
ρε να καθιερώσει την ομάδα στα κορυφαία ποδοσφαιρικά club της Ευρώπης. Ο Πέισλι γεννήθηκε στις 23 Γενάρη του 1919 στο Κάουντι Ντούραμ, λίγο έξω από το Σάντερλαντ, και ήταν ο δεύτερος από τους τέσσερις γιους της οικογένειας. Ο πατέρας του ήταν ανθρακωρύχος και λόγω της δύσκολης οικονομικής κατάστασης αναγκάστηκε από τα 13 του να δουλέψει αρχικά ως ανθρακωρύχος μαζί με τον πατέρα του και στη συνέχεια ως οικοδόμος (το επάγγελμα του οικοδόμου φάνηκε ιδιαίτερα χρήσιμο για να πείσει τον πεθερό του να επιτρέψει το γάμο με την κόρη του).

Επαιξε ποδόσφαιρο στην ομάδα του σχολείου και συνέχισε στο εφηβικό της τοπικής ομάδας του Ιτον, πριν μετακομίσει στους Μπίσοπ Οκλαντ (η αμοιβή του ήταν 3 σελίνια και 6 πένες ανά παιχνίδι), με τους οποίους κέρδισε το κύπελλο Ερασιτεχνών. Η προσπάθειά του να παίξει στη Σάντερλαντ δεν είχε αίσια κατάληξη, όμως αυτή η αποτυχία του άνοιξε το δρόμο προς το μεγάλο λιμάνι του Λίβερπουλ, αφού σε αντίθεση με το τεχνικό επιτελείο της Σάντερλαντ, ο προπονητής της Λίβερπουλ, Τζορτζ Κέι, διέκρινε το ποδοσφαιρικό του ταλέντο και του έδωσε θέση στην ομάδα.

Στη διαδρομή του στους Reds ξεκίνησε ως παίχτης, συνέχισε ως φυσικοθεραπευτής και βοηθός προπονητή και έκλεισε ως ο προπονητής με τους περισσότερους τίτλους (20 συνολικά), οι οποίοι αποτελούν την πιο ξεκάθαρη απόδειξη της παντοδυναμίας των «κόκκινων» μέχρι το τέλος της δεκαετίας του '80.

Ηταν θιασώτης του συστήματος 4-4-2 (με δεύτερο επιθετικό πίσω από τον κλασικό σέντερ φορ). Με αυτό το σύστημα η Λίβερπουλ σάρωσε στο αγγλικό πρωτάθλημα και στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Στα εννέα χρόνια που έμεινε στον πάγκο, ο Πέισλι κέρδισε 20 εγχώριους και ευρωπαϊκούς τίτλους και ήταν ο πρώτος προπονητής που κέρδισε τρία κύπελλα Πρωταθλητριών, δημιουργώντας τον μύθο των «Reds». Εκτός από την ποδοσφαιρική του οξυδέρκεια έμεινε στην ιστορία και για τις ατάκες και τα αποφθέγματά του, ένα από τα οποία είναι ο τίτλος της στήλης.

Οταν βρεθείς μέσα στην περιοχή και δεν ξέρεις τι να κάνεις την μπάλα, πρώτα στείλε τη στα δίκτυα και μετά το συζητάμε

Είναι κοινά παραδεκτό ότι ο τρόπος που παρουσιάζεται μια είδηση ή ένα περιστατικό παίζει σημαντικό ρόλο για τα συμπεράσματα που μπορεί να βγουν, αφού τονίζοντας διαφορετικές πτυχές του θέματος ή προβάλλοντας κάποιες ιδιαιτερότητες του καταλήγεις σε διαφορετικό «διά ταύτα». Αν αυτή την παραδοχή τη συνδυάσουμε με το ποδοσφαιρικό αξίωμα «το αποτέλεσμα μετράει και καθορίζει τις εξελίξεις», τότε θα μπορέσουμε να καταλάβουμε γιατί παρά τις πολλές ομοιότητές τους, οι «αναλύσεις» και τα σχόλια για τους αγώνες Παναθηναϊκός

- Λάρισα (1-1) και Πανιώνιος - ΑΕΚ (0-2) είχαν το εκ διαμέτρου αντίθετο «διά ταύτα».

Οι πράσινοι δεν κατάφεραν να κερδίσουν τη Λάρισα, παρά το γεγονός ότι έπαιζαν από την αρχή του αγώνα με παίχτη παραπάνω. Αν και δεν είχαν την καλύτερη δυνατή ανάπτυξη, δημιούργησαν αρκετές φάσεις, τις οποίες όμως δεν κατάφεραν να μετατρέψουν σε γκολ και από ένα λάθος δέχτηκαν την ισοφάριση. Προς το τέλος του αγώνα (87ο λεπτό), ο διαιτητής δεν τους έδωσε τη δυνατότητα να φτάσουν στη νίκη, αφού δεν καταλόγισε πέναλτι όταν ο Ζίζιτς έσπρωξε

τον Μακέντα και του τράβηξε τη φανέλα, τη στιγμή που ο επιθετικός του τριφυλλιού βρισκόταν μπροστά σε άδεια εστία και ήταν έτοιμος να σπρώξει τη μπάλα στα δίκτυα.

Όπως ήταν φυσικό, το αποτέλεσμα δημιούργησε προβληματισμό στους πράσινους και μια αγωνιστική κρίση. Ο προπονητής Γιώργος Δώνης στις δηλώσεις του μετά το τέλος του αγώνα ανέλαβε την ευθύνη για το άσχημο αποτέλεσμα και προς τιμή του δεν στάθηκε στο λάθος του διαιτητή. Την επάυριο του αγώνα, οι αθλητικοί «αναλυτές» προσπάθησαν να εξηγήσουν γιατί οι πράσινοι δεν έχουν νίκη στους πρώτους αγώνες του 2019 και αναπαρήγαγαν ένα κλίμα εσωστρέφειας, τονίζοντας το αποτέλεσμα και το γεγονός ότι οι πράσινοι δεν έκαναν σεφτέ στις νίκες, αν και έπαιζαν με παίχτη παραπάνω, και όχι τη συνολική προσπάθεια των παιχτών του Παναθηναϊκού και το σοβαρό διαιτητικό λάθος.

Αντίθετη ήταν η «εικόνα» και οι «αναλύσεις» για τον αγώνα Πανιώνιος-ΑΕΚ. Οι κιτρινόμαυροι εκμεταλλεύτηκαν το σοβαρό λάθος του διαιτητή στο 14ο λεπτό, ο οποίος δεν είδε ότι ο Μάνταλος χρησιμοποίησε το χέρι του για να kontrolάρει και να στρώσει τη μπάλα πριν σουτάρει και πετύχει το γκολ (ήταν «πιαστό» ακόμη και στο βόλει), απλοποίησαν τη διαδικασία κάνοντας σωστή διαχείριση του αγώνα και στις φάσεις που χρειάστηκε είχαν τον τερματοφύλακά τους σε ετοιμότητα. Παρά την άσχημη εμφάνιση, εξαιτίας του αποτελέσματος, οι «αναλυτές» έκαναν λόγο για μια «επαγγελματική» νίκη και έπλεξαν το εγκώμιο του Ουζουνίδη για τον τρόπο που διαχειρίστηκε το παιχνίδι. Εμειναν στο αποτέλεσμα και προσπέρασαν την άσχημη αγωνιστική εικόνα της ΑΕΚ και τη μεγάλη αβάντα από το διαιτητή.

Διαφορετική προσέγγιση, διαφορετικό αποτέλεσμα, διαφορετικό «διά ταύτα» για τους δυο αγώνες από τις «αναλύσεις» των αθλητικογράφων. Στην περίπτωση των κιτρινόμαυρων, εκτός από το αποτέλεσμα, για να εξηγήσουμε τον τρόπο που προσέγγισαν τον αγώνα, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και το γεγονός ότι έπρεπε να πουλήσουν εκδούλευση στον Μελισσανίδη προσπαθώντας να πείσουν το πόπολο ότι όλα πάνε καλά στην ομάδα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr



Μετά το τέλος του ημιτελικού Ράφα Ναδάλ - Στέφανος Τσιτσιπάς 3-0 σετ, τον οποίο παρακολούθησαν με πολύ μεγάλη προσοχή οι θαμώνες σε καφεενείο της Καισαριανής (η φωτογραφία είναι αδιάψευστος μάρτυρας), ακολούθησε συζήτηση, στην οποία αναδείχθηκαν και αναλύθηκαν διεξοδικά οι αιτίες που οδήγησαν στην ήττα του έλληνα τενίστα. Τρανή απόδειξη ότι το τένις είναι άθλημα βαθιά ριζωμένο στις καρδιές των Ελλήνων.



Οι οπαδοί του Πανιωνίου είναι γνωστό ότι δεν έχουν και τα καλύτερα των αισθημάτων για τους οπαδούς της ΑΕΚ. Στον αγώνα της περασμένης αγωνιστικής, οι «Πάνθηρες» κρέμασαν στο πέταλο του γηπέδου της Νέας Σμύρνης το πανό της φωτογραφίας, το οποίο θεωρήθηκε απάντηση στο πανό των ΑΕΚτζήδων στον αγώνα του πρώτου γύρου. Στο ΟΑΚΑ οι κιτρινόμαυροι οπαδοί είχαν κρεμάσει πανό με το σύνθημα «ιστορικό πες μας που πουλιέσαι πιο ακριβά, στον Πειραιά ή στον Βορρά;». Στη ρεβάνς οι «Πάνθηρες» ανταπέδωσαν την πρόκληση.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Όταν σε σένα ερχόμαστε
παραμερίζεις τα κουρέλια μας
και ακροάσαι κάθε σπιθαμή απ' το γυμνό κορμί μας.
Όσο για την αιτία της αρρώστειας μας
μία ματιά να 'χες ρίξει στα κουρέλια μας
θα σούλεγε περισσότερα. Είναι η ίδια αιτία που φθείρει
το κορμί μας και τα ρούχα μας.
Ο πόνος που έχουμε στον ώμο μας
προέρχεται λες από την υγρασία, απ' αυτήν όμως
προέρχεται και η κηλίδα στον τοίχο του σπιτιού μας.
Πες μας λοιπόν από πού προέρχεται η υγρασία;
Πάρα πολλή δουλειά και πολύ λίγο φαγητό
αδύναμους μας κάνουν και μας αρρωσταίνουν.
Η συνταγή σου λέει:
Πρέπει να πάρετε βάρος.
Μπορείς και στα βούρλα να πεις
ότι δεν πρέπει να βρέχονται.
Μπ. Μπρεχτ, «Ομιλία ενός εργάτη σ' ένα γιατρό»**

► Προφορά Herzog: standard= Χέρτσο:k, κεντρική και βόρεια Γερμανία= χέρτσο:χ (παρόμοια της ολλανδικής προφοράς του ονόματος).

► Η ψήφος, η ψήφος (σοφία πρόσχωμεν): «Σήμερα έχουν δημιουργηθεί αντικειμενικές και υποκειμενικές προϋποθέσεις, ώστε η λαϊκή ψήφος να παίζει πολύ πιο ουσιαστικό ρόλο από το ποιο κόμμα θα διαχειριστεί τις υποθέσεις της άρχουσας τάξης». «Συνέντευξη τύπου του Γ. Γραμματέα της Κ.Ε. του ΚΚΕ Χ. Φλωράκη, Πρόγραμμα λαϊκής πάλης - Δημοκρατικής ενότητας, Για το εκλογικό πρόγραμμα του ΚΚΕ, Εκδοση της Κ.Ο.Α. του ΚΚΕ». 16σέλιδη προσούρα.

► «Εξοχώτατε, η Ελλάς, το γνωρίζετε, ηθέλησε να μείνει έξω του παρόντος πολέμου... ουδέ δυνάμεις είχαν, ουδέ διάθεσιν, ουδέ λόγον ν' αναμιχθή εις τον πόλεμον... η Ελλάς όταν οι Ιταλοί έπνιξαν εις τον λιμένα της Τήνου την "Ελλην" και εύρε τα θραύσματα των τορπιλλών και εβεβαιώθη ότι ήσαν ιταλικά, τα έκρυψε... Εν τούτοις, όταν ολίγω μετά την "Ελλην" παρουσιάσθησαν απταί αποδείξεις της μελλούσης ιταλικής επιθέσεως, η Ελλάς, πεισθείσα ότι η μία υπογραφή δεν είχε πλέον αξίαν, δεν εστράφη, ως όφειλε, προς την άλλην, αλλ' εστράφη -το ενθυμείσθε Εξοχώτατε;- προς Υμάς. Και εζήτησε την προστασίαν την ιδικήν σας... η Γερμανία απήντησεν εις το διάβημά μας συνιστώσα να μην δώσωμεν αφορμήν -να μην επιστρατευθώμεν δηλαδή- και να είμεθα ήσυχoi. Δεν εδώσαμεν λοιπόν αφορμήν, δεν επιστρατεύθημεν, εμέναμε ήσυχoi...». Μερικά σημεία από την «Ανοικτή Επιστολή προς την Α.Ε. τον κ. Α. Χίτλερ, Σάββατον 8 Μαρτίου 1941» του Γεωργίου Βλάχου (της... πατριωτικής «Καθημερινής»).

Μνημείο ξενοδουλείας μπατριωτών...

► Αγορά δεύτερης ομάδας από Μαρινάκη. Για το καλό μας.

► Τελικά η αύξηση που δίνει η κυβέρνηση σε κάποιους μισθούς δίνει την ευκαιρία να φάει κανείς μισή τυρόπιτα ΚΑΙ να κάνει παραγωγική επένδυση βάθους τετραετίας. Greeland, the land of opportunity (and opportunists).

► Την ώρα που το εργατικό αίμα των εργοδοτικών εγκλημάτων ρέει άφθονο...

► «Τα παιδιά δύο έως τριών ετών που περνούν υπερβολικά πολύ χρόνο μπροστά από μία οθόνη, εμφανίζουν πιο αργή ανάπτυξη των ικανοτήτων τους, όπως γλωσσικής επικοινωνίας με τους άλλους, κοινωνικών δεξιοτήτων, επίλυσης προβλημάτων και συντονισμού κινήσεων». Παιδιά, λοιπόν, απορροφημένα από μια οθόνη που δεν κάνουν (ή χρειάζονται) τίποτε άλλο στη ζωή τους;

► Πέντε αστυνομικοί αλλοίωσαν αλκοτέστ συναδέλφου τους (για να «πέσει στα μαλακά»). Εεεελα, κάνουν οι μπάτσοι τέτοια πράγματα;

► Σημειωτέον ότι με βάση το επίπεδο αλκοόλ στο αίμα του εν λόγω μπάτσου (0,98 mg/λίτρο) θα έπρεπε να είχε φυλακιστεί...

► Σαμίρ αλ Ναμπαχίν, Παλαιστίνιος, ετών 47, δολοφονημένος από τον σιωνιστικό στρατό. Η Γάζα (εξακολουθεί να) ματώνει.

► Ν. ΙΡΑ: ο αγώνας συνεχίζεται.

► Σε αντίθεση με το Σιν Φέιν που ισχυρίζεται ότι ο αγώνας δικαιώθηκε (για να θυμηθού-

με και λίγο το πάλαι ποτέ ΠΑ-ΣΟΚ).

► Ενα κόμμα με αρχηγό (;) χωρίς κοινοβουλευτική ομάδα. Το δράμα μιας ορφανής σύναξης λαποπάδων.

► Ή όπως το θέτουν tanea.gr, 30/1/2019 "Ποιος σκότωσε την Κ.Ο. του Ποταμιού;». Σκέτη Βιρτζίνια Γουλφ...

► Ή too much ado about nothing.

► Στο περίπου.

► Je suis... Remos (ο τόνος στο ο).

► Ούτε την τυρόπιτα (κοροϊδία) της κυβέρνησης δεν δέχονται να δώσουν οι βιομήχανοι της Βόρειας Ελλάδας (βλέπε και σχετική ανακοίνωση του ΣΒΒΕ).

► Και ιδού η Κομισιόν να τονίζει "who's boss": «Η συμβουλή της Κομισιόν σε όλες τις χώρες είναι οι αυξήσεις να συνδέονται με την παραγωγικότητα, ώστε να είναι βιώσιμες και να τις αντέχει η οικονομία».

► Παραγωγικότητα: Τα συνήθη «υποζύγια».

► Θαυμάζουμε (...) πώς γίνονται ουρά του διαχειριστή Μαδούρο ποικίλες δυνάμεις που ομνύουν στο όνομα της... επανάστασης. Απλά δείχνουν το «μέγεθος» (λέμε) της προοπτικής που έχουν κατά νουν.

► Αυτά για τον (short-lived) «σοσιαλισμό του 21ου αιώνα».

► Ανοιγμα Συρίας προς Ιράν.

► ΟΔΔΗΧ: Επενδύστε μας, γ... μας κι αφήστε μας.

► Διότι είμεθα ωραίοι.

► Ως αύρα θαλάσσης.

► Να μην πει και ο (υποψήφιος του Περισού) Πρωτούλης την... ανάλυσή του; «Τώρα προ-

χωράμε μπροστά, δυναμώνουμε τη μαχητική λαϊκή αντιπολίτευση παντού». Όταν η ψήφος σκοτώνει δράκους και γκρεμίζει κάστρα...

► Αυτό το 54% (περίπου) αποχής στις τελευταίες εκλογές της Βενεζουέλας το λαμβάνουν κάποιοι υπ' όψη; Το επεξεργάζονται;

► Σοφιανός (στέλεχος Περισού): «Το κάλεσμα του ΚΚΕ είναι επιλογή μάχης για τους ανθρώπους του λαού». Σαφής. Συμβολή στο βόλεμα της ακινησίας και της νηνεμίας που επικρατεί.

► Προφανώς και επιστρατεύει την δίωξη και την καταστολή κατά των φτωχομεσαίων αγροτών η κυβέρνηση. Να μην δοθούν, όμως, πάλι λουλούδια στα ΜΑΤ, εντάξει;

► Σεισμοί Κεφαλλονιάς-Λευκάδας: Θα αποκατασταθούν οι πληγέντες.

► Πώς το λέγαμε επι ΠΑΣΟΚ: ΘΑΘΑ, ΘΑΘΑΘΑ, ΘΑΘΑΘΑ-ΘΑ...

► Ομοιότητες.

► Διαχειριστών.

► Κυκλοφορεί η φήμη ότι επίκειται συνέδριο της ΚΝΕ...

► Επαινος Μίχαλου προς κυβέρνηση.

► Αφού «δίνετε» στους εργαζόμενους δώστε και σε μας. ΣΒΒΕ: παράλληλα μέτρα μείωσης των εργοδοτικών εισφορών και των φορολογικών επιβαρύνσεων. Και η... προπαγανδιστική πλευρά: Εργαζόμενων και εργοδοτών. Όλοι φίλοι είμαστε...

► Ποιοι δουλεύουν και «παράγουν» υπεραξία όμως; Ελαμουντέ.

► Μουντέ ουρανό.

► Θωρακίζεται η... δημοκρατία στη Γαλλία: ΚΑΙ νόμος κατά των βανδαλισμών.

► Ενόςω οι gilets jaunes κρατάνε.

► Και μετά για τους υπόλοιπους.

► Για να διαρκέσει επί μ(Μ) ακρόν η ευημερία...

► Ίσως κάποιοι να γουστάρουν (ακόμη) κάποιους από το cast του Monty Python .

► Και ενώ οι καπιταλιστές δηλώνουν (γενικά) γιοκ σε αυξήσεις μισθών (με προϋποθέσεις ίσως...) ο κ. Ν. Ηλιόπουλος συμβάλλει στο «διάλογο»: «Η οικονομία αντέχει τις αυξήσεις, πρόκειται για αναπτυξιακό μέτρο».

► Ευημερία και ανάπτυξη. Σωχέμη.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή



◆ Οι εθνικισταράδες-αρχαιοπληκτοι που, τις άλλες φορές που ο Περισσός κρεμούσε πανό στην Ακρόπολη, έμπηγαν τις φω- νές για τη «βεβήλωση του ιερού χώρου», αυτή τη φορά εισώ- πησαν αιδημόνως (όπως θα έγραφαν οι καθαρευουσιάνοι πα- λαιοτέρων εποχών). Βλέπετε, αυτή τη φορά το πανό ήταν στο ίδιο μήκος κύματος με τη δική τους εθνικιστική προπαγάνδα. Ακόμα και η αναφορά «στα σχέδια ΗΠΑ-NATO-ΕΕ» δεν τους ενόχλησε. Ήταν κομμάτι και της δικής τους προπαγάνδας. Το «ναι στη φιλία-αλληλεγγύη και κοινή πάλη των λαών» δεν ήταν δύσκολο να το ανεχτούν. Θα πρέπει να πει και τα «δικά του» ο Περισσός, το καταλαβαίνουν. Εκείνο που μέτρησε πάνω απ' όλα ήταν το «όχι στη συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ» και το «όχι στον αλυτρωτισμό και τον εθνικισμό». Το τελευταίο αφορά και τον ελληνικό εθνικισμό, λένε οι του Περισού. Μη ζορίζεστε, κα- νένας δεν το κατάλαβε. Όλοι κατάλαβαν ότι αλυτρωτισμός και εθνικισμός πάνε πακέτο και αφορούν τη Βόρεια Μακεδονία. Όσοι φιλολόγησαν την πολιτική σας στο «Μακεδονικό», κατά- λαβαν τις αισχρές λαθροχειρίες που κάνατε και αγανάκτησαν διπλά, καθώς σας είδαν να ψαρεύετε στα βρόμικα νερά του εθνικισμού, εμφανιζόμενοι ως οι γνησιότεροι εκφραστές του σύγχρονου ελληνικού μεγαλοϊδεατισμού.



◆ Μ' αυτό το πρωτοσέλιδο κυκλοφόρησε την περασμένη Τρίτη η ναυαρχίδα του ομίλου Μαρινάκη. Τι εισπράττει όποιος τη βλέπει κρεμασμένη στα περίπτερα, αλλά και ο αναγνώστης; Οτι ο Τσίπρας και η παρέα του θα κάνουν τη μια παροχή μετά την άλλη, για να διασωθούν στις εκλογές. Η φυλλάδα, εκπρο- σωπώντας προφανώς τις «υγιείς πολιτικές δυνάμεις», τη ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ, είναι αντίθετη σ' αυτές τις παροχές! Καθόλου άσχημα για τον ΣΥΡΙΖΑ. Κάποιοι ψηφοφόροι μπορεί να τρο- μάξουν πως άμα βγει ο Κούλης και σχηματίσει κυβέρνηση με στήριξη της Φώφης, θα τους πάρει πίσω κι αυτά τα ψίχουλα που θα τους δώσει ο Τσίπρας. Και θα ψηφίσουν δαγκωτό ΣΥΡΙ- ΖΑ, με την ελπίδα ότι μπορεί να τους πετάξει και κάνα ψίχουλο ακόμα μετά τις εκλογές, όπως υπόσχεται. Στον Κούλη, το επι- τελείο του και στα μίντια που τον στηρίζουν αξίζει το βραβείο εκείνων που κάνουν ό,τι μπορούν για να μην κερδίσουν.

◆ Θα μπορούσε να είναι κρύο ανέκδοτο: ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ παρουσίασε βιβλίο με τίτλο «Εκτροφή προβάτων και αιγών: Τι πρέπει να ξέρω». Οργάνωσε και ημερίδα με τίτλο «ΦΕΤΑ το εθνικό μας προϊόν: Προ- βλήματα και Προοπτικές». Πρόκειται για τον ίδιο αμαρ- τωλό κρατικό οργανισμό, τα κατορθώματα του οποίου σε βάρος των φτωχών κτηνο- τρόφων και της φέτας και υπέρ των απατεώνων γαλα- κτοβιομήχανων διαβάζουμε κάθε βδομάδα από τις στήλες της «Κόντρας».



Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Χαράς ευαγγέλια! «Ξεπέρασε κάθε προσδοκία» η έκδοση του πρώτου ελληνικού ομολόγου της μετα-μνημονιακής περιόδου, όπως είπε ο Τσακαλώτος. Ο οποίος, καταπώς το συνηθίζει, χρησιμοποίησε και ειρωνεία κατά της ΝΔ, λέγοντας από το βήμα της



λικού ύψους 7 δισ. ευρώ), αν δεν υπάρξουν αναβαθμίσεις από τους περιβόητους οίκους αξιολόγησης, οι οποίοι εξακολουθούν να κατατάσσουν τα ελληνικά κρατικά ομόλογα λίγο πάνω από τη βαθμίδα «σκουπίδια» και τέσσερα έως έξι (ανάλογα με τον οίκο) σκα-

Ανανεώνουν το σκοινί στη θηλιά του κρατικού χρέους

Βουλής ότι τους έχει μια στενόχωρη είδηση «και είναι ιδιαίτερα λυπητερό ότι ο κ. Βορίδης έχει μόνο έναν συνάδελφό του να του κρατάει το χέρι καθώς κάνω αυτή την ανακοίνωση».

Ακολούθησαν οι συνήθειες διαξιφισμοί με τη ΝΔ και το φιλικό της Τύπο, αναφορικά με τις τεχνικές πλευρές της έκδοσης του ομολόγου, τη σύγκριση του επιτοκίου με αυτά με τα οποία δανείζονται άλλες χώρες κτλ. κτλ. Διαξιφισμοί που πηγάζουν από τις μυθικές διαστάσεις που έχουν δοθεί στον κρατικό δανεισμό τα τελευταία χρόνια. Ας πούμε, λοιπόν, λίγα λόγια γι' αυτές τις πλευρές, για να περάσουμε στη συνέχεια στην ουσία (αυτήν που αποκρύπτεται).

Η έκδοση του συγκεκριμένου ομολόγου υπαγορεύτηκε περισσότερο από πολιτικούς λόγους. Οι συριζαίοι ήθελαν μια «έξοδο στις αγορές» ταυτόχρονα με την ανακόινωση της αύξησης του κατώτατου μισθού, προκειμένου να κατασκευάσουν ένα προεκλογικά ελκυστικό πακέτο «επιστροφής στην κανονικότητα». Ετσι, αγνόησαν το υψηλότερο επιτόκιο και φρόντισαν μόνο να «οχυρώσουν» τη συγκεκριμένη έκδοση, ώστε να μην τους κάνει ζημιά τους επόμενους μήνες. Και έστησαν τη «φάση» μαεστρικά, με τη βοήθεια των συμβούλων που διαχειρίζονται τις εκδόσεις ομολόγων (Merrill

Lynch, Goldman Sachs, HSBC, JP Morgan, Morgan Stanley, Societe Generale).

Τι ήθελαν να αποφύγουν; Να περάσουν τα ομόλογα στα χέρια hedge funds, τα οποία θα άρχιζαν τα παιχνίδια στη δευτερογενή αγορά, με αποτέλεσμα να εκτιναχτούν τα επιτόκια του ομολόγου, όπως είχε γίνει με το περσινό ομόλογο. Το «φάρμακο» για την αποφυγή αυτού του κινδύνου ήταν να ξεκινήσουν από την αρχή με ένα φουσκωμένο επιτόκιο, το οποίο θα προσέλκυε τους πάντες. Και τα hedge funds, αλλά και τους «συνετούς επενδυτές» (ασφαλιστικές εταιρίες και τράπεζες). Το βιβλίο προσφορών άνοιξε με ενδεικτικό επιτόκιο μεταξύ 3,75% και 3,875%. Τεράστια απόδοση για κρατικά ομόλογα μιας χώρας της ευρωζώνης με μηδενικές πιθανότητες χρεοκοπίας μέσα στην πενταετία. Ετσι, οι προσφορές ήταν μεγάλες και έφτασαν τα 10 δισ. ευρώ. Απ' αυτά, λέγεται πως τα 7 δισ. ήταν προσφορές από hedge funds. Το ελληνικό κράτος, όμως, ήθελε να δανειστεί μόνο 2,5 δισ. Ετσι, οι τράπεζες-ανάδοχοι είχαν τη δυνατότητα να επιλέξουν σε ποιους θα πουλήσουν τα ομόλογα και να περιορίσουν τα hedge funds σ' ένα ποσοστό που δεν έφτασε καν το 10% της έκδοσης.

Όταν δανείζεσαι ένα τόσο μικρό ποσό με ένα τόσο μεγάλο επιτόκιο, έχεις αυτή τη

δυνατότητα, ώστε να μπορεί μετά ο Τσακαλώτος να δημαγωγεί εκ του ασφαλούς: «Το πιο σημαντικό είναι όταν θα δείτε από τη συμμετοχή των επενδυτών, ότι αρχίζει μια σημαντικότερη μεταστροφή από hedge funds σε κανονικούς επενδυτές. Δηλαδή, θα δείτε από αυτή την έκδοση ότι η Ελλάδα αλλάζει κατηγορία».

Η απόδοση του ομολόγου έφτασε στο 3,6%, ποσοστό ελάχιστα χαμηλότερο από το ποσοστό ανοίγματος, παρά τη μεγάλη προσφορά δανειστών. Είπαμε, η δυνατότητα να διαλέξεις από ποιους θα δανειστείς έχει το κόστος της. Το επιτόκιο αυτό είναι το υψηλότερο της Ευρωζώνης. Το αμέσως χαμηλότερο είναι το επιτόκιο του πενταετούς της Ιταλίας, που ήταν την ίδια μέρα 1,574%. Για να υπάρχει ένα καλύτερο μέτρο σύγκρισης, αναφέρουμε ότι τα πενταετή της Πορτογαλίας και της Ισπανίας είχαν την ίδια μέρα αποδόσεις 0,34% και 0,212%, αντίστοιχα! Η σύγκριση δεν αφήνει περιθώριο για πανηγυρισμούς, αλλά η πολιτική ανεντιμότητα των συριζαίων (τα ίδια θα έκαναν και οι άλλοι, αν ήταν στη θέση τους) δεν επιτρέπει τέτοιου είδους συγκρίσεις.

Πρέπει να σημειώσουμε πως ανάλογα θα είναι τα αποτελέσματα και των επόμενων εκδόσεων (το πρόγραμμα του ΟΔΗΧ λέει ότι το 2019 πρέπει να γίνει δανεισμός συνο-

λοπάτια κάτω από τη λεγόμενη επενδυτική βαθμίδα. Αυτή η κατάσταση οδηγεί σε δανεισμό με τοκογλυφικά επιτόκια και είναι άγνωστο για πόσο θα διατηρηθεί ακόμα (τουλάχιστον μέχρι να γίνουν εκλογές και να ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο).

Είναι βέβαια σημαντικό ζήτημα ο δανεισμός με τόσο εξωφρενικά τοκογλυφικά επιτόκια, όμως το σημαντικότερο είναι ο δανεισμός αυτός καθαυτός. Ποια είναι η διαδικασία που εγκαινιάζεται με την «έξοδο από τα Μνημόνια»; Η βαθμιαία και σε βάθος χρόνου αντικατάσταση του χρέους που βρίσκεται κατά κύριο λόγο στα χέρια των ευρωπαϊκών μηχανισμών EFSF/ESM με χρέος κατευθειάν από τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου (όπως συνέβαινε και μέχρι το 2010). Ο δανεισμός αυτός είναι ακριβότερος από το δανεισμό με τις μνημονιακές δανειακές συμβάσεις. Ετσι, δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα μείωσης του χρέους. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν φροντίσει μόνο για την αποπληρωμή των ετήσιων τόκων μέσω των ματωμένων «πρωτογενών πλεονασμάτων». Το χρέος θα παραμείνει στα ίδια δυσθεώρητα επίπεδα και ο ιδρώτας του ελληνικού λαού θα μετατρέπεται σε τροφή για τα παράσιτα της διεθνούς τοκογλυφίας.

βαθύ κόκκινο

Χωρίς ντροπή

Ήταν ένας καιρός όπου λίγες πεντάρες εξαγόραζαν τα κρίματα και το χαμόγελο του Θεού...

Ζοζέφ Αντράς

Ακόμα κι αν απομείνει μονάχα ένας σκύλος

Από την «Αυγή» πληροφορηθήκαμε ότι ο πρέσβης της Παλαιστίνης Μαρουάν Τουμπάσι συναντήθηκε με τον α' αντιπρόεδρο της Βουλής Τάσο Κουράκη, στον οποίο «επέδωσε το νέο παλαιστινιακό του διαβατήριο, προσκαλώντας τον να επισκεφτεί την Παλαιστίνη μέσα στο επόμενο διάστημα». Ο δε βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ «επανελάβε την πάγια θέση της Αριστεράς για άμεση αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους από την ελληνική κυβέρνηση» και «υπογράμμισε την ανάγκη να ενταθούν οι προσπάθειες προς αυτή την κατεύθυνση».

[Αλήθεια, δεν ανήκει ο Τ. Κουράκης στο κυβερνών σήμερα κόμμα; Γιατί δε βάζει στο κόμμα του ζήτημα αναγνώρισης του παλαιστινιακού κράτους από την κυβέρνηση; Παραπάει το δούλεμα, δε νομίζετε;]

Με τον Τ. Κουράκη ήμασταν μαζί στη διεθνή αποστολή του Free Gaza Movement, που έσπασε τον αποκλεισμό της Γάζας τον Αύγουστο του 2018. Τότε αποκτήσαμε και τα παλαιστινιακά μας διαβατήρια. Μας απονεμήθηκαν σε ένδειξη τιμής γι' αυτή την αποστολή. Τα διαβατήρια είχαν τριετή θεώρηση. Ο Τ. Κουράκης θυμήθηκε να το ανανεώσει εφτά χρόνια μετά τη λήξη της αρχικής θεώρησης!

Τον Αύγουστο του 2012, ο Τσίπρας διέκοψε τις διακοπές του στο Ρέθυμνο και ήρθε στην Αθήνα για να συναντηθεί με τον σιωνιστή Σίμον Πέρες, τότε πρόεδρο του Ισραήλ. Στη συνάντηση εκείνη τέθηκαν τα θεμέλια για την αλλαγή της πολιτικής που τηρούσε ο ΣΥΡΙΖΑ έναντι του σιωναζιστικού μορφώματος και την άρση της αντίθεσής του στη «στρατηγική συνεργασία» Ελλάδας-Ισραήλ, που είχε εγκαινιάσει ο Γ. Παπανδρέου.

Ο Τ. Κουράκης ξεσήκωσε τον κόσμο. «Οχι, λοιπόν, δεν με αφορά αυτού του είδους η "υπεύθυνη" διπλωματία που αύριο θα είναι η επίσημη εξωτερική μας πολιτική», έγραφε στην «Αυγή». Και συνέχιζε: «Δεν με αφορά η εξόρυξη κοιτασμάτων ανοιχτά της Γάζας, όταν με τα κιάλια θα ατενίζουμε αμέριμνοι τους βομβαρδισμούς των αμάχων και των 1.453 νεκρών. Δεν με αφορά ένας τουρισμός δίπλα στο τείχος του αίσχους που κυκλώνει τους Παλαιστίνιους και τους αποκόπτει από τις ρίζες τους. Δεν με αφορά η συνεργασία στη γεωργία, όταν οργώνονται τα χωράφια της Γάζας με τις μπουλντόζες των κατακτητών και στις ρόδες τους ξεψυχάει η Ρέιτσελ Κόρν».

Εκτοτε... μούγκα και παραλλαγή. Αυτά που έγιναν και γίνονται από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κανένας (ούτε ο Κουράκης) μπορούσε να τα διανοηθεί το 2012. Ο Τσίπρας έχει επισκεφτεί το Ισραήλ περισσότερες φορές απ' όσες όλοι οι έλληνες πρωθυπουργοί μαζί. Η σιωνιστική αεροπορία εκπαιδεύεται στην Ελλάδα, για να μπορεί να βομβαρδίζει πότε τη Γάζα, πότε το Λίβανο και πότε τη Συρία. Ο Τσίπρας έχει αναπτύξει και προσωπική φιλία με τον ακροδεξιό σιωνιστή σφαγέα Νετανιάχου. Γίνονται κοινές συνεδριάσεις του ελληνικού και του ισραηλινού υπουργικού συμβουλίου. Κάποια στιγμή, μάλιστα, ο πρώην υπουργός Θ. Δρίτσας, που βοήθούσε στην Πρωτοβουλία «Ένα καράβι για τη Γάζα», καμάρωνε επειδή εισέπραξε τα συγχαρητήρια του Νετανιάχου στην κοινή συνεδρίαση των δύο υπουργικών συμβουλίων στο Τελ Αβίβ.

Δεν τα ξέρει όλ' αυτά ο πρέσβης Τουμπάσι; Τα ξέρει, αλλά συμπεριφέρεται με χυδαίο πραγματισμό, ως εκπρόσωπος της ανυπόκλητης Παλαιστινιακής Αρχής του Αμπάς. Υποτίθεται ότι δημιουργεί ερείσματα (τρομάρα του) υπέρ της Παλαιστίνης. Με ποιους; Με πολιτικά στελέχη που φλυαρούν υπέρ των παλαιστινιακών δικαιών και την ίδια στιγμή στηρίζουν με την ψήφο τους και με την εν γένει πολιτική στάση τους την πιο φιλοσιωνιστική πολιτική που είχε ποτέ το ελληνικό κράτος. Στελέχη που παριστάνουν πως έχουν τα χέρια τους καθαρά, ενώ αυτά στάζουν από το παλαιστινιακό αίμα που χύνουν οι σιωνιστές και με τη δική τους βοήθεια.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTPA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση